

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย
Catholic Bishops' Conference of Thailand

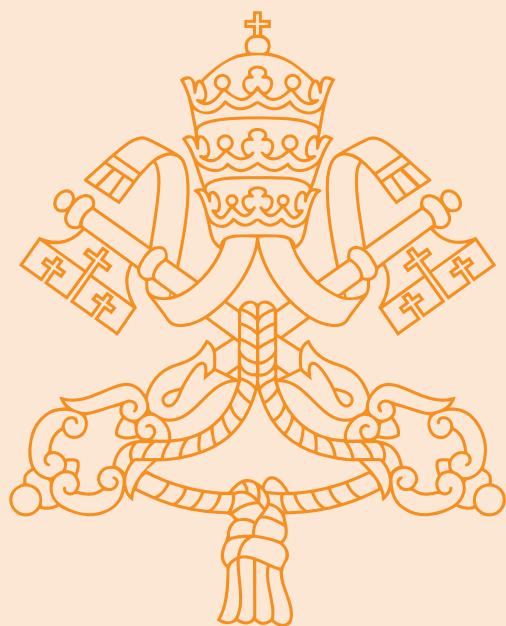
พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน
ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม และพันธกิจ

เอกสารสรุปซินอด
2021 - 2024

ซินอด
2021
2024

พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน
เอกภาพ | การมีส่วนร่วม | พันธกิจ

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
การประชุมซินอดของบรดา
พระสังฆราชสมัยสามัญครั้งที่ 16

พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน
ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม และพันธกิจ

เอกสารสรุปซินอด

สารบัญ

1

หมายเหตุประกอบ
การร่วมก้าวเดินไปด้วยกัน
โดย สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

7

บทนำ

19

ตอนที่ 1

หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน
(The heart of Synodality)
การถูกเรียกให้กลับใจโดยองค์พระจิตเจ้า

53

ตอนที่ 2

บนเรือที่เราอยู่ด้วยกัน
การกลับใจแห่งความสัมพันธ์

85

ตอนที่ 3

เหวี่ยงแห
การกลับใจแห่งกระบวนการ

109

ตอนที่ 4

จับปลาได้จำนวนมากมาย
การกลับใจแห่งพันธะร่วมกัน

139

ตอนที่ 5

“ดังนั้นเราจึงส่งท่านไป”
การอบรมประชากรเพื่อการเป็นศิษย์ธรรมทูต

151

บทสรุป

การเฉลิมฉลองสำหรับประชากรทุกคน
(A Feast for All Peoples)

155

ภาคผนวก

หมายเหตุ ประกอบการร่วมก้าวเดินไปด้วยกัน

โดย สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

ในช่วงเวลาต่างๆ ของการเดินทางของซินอดที่พ่อได้เริ่มขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2021 พวกเราได้ตั้งใจฟังสิ่งที่พระจิตเจ้าตรัสกับบรรดาพระศาสนจักรต่าง ๆ ในเวลานี้

เอกสารสรุปสุดท้ายของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16 ได้รวบรวมผลของการเดินทางจากการถูกกำหนดด้วยการรับฟังเสียงประชากรของพระเจ้า และด้วยการไตร่ตรองของบรรดาผู้อภิบาลทั้งพระศาสนจักรที่ยอมให้ตนเองได้รับการส่องสว่างจากพระจิตเจ้า ได้รับเรียกให้ทบทวนประสบการณ์ของตนเองและระบุขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการเพื่อดำรงชีวิตในความเป็นเอกภาพ ทำให้การมีส่วนร่วมเป็นจริง และส่งเสริมพันธกิจที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงมอบหมายให้กับพระศาสนจักร การเดินทางก้าวไปด้วยกันเริ่มต้นในพระศาสนจักรท้องถิ่นแล้วดำเนินต่อไปผ่านขั้นตอนในระดับชาติและระดับภาคพื้นทวีป ซึ่งนำไปสู่การเฉลิมฉลองการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญสองสมัย คือ ตุลาคม ค.ศ. 2023 และตุลาคม ค.ศ. 2024 บัดนี้ การเดินทางยังคง

ดำเนินต่อไปในพระศาสนจักรท้องถิ่นและกลุ่มต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากเอกสารสรุปสุดท้ายที่ได้รับการโหวตและอนุมัติจากที่ประชุมในทูลส่วนเมื่อวันที่ 26 ตุลาคมที่ผ่านมา พ่อเองก็อนุมัติด้วยเช่นกัน ได้ลงนาม และได้สั่งให้เผยแพร่ได้เข้าร่วมกับ ‘พวกเรา’ ของที่ประชุม โดยทางเอกสารสรุปสุดท้ายนี้ ได้กล่าวถึงบรรดาผู้มีความเชื่อของพระเจ้า

ด้วยการตระหนักถึงคุณค่าของการเดินทางก้าวไปด้วยกันที่ได้ดำเนินการมา บัดนี้พ่อมอบทุกสิ่งที่ยังคงอยู่ในเอกสารสรุปสุดท้ายให้กับพระศาสนจักรทั้งหมด มอบคืนสิ่งที่เจริญเติบโตเต็มที่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผ่านการรับฟังและการไตร่ตรองแยกแยะ (discernment) ให้กับพระศาสนจักร และเป็นแนวทางที่เชื่อถือได้สำหรับชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร

เอกสารสรุปสุดท้ายเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจสั่งสอนปกติของผู้สืบทอดตำแหน่งนักบุญเปโตร (เทียบ EC 18 § 1; CCC 892) และด้วยเหตุนี้ พ่อจึงขอให้เอกสารฉบับนี้ได้รับการต้อนรับและรับไว้ นี่แสดงถึงรูปแบบการใช้คำสอนที่แท้จริงของพระสังฆราชแห่งกรุงโรมที่มีคุณลักษณะใหม่ๆ บางประการแต่ในความเป็นจริงแล้วมีความสอดคล้องกับสิ่งที่พ่อมีโอกาสชี้ให้เห็นเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ. 2015 เมื่อพ่อยืนยันว่าการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นกรอบการตีความ

ที่เหมาะสมสำหรับการทำความเข้าใจพันธกิจตามลำดับชั้น
ของศาสนบริการ

เมื่ออนุมัติเอกสารสรุปสุดท้ายในวันที่ 26 ตุลาคม
พ่อได้กล่าวว่า “เอกสารนี้ไม่ได้มีลักษณะเป็นบรรทัดฐาน
อย่างเคร่งครัด” และ “การนำไปใช้จะต้องมีการสื่อกลางต่างๆ”
นี้ไม่ได้หมายความว่าเอกสารนี้ไม่ได้มอบหมายให้พระศาสนจักร
ต้องตัดสินใจให้สอดคล้องกับสิ่งที่ระบุไว้ในเอกสารนี้
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป พระศาสนจักรท้องถิ่นและกลุ่ม
พระศาสนจักรต่าง ๆ ได้รับเรียกร้องให้ดำเนินการตาม
ข้อเสนอที่เชื่อถือได้ที่มีอยู่ในเอกสารในบริบทต่างๆ ของพวกเขา
ผ่านกระบวนการไตร่ตรองและการตัดสินใจตามที่กฎหมาย
และเอกสารกำหนดไว้ ในคำกล่าวทักทายสุดท้าย พ่อได้
กล่าวเสริมว่า “ต้องใช้เวลาในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับ
พระศาสนจักรทั้งหมด” นี่เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สำหรับหัวข้อที่มอบหมายให้กับกลุ่มการศึกษาทั้งสิบกลุ่ม
ซึ่งอาจมีการเพิ่มกลุ่มอื่นๆ ตามความจำเป็นเมื่อมีการตัดสินใจ
การสิ้นสุดการประชุมขึ้นอดของบรรดาพระสังฆราชสมัย
สามัญ ครั้งที่ 16 ไม่ได้หมายถึงการสิ้นสุดของกระบวนการ
ขึ้นอด

พ่อขออย่าด้วยความเชื่อมั่นในสิ่งที่พ่อได้ระบุไว้ในตอนท้ายของหนทางของการก้าวเดินไปด้วยกัน ที่ซับซ้อนและประสานกันซึ่งนำไปสู่การประกาศใช้ พระสมณลิขิตเตือนใจ ความปิติยินดีแห่งความรัก (Amoris Laetitia, 19 มีนาคม 2016) “ไม่ใช่การอธิบายทั้งหมดเกี่ยวกับประเด็นด้านหลักข้อความเชื่อ เรื่องศีลธรรม หรือเรื่องการอภิบาลจะต้องได้รับการแก้ไขโดยการแทรกแซงของอำนาจการสั่งสอน ความเป็นเอกภาพของการสั่งสอนและการปฏิบัติเป็นสิ่งจำเป็นในพระศาสนจักรอย่างแน่นอน แต่สิ่งนี้ไม่ได้ขัดขวางวิธีการตีความแง่มุมต่างๆ ของคำสอนนั้น หรือถึงผลลัพธ์บางอย่างจากคำสอนนั้น สิ่งนี้จะเป็นอย่างนี้เสมอเมื่อพระจิตเจ้าทรงนำเราไปสู่ความจริงทั้งหมด (เทียบ ยน 16:13) จนกว่าพระองค์จะทรงนำเราเข้าสู่ธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าอย่างสมบูรณ์ และทำให้เราสามารถมองเห็นทุกอย่างที่พระองค์ทรงเห็น ยิ่งไปกว่านั้น แต่ละประเทศหรือภูมิภาคสามารถแสวงหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของตนมากขึ้น และคำนึงถึงประเพณีและความจำเป็นในท้องถิ่น” (AL 3)

เอกสารสรุปสุดท้ายประกอบด้วยข้อเสนอที่อยู่ภายใต้แนวทางพื้นฐาน สามารถนำไปปฏิบัติได้แล้ว

ในพระศาสนจักรท้องถิ่นและกลุ่มพระศาสนจักรต่าง ๆ โดยคำนึงถึงบริบทที่แตกต่างกัน ถึงสิ่งที่ได้ทำไปแล้วและสิ่งที่ยังคงต้องทำ เพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมกับพระศาสนจักรในการประกาศข่าวดีแบบพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันได้ดียิ่งขึ้น

ในหลายกรณี เป็นเรื่องของการนำสิ่งที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่มีอยู่แล้วทั้งทางละตินและทางตะวันออก ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีอื่นๆ จะสามารถดำเนินการต่อไปได้ ผ่านการไตร่ตรองแบบการก้าวไปด้วยกัน และภายใต้กรอบความเป็นไปได้ที่ระบุไว้ในเอกสารสรุปสุดท้ายเพื่อการกระตุ้นรูปแบบใหม่ของพันธกิจและการดำเนินการประกาศข่าวดีอย่างสร้างสรรค์ และทดสอบ หรือตรวจสอบประสบการณ์เหล่านี้ ในรายงานที่จัดทำขึ้นสำหรับการพบปะ Ad Limina พระสังฆราชแต่ละท่าน จะดูแลรายงานว่ามี การตัดสินใจอะไรบ้างในพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้ท่านดูแล เกี่ยวกับข้อบ่งชี้ในเอกสารสรุปสุดท้าย มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง และมีผลลัพธ์อะไรบ้าง

ภารกิจในการร่วมเดินทาง “ขั้นตอนการดำเนินการ” ของหนทางแห่งการก้าวไปด้วยกัน อยู่บนพื้นฐานของแนวทางที่นำเสนอโดยเอกสารสรุปสุดท้าย ได้มอบหมายให้กับสำนัก

เลขาธิการใหญ่ของการประชุมขึ้นोटร่วมกับ สมณกระทรวง
ต่าง ๆ ของโรมันคูเรีย (เทียบ EC 19-21)

หนทางของการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักร
คาทอลิก ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความปรารถนาที่จะ
เดินทางต่อไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์แบบและ
มองเห็นได้ของคริสตชน “จำเป็นต้องมีคำพูดร่วมกันเพื่อให้
มาพร้อมกับการกระทำ” (คำทักทายสุดท้าย 26 ตุลาคม
2024) ขอพระจิตเจ้า ซึ่งเป็นพระพรจากพระเจ้าผู้ทรงกลับคืน
พระชนม์ชีพทรงคำจูนและนำทางพระศาสนจักรจักรทั้งหมด
ในการเดินทางครั้งนี้ ขอพระจิตเจ้า ผู้ซึ่งเป็นความสมัครสมาน
สามัคคี ทรงฟื้นฟูพระศาสนจักรด้วยพลังแห่งพระวรสาร
ทรงทำให้พระศาสนจักรได้รับการฟื้นฟูและนำไปสู่ความ
เป็นหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์แบบกับเจ้าบ่าวของพระองค์ (เทียบ
LG 4) เพราะพระจิตเจ้าและเจ้าสาวกล่าวกับพระเยซูเจ้าว่า
“เสด็จมา” (เทียบ วว 22:17)

นครรัฐวาติกัน, วันที่ 24 พฤศจิกายน 2024
สมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล
สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

บทนำ

พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามายืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตกับท่านทั้งหลายเถิด” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงให้บรรดาศิษย์ดูพระหัตถ์และด้านข้างพระวรกาย เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าก็มีความยินดี (ยน 20:19-20)

1. ทุกย่างก้าวใหม่ในชีวิตของพระศาสนจักรคือการกลับไปสู่จุดเริ่มต้น เหมือนกับที่เหล่าสานุศิษย์ได้พบกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพในห้องชั้นบนในคืนวันปัสกา พวกเราก็เช่นกัน ในการประชุมซินอดครั้งนี้ เราสัมผัสได้ถึงพระเมตตาของพระองค์ และความงดงามที่ดึงดูดเรา เราสัมผัสได้ถึงการประทับอยู่ของพระองค์ท่ามกลางพวกเรา ขณะที่เราสนทนากันในพระจิตเจ้าและรับฟังซึ่งกันและกัน พระองค์ผู้ประทานพระจิตเจ้ายังคงสร้างความเป็นหนึ่งเดียวท่ามกลางความแตกต่างหลากหลายในหมู่ประชากรของพระองค์

2. เมื่อพิจารณาถึงพระเยซูเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ เราจำได้ว่าเราทุกคน “ที่ได้รับศีลล้างบาป เข้าร่วมกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ด้วย” (รม 6:3) เราได้เห็นรอยแผลของพระองค์ถูกเปลี่ยนแปลงด้วยชีวิตใหม่

แต่ยังคงสลักไว้ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ตลอดไป บาดแผลเหล่านี้
ยังคงหลั่งเลือดในร่างกายของพี่น้องชายหญิงมากมาย รวมถึงผลจาก
การกระทำของเราเอง การมองดูพระเจ้าไม่ได้ทำให้เราห่างไกลจาก
โศกนาฏกรรมของประวัติศาสตร์ แต่กลับเป็นการเปิดตาของเราให้มอง
เห็นความทุกข์ทรมานของครอบครัวข้าง และเราถูกทิ่มแทง ใบหน้าของ
เด็กๆ ที่หวาดกลัวจากสงคราม แม่ที่ร้องไห้ ความฝันที่แตกสลายของ
คนหนุ่มสาวมากมาย ผู้ลี้ภัยที่เผชิญกับการเดินทางอันแสนน่าหวาดกลัว
ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความ
อยู่ดีธรรมทางสังคม ความทุกข์ทรมานของพวกเขาสะท้อนก้องในหมู่
พวกเรา ไม่เพียงแต่ผ่านสื่อต่างๆ เท่านั้น แต่ยังผ่านเสียงของพวกเขา
หลายคนในการประชุมของเรา โดยครอบครัวและผู้คนมีส่วนเกี่ยวข้อง
โดยตรงกับเหตุการณ์อันน่าเศร้าเหล่านี้อยู่ในช่วงเวลาที่เราได้มารวมตัวกัน
สงครามยังคงทำให้เกิดความตายและการทำลายล้าง ความปรารถนา
ที่จะแก้แค้น และการสูญเสียสิทธิมนุษยชน เราย่วมกับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้เรียกร้องสันติภาพซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประณาม
เหตุผลของความรุนแรง ความเกลียดชัง และการแก้แค้น และมุ่งมั่น
ที่จะส่งเสริมเหตุผลของการสนทนา มิตรภาพ และการปรองดอง
สันติภาพที่แท้จริงและยั่งยืนเป็นไปได้ และเราสามารถสร้างขึ้นมาด้วยกัน
“ความปิติยินดีและความหวัง ความเศร้าโศกและความวิตกกังวลของ
มนุษย์ในยุคนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของผู้ยากไร้หรือผู้ทุกข์ทน” (GS 1)
ได้กลายเป็นความชื่นชมยินดีและความเศร้าโศกของเราทุกคน ผู้เป็นศิษย์
ของพระคริสตเจ้าอีกครั้ง

3. ตั้งแต่ปี 2021 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสนำพระศาสนจักรเข้าสู่หนทางแห่งก้าวเดินไปด้วยกันนี้ เราได้ค้นพบความครบครันและการบังเกิดผลของหนทางนี้มากขึ้นเรื่อยๆ เราเริ่มต้นด้วยการรับฟัง โดยใส่ใจที่จะเข้าใจในเสียงต่างๆ มากมาย “สิ่งที่พระจิตเจ้าตรัสแก่พระศาสนจักรทั้งหลาย” (วว 2:7) การเดินทางเริ่มต้นด้วยการปรึกษาหารืออย่างกว้างขวางกับประชากรของพระเจ้าในสังฆมณฑลและเขตการปกครองของเรา และดำเนินต่อไปในระดับชาติ และระดับภาคพื้นทวีป วงของการสนทนานี้ได้รับการเสริมกำลังอย่างต่อเนื่องโดยสำนักเลขาธิการใหญ่ของซินอดของบรรดาพระสังฆราชผ่านรายงานการสังเคราะห์และเอกสารการทำงาน การเฉลิมฉลองการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16 ในสองสมัยนี้ ทำให้เราสามารถนำเสนอต่อสมเด็จพระสันตะปาปาและต่อพระศาสนจักรทั้งครบถึงการเป็นประจักษ์พยานในสิ่งที่เราได้ประสบ และผลของการไตร่ตรองแยกแยะของเราเพื่อผลักดันในการฟื้นฟูการประกาศข่าวดี ในแต่ละขั้นตอน การเดินทางมีลักษณะเฉพาะด้วยปรัชญาของ “ความสำนึกแห่งความเชื่อ” (sensus fidei) ของประชากรของพระเจ้า ที่ละขั้นตอน เราเข้าใจว่าหัวใจของซินอด 2021-2024 เพื่อพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม และพันธกิจ มีการเรียกร้องให้มีความชื่นชมยินดีและการฟื้นฟูพระศาสนจักรในการติดตามพระเจ้า ในการอุทิศตนเพื่อรับใช้พันธกิจของพระองค์ และในการค้นหาหนทางที่จะเป็น ผู้มีความเชื่อมั่นคง

4. การเรียกร้องนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ร่วมกันแห่งศีลล้างบาป ซึ่งมีรากฐานมาจากความหลากหลายของบริบทที่พระศาสนจักรตั้งอยู่ และพบความเป็นหนึ่งเดียวในพระบิดาองค์เดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน และพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน เป็นการท้าทายผู้รับศีลล้างบาปทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น “ประชากรของพระเจ้าทุกคนเป็นผู้ส่งสารแห่งการประกาศข่าวดี ทุกคนที่รับศีลล้างบาปได้รับเรียกให้เป็นตัวเอกแห่งพันธกิจ เพราะเราทุกคนเป็นศิษย์ธรรมทูต” (ITC 53) ด้วยเหตุนี้หนทางแห่งก้าวเดินไปด้วยกันจึงนำเราไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์และมองเห็นได้ของคริสตชน ดังที่ปรากฏในผู้แทนจากธรรมประเพณีคริสตชนอื่นๆ ความเป็นหนึ่งเดียวก่อตัวขึ้นภายในพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ในการเป็นประกาศก สำหรับคนทั้งโลก

5. หนทางแห่งก้าวเดินไปด้วยกันทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายใต้แสงสว่างของอำนาจการสั่งสอนสภาสังคายนา โดยมีรากฐานมาจากธรรมประเพณีของพระศาสนจักร สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เปรียบเสมือนเมล็ดพันธุ์ที่หว่านลงบนโลกและพระศาสนจักร ชีวิตประจำวันของผู้มีความเชื่อ ประสบการณ์ของพระศาสนจักรในทุกชนชาติ และทุกวัฒนธรรม ประจักษ์พยานมากมายแห่งความศักดิ์สิทธิ์ และการไตร่ตรองของนักเทววิทยา ล้วนเป็นดินที่เมล็ดพันธุ์นี้หยั่งราก และเติบโต ขึ้นอด 2021-2024 ยังคงดั่งพลังจากเมล็ดพันธุ์นั้น และพัฒนาศักยภาพของเมล็ดพันธุ์นั้น นำสิ่งที่สภาสังคายนาสอนเกี่ยวกับ

พระศาสนจักรในฐานะธรรมล้ำลึก และพระศาสนจักรจักรในฐานะประชากรของพระเจ้า ที่ได้รับเรียกให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ผ่านการกลับใจอย่างต่อเนื่องที่มาจากการฟังพระวรสาร ในแง่หนทางแห่งก้าวเดินไปด้วยกันถือเป็นการรับรองสมาชิกคนอื่นอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งช่วยเสริมแรงบันดาลใจและฟื้นฟูกำลังในการเป็นประกาศสำหรับโลกปัจจุบัน

6. เราปฏิเสธไม่ได้ว่าเราต้องเผชิญกับความเหนื่อยล้า การต่อต้าน การเปลี่ยนแปลง และการล่อลวงให้ปฏิบัติตามแนวคิดของเราเอง มากกว่าการรับฟังพระวรสารและการไตร่ตรองแยกแยะพระประสงค์ของพระเจ้า แต่พระเมตตาของพระเจ้า พระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักของเรา ชำระล้างจิตใจของเรา ทำให้เราสามารถเดินทางต่อไปได้ เมื่อตระหนักถึงสิ่งนี้ เราจึงเริ่มการประชุมในสมัยที่ 2 ด้วยการตื่นเฝ้าเพื่อสำนึกผิด ผ่านการรู้สึกถึงความละเอียดใจของเรา เราขอรับการอภัยบาปของเรา และเรายกคำภาวนาของเราเพื่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของความชั่วร้ายในโลก เราตระหนักถึงบาปของเรา การต่อต้านสันติภาพ การต่อต้านต่อสิ่งสร้าง การต่อต้านชนพื้นเมือง ผู้อพยพ เด็ก ผู้หญิง และผู้ยากไร้ ในความล้มเหลวของเราในการรับฟัง และการแสวงหาความเป็นเอกภาพ เราถูกนำไปเพื่อทำความเข้าใจใหม่อีกครั้ง คือ การก้าวเดินไปด้วยกันต้องการการกลับใจ และการเปลี่ยนแปลง ในการเฉลิมฉลองศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า เราได้สัมผัสกับความรักที่ไม่มีเงื่อนไข ความแข็งแกร่งของหัวใจถูกเอาชนะ และเราเปิดใจรับความเป็นหนึ่งเดียวกัน นี่คือ

เหตุผลที่เราต้องการเป็นพระศาสนจักรแห่งความเมตตา ที่สามารถแบ่งปันการให้อภัยและการคืนดีที่มาจากพระเจ้ากับทุกคน พระพรพรทานอันบริสุทธิ์ที่เราไม่ได้เป็นนายเหนือสิ่งนั้น แต่เป็นเพียงประจักษ์พยานเท่านั้น

7. เราสามารถเป็นประจักษ์พยานถึงผลแรกของหนทางแห่งก้าวเดินไปด้วยกันที่เริ่มต้นในปี 2021 ซึ่งเรียบง่ายและมีค่าที่สุด ซึ่งเติบโตเต็มที่ในชีวิตของครอบครัว ชุมชนวัดต่างๆ กลุ่มต่าง ๆ ชุมชนคริสตชนขนาดเล็ก โรงเรียน และกลุ่มอื่นๆ นี่คือการปฏิบัติของการสนทนาในพระจิตเจ้า การไตร่ตรองแยกแยะร่วมกัน การแบ่งปันพระพรแห่งพระกระแสเรียก และความรับผิดชอบร่วมกันในพันธกิจที่กำลังเติบโต การประชุมของพระสงฆ์เจ้าอาวาสเพื่อซินอด (ซาโครฟาโน [โรม] 28 เมษายน – 2 พฤษภาคม 2024) ทำให้สามารถรับฟังประสบการณ์อันล้ำค่าเหล่านี้อย่างใกล้ชิดและฟื้นฟูการก้าวเดินไปด้วยกัน เราซาบซึ้งและมีความสุขกับเสียงของชุมชนต่างๆ และผู้มีความเชื่อมากมายที่ทำให้พระศาสนจักรเป็นสถานที่แห่งการต้อนรับแห่งความหวัง และความชื่นชมยินดี

8. การประชุมสมัยที่ 1 ได้ผลลัพธ์อื่นๆ อีก รายงานสรุปสังเคราะห์ที่ได้ถึงความสนใจไปที่ประเด็นสำคัญที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตของพระศาสนจักร ในตอนท้ายของการปรึกษาหารือระหว่างประเทศ สมเด็จพระสันตะปาปาได้ทรงมอบหมายประเด็นเหล่านี้ให้กับกลุ่มศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้นำศาสนาและผู้เชี่ยวชาญจากทุกภาคพื้นทวีป ซึ่งได้รับการร้องขอให้ทำงานโดยใช้วิธีการแบบการก้าวเดินไปด้วยกัน ในด้านต่างๆ ของชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรที่พวกเขาได้เริ่มศึกษาในเชิงลึกมีดังต่อไปนี้

1. ประเด็นบางประการของความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกและพระศาสนจักรละติน
2. การรับฟังเสียงร้องของคนยากจนและโลก
3. พันธกิจในสภาพแวดล้อมดิจิทัล
4. การแก้ไข ระบบพื้นฐานการอบรมพระสงฆ์ (Ratio Fundamental Institutionis Sacerdotalis) ในมุมมองของการเป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน
5. ประเด็นด้านเทววิทยาและกฎหมายพระศาสนจักรบางประการเกี่ยวกับรูปแบบการอภิบาลเฉพาะ
6. การแก้ไขเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง พระสังฆราชผู้ที่ได้ถวายตัว และผู้ที่มีส่วนร่วมงานในพระศาสนจักร ในมุมมองของการเป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน
7. ประเด็นบางประการของบุคคลและพันธกิจของพระสังฆราช (โดยเฉพาะ เกณฑ์การคัดเลือกผู้ได้รับเลือกให้เข้าสู่ตำแหน่ง

พระสังฆราช หน้าทีตุลาการของพระสังฆราช ลักษณะและ
โครงสร้างของการพบพระสันตะปาปา Ad Limina Apostolorum)
จากมุมมองการเป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

8. บทบาทของผู้แทนพระสันตะปาปาในมุมมองของการเป็นธรรมทูต
แห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน
9. เกณฑ์ทางเทววิทยาและวิธีการ กระบวนการก้าวไปด้วยกัน
สำหรับการไตร่ตรองร่วมกันเกี่ยวกับประเด็นด้านข้อความเชื่อ
การอภิบาล และจริยธรรมที่เป็นที่ถกเถียงกัน
10. การรับผลของการเดินทางของคริสตศาสนสัมพันธ์ (Ecumenical)
ในประชากรของพระเจ้า

นอกจากนี้ ตามข้อตกลงกับสมณกระทรวงเพื่อการตีความ
ทางด้านกฎหมาย ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการขึ้น
เพื่อทำงานเกี่ยวกับแนวทางใหม่ที่จำเป็นเกี่ยวกับข้อกฎหมายของ
พระศาสนจักร นอกจากนี้ การไตร่ตรองเกี่ยวกับการดูแลอภิบาล
ของบุคคลที่แต่งงานแบบมีภรรยาหลายคน (polygamous marriage)
ได้รับมอบหมายให้กับการสัมมนาทางวิชาการของสภาพระสังฆราช
คาทอลิกแห่งแอฟริกาและมาดากัสการ์ งานของกลุ่มและคณะกรรมการ
เหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นของขั้นตอนการดำเนินการ ได้ทำให้งานของ
การประชุมสมัยที่ 2 สมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สมเด็จพระสันตะปาปาในการตัดสินใจด้านการอภิบาลและการปกครอง

๙. กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน ไม่ได้จบลงด้วยการสิ้นสุดของการประชุมขึ้นอดของบรรดาบิชอปสมัยสามัญครั้งนี้ แต่ยังรวมถึงขั้นตอนการดำเนินการด้วย ในฐานะสมาชิกของการประชุมและในฐานะธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน ภายในชุมชนที่เรามาเข้าร่วม เรา รู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะส่งเสริมกระบวนการนี้ พระศาสนจักรท้องถิ่นได้รับการร้องขอให้เดินทางต่อไปในแต่ละวัน ด้วยวิธีการก้าวเดินไปด้วยกัน ในการปรึกษาหารือและการไตร่ตรอง ระบุวิธีการที่เป็นรูปธรรมและเส้นทางการอบรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบการก้าวไปด้วยกันที่จับต้องได้ในบริบทพระศาสนจักรต่างๆ (เขตวัด สถาบันชีวิตที่ถวายเป็นส่วนตัวพระเจ้า และหมู่คณะแห่งชีวิตการแพร่ธรรม กลุ่มของผู้มีความเชื่อ สังฆมณฑล สภาพระสังฆราช กลุ่มของพระศาสนจักรต่าง ๆ ฯลฯ) ควรมีการวางแผนสำหรับการประเมินความคืบหน้าในแง่ของการก้าวเดินไปด้วยกัน และการมีส่วนร่วมของผู้รับศีลล้างบาปทั้งหมดในชีวิตของพระศาสนจักรด้วย เราขอแนะนำให้สภาพระสังฆราชและขึ้นอดของพระศาสนจักร sui iuris จัดสรรบุคลากรและทรัพยากร เพื่อร่วมเดินทางบนเส้นทางแห่งการเติบโตในฐานะพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ในพันธกิจ และเพื่อติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง กับสำนักเลขาธิการใหญ่ของขึ้นอด (เทียบ EC 19 § 1 และ 2) เราขอให้สำนักเลขาธิการยังคงดูแลคุณภาพของการก้าวเดินไปด้วยกันของวิธีการทำงานของกลุ่มศึกษา

10. เอกสารสรุปสุดท้ายนี้ ซึ่งมอบให้กับสมเด็จพระสันตะปาปา และพระศาสนจักรต่าง ๆ เป็นผลงานของการประชุมขึ้นอดของบรรดาบิชอปสมัยสามัญ ครั้งที่ 16 บรรลุขึ้นตอนทั้งหมดที่ได้ดำเนินการ มาจนถึงปัจจุบัน เอกสารนี้รวบรวมประเด็นสำคัญๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการประชุมสมัยที่ 1 การมีส่วนร่วมที่ได้รับจากพระศาสนจักรต่างๆ ในช่วงหลายเดือนระหว่างการประชุมสมัยที่ 1 และ 2 และสิ่งที่เติบโตเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการสนทนาในพระจิตเจ้า ระหว่างการประชุมสมัยที่ 2

11. เอกสารสรุปสุดท้ายแสดงให้เห็นถึงความตระหนักว่า การเรียกสู่พันธกิจเป็นการเรียกสู่การเปลี่ยนแปลงของพระศาสนจักรท้องถิ่น แต่ละแห่งและคริสตจักรทั้งหมดในเวลาเดียวกัน สอดคล้องกับพระสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร (Evangelii Gaudium) (เทียบ EG 30) มีทั้งหมด 5 ตอน ตอนที่หนึ่งชื่อว่า หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน (The heart of Synodality) สรุปหลักการทางเทววิทยาและทางชีวิตจิตที่ให้ความกระจ่างและหล่อเลี้ยงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ย้ำเตือนความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการก้าวเดินไปด้วยกันที่เกิดขึ้นในการประชุมสมัยที่ 1 และพัฒนามุมมองทางชีวิตจิตและการเป็นประกาศก การกลับใจทางอารมณ์ ภาพลักษณ์ และความคิดที่อยู่ในใจของเราควบคู่พร้อมกับการกลับใจของการดำเนินการด้านการอภิบาลและพันธกิจ ตอนที่สองชื่อว่า บนเรือที่เราอยู่ร่วมกัน (On the boat,

Together) ที่เกี่ยวกับการกลับใจแห่งความสัมพันธ์ที่หล่อหลอมขึ้นจากการผจญภัยแห่งพระกระแสนี้เรียก จิตตารมณ์ และพันธกิจ สร้างชุมชนคริสตชนและกำหนดแนวทางพันธกิจ ตอนที่สาม “เหวี่ยงแห” ระบุถึงการปฏิบัติสามประการที่เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร กระบวนการตัดสินใจ และวัฒนธรรมแห่งความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้และการประเมินผล เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เราได้รับการร้องขอให้เริ่มเส้นทางของ “ธรรมทูตแห่งการเปลี่ยนแปลง” ซึ่งจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูองค์การที่เข้าร่วมอย่างเร่งด่วน ตอนที่สี่ภายใต้ชื่อจับปลาได้จำนวนมากมาย (An Abundant Catch) สรุปว่าเราจะบ่มเพาะรูปแบบใหม่ของการแลกเปลี่ยนของพระพรและฟื้นฟูความผูกพันที่รวมเราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระศาสนจักรได้อย่างไร ในช่วงเวลาที่ประสบการณ์ของการหยั่งรากในสถานที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างลึกซึ้ง ตามด้วยตอนที่ห้า “ดังนั้นเราจึงส่งท่านไป” (So, I send you) ซึ่งช่วยให้เรามองไปที่ขั้นตอนเฉพาะที่เราต้องดำเนินการคือ การดูแลการอบรมของประชากรของพระเจ้าทุกคนในฐานะธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

12. การพัฒนาเอกสารสรุปสุดท้ายได้รับการชี้นำโดยเรื่องราวการกลับคืนพระชนมชีพจากพระวรสาร การวิ่งไปที่พระคูหาในเช้าตรู่ วันปัสกา และการปรากฏตัวของพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ในห้องชั้นบนและริมทะเลสาบ สร้างแรงบันดาลใจในการไตร่ตรองแยกแยะของเราและเพิ่มพูนการเสวนาของเรา เราวอนขอพระพรแห่งปัสกาขององค์พระจิตเจ้า ขอให้พระองค์ทรงสอนเราถึงสิ่งที่เราต้องทำและแสดงให้เห็นถึงหนทางข้างหน้าร่วมกัน ด้วยเอกสารฉบับนี้ที่ประชุมรับทราบและเป็นประจักษ์พยานว่าการก้าวเดินไปด้วยกันซึ่งเป็นมิติที่เป็นส่วนประกอบของพระศาสนจักรได้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของชุมชนของเราหลายแห่งแล้ว ในขณะเดียวกันก็แนะนำหนทางที่จะก้าวเดินตาม การปฏิบัติที่จะนำไปใช้ และขอบเขตที่จะวินิจฉัย สมเด็จพระสันตะปาปา ทรงเรียกประชุมพระศาสนจักรในซินอด จะทรงสั่งสอนพระศาสนจักรต่างๆ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลอภิบาลของพระสังฆราชถึงแนวทางการเดินทางต่อไปโดยได้รับความเชื่อมั่นจากจากความหวังนี้ที่ “ไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม 5:5)

ตอนที่

หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน (The heart of Synodality) การถูกเรียกให้กลับใจโดยองค์พระจิตเจ้า

เช้าตรู่วันต้นสัปดาห์ขณะที่ยังมีด มารีย๋ชาวมักดาลาออกไปที่ พระคูหา ก็เห็นหินถูกเคลื่อนออกไปจากพระคูหาแล้ว นางจึงวิ่งไปหา ซีโมนเปโตรกับศิษย์อีกคนหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงรัก (ยน 20:1-2)

- 13.** เราพบกับศิษย์สามคนในเช้าวันปัสกา ได้แก่ มารีย๋ชาวมักดาลา ซีโมนเปโตร และศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก แต่ละคนกำลังแสวงหา พระเจ้าในแบบของตนเอง แต่ละคนมีบทบาทของตัวเองในการทำให้ แสงแห่งความหวังส่องสว่าง มารีย๋ชาวมักดาลาถูกขับเคลื่อนด้วยความรักจนเธอเป็นคนแรกที่ไปถึงพระคูหา เมื่อได้รับแจ้งจากเธอ เปโตรและศิษย์ที่พระองค์ทรงรักจึงเดินทางไปหาที่พระคูหา ศิษย์ที่รัก วิ่งไปที่พระคูหาด้วยพลกำลังทั้งหมดของวัยหนุ่ม เขาจ้องมองอย่าง ตั้งใจ เขาเป็นคนแรกที่เข้าใจ แต่เขาก็ปล่อยให้เปโตรเข้าไป ในพระคูหาก่อน ผู้ซึ่งเป็นผู้อาวุโส ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ ในการนำ เปโตรรู้สึกหนักใจกับการปฏิเสธพระเจ้าของเขา เขาถูกเลือกด้วยความเมตตา ความเมตตาที่เขาจะปฏิบัติ ในพระศาสนจักร มารีย๋ยังคงอยู่ในสวน เธอได้ยินเสียงเรียกชื่อเธอ

เธอจึงจำองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ พระองค์ทรงมอบหมายให้เธอประกาศการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์แก่กลุ่มศาสนิกษีด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงยกย่องเธอในฐานะอัครสาวกของบรรดาอัครสาวก การพึ่งพาอาศัยกันของพวกเขาทั้งสามเป็นศูนย์รวมของหัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน

14. พระศาสนจักรดำรงอยู่เพื่อเป็นประจักษ์พยานในโลกในช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ นั่นคือการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนม์ทรงนำสันติสุขมาสู่โลกและประทานพระจิตเจ้าแก่เรา พระคริสตเจ้าผู้ทรงพระชนม์เป็นบ่อเกิดแห่งอิสรภาพที่แท้จริง ทรงเป็นรากฐานแห่งความหวังที่ไม่ทำให้ผิดหวัง การเปิดเผยพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า และโชคชะตาสุดท้ายของมนุษยชาติ พระวรสารบอกเราว่าเพื่อที่จะเข้าสู่ความเชื่อในวันปัสกาและเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อนั้น จำเป็นต้องยอมรับความว่างเปล่าภายในของเรา ความมืดแห่งความกลัว ความสงสัยและบาป แต่ผู้ที่กล้าหาญที่จะออกเดินทางค้นหาท่ามกลางความมืดมิด จะค้นพบว่าตัวเองเป็นผู้ที่ถูกค้นหา พวกเขาถูกเรียกชื่อ ได้รับการอภัยบาป และถูกส่งไปหาพี่น้องชายหญิงของพวกเขาเช่นกัน

พระศาสนจักรในฐานะประชากรของพระเจ้า ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน

15. เอกลักษณะของประชากรของพระเจ้าหลังไหลมาจากศีลล้างบาป ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้า เอกลักษณะนี้ ดำเนินชีวิตเป็นการเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์และการส่งออกไป ในงานพันธกิจ เชื้อเชิญทุกชนชาติให้ยอมรับพระพรแห่งความรอดพ้น (เทียบ มธ 28:18-19) พระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตที่ ก้าวเดินไปด้วยกันเกิดขึ้นจากศีลล้างบาป ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงสวมเรา ด้วยพระองค์เอง (เทียบ กท 3:27) และทำให้เราเกิดใหม่จาก พระจิตเจ้า (เทียบ ยน 3:5-6) ในฐานะบุตรของพระเจ้า การดำรงอยู่ ของคริสตชนทั้งหมดมีแหล่งกำเนิดและขอบเขตในพระธรรมล้ำลึก ของพระตรีเอกภาพ ซึ่งก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนแห่งความเชื่อ ความหวัง และความรักในตัวเรา

16. “กระนั้นก็ดี พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะบันดาลให้มนุษย์ทั้งชาย และหญิงศักดิ์สิทธิ์และทรงช่วยเขาให้รอด ไม่ใช่แก่มนุษย์แต่ละคน ต่างหากโดยปราศจากความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ทรงจัดตั้งพวกเขา ขึ้นเป็นประชากรให้มารู้จักพระองค์ และมาปรนนิบัติรับใช้พระองค์ ในความศักดิ์สิทธิ์” (LG 9) ศีลมหาสนิทเป็นบ่อเกิดแห่งความเป็น หนึ่งเดียวกันและเอกภาพ หล่อเลี้ยงประชากรของพระเจ้าอย่าง ต่อเนื่องในการเดินทางไปสู่พระอาณาจักร “มีปึงก้อนเดียว แม้ว่า จะมีหลายคน เราก็เป็นกายเดียวกัน เพราะเราทุกคนมีส่วนร่วม

กินปังก่อนเดียวกัน” (1 คร 10:17)พระศาสนจักรซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงจากศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถูกสร้างขึ้นเป็นพระกายของพระองค์ (เทียบ LG 7) “ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น” (1 คร 12:27) พระศาสนจักรซึ่งมีชีวิตชีวาด้วยพระหรรษทาน เป็นพระวิหารของพระจิตเจ้า (เทียบ LG 17) พระจิตเจ้าทรงทำให้พระศาสนจักรมีชีวิตชีวาและทรงสร้างพระศาสนจักร ทำให้เราทุกคนเป็นศิลาที่มีชีวิตของวิหารฝ่ายจิต (เทียบ 1 ปต 2:5; LG 6)

- 17.** กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันได้รวบรวมผู้คนจากทุกเผ่า ภาษาชนชาติและประเทศ ซึ่งอาศัยอยู่ในบริบทและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทำให้เรามี “รสนิยมฝ่ายจิต” (EG 268) ของความหมายของการเป็นประชากรของพระเจ้า ประชากรของพระเจ้าไม่ใช่การรวมเข้าด้วยกันแบบง่าย ๆ ของผู้รับศีลล้างบาป แต่เป็นชุมชนและประวัติศาสตร์ของการก้าวเดินไปด้วยกัน และพันธกิจที่ยังคงอยู่ในระหว่างการจาริกผ่านกาลเวลา และอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรในสวรรค์แล้ว ภายในบริบทที่หลากหลายซึ่งพระศาสนจักรต้องถื่นหยั่งรากลง ประชากรของพระเจ้าประกาศและเป็นประจักษ์พยานถึงข่าวดีแห่งความรอดพ้นด้วยการอยู่ในโลกและเพื่อโลก พวกเขาเดินเคียงข้างไปกับบรรดาผู้คนบนโลก ในการเสวนากับศาสนาและวัฒนธรรมของพวกเขา

ตระหนักถึงเมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจาในพวกเขา เดินทางมุ่งสู่
พระอาณาจักรด้วยการรวมเข้ากับประชากรของพระเจ้าโดยความเชื่อ
และศีลล้างบาป พวกเราได้รับการสนับสนุนและอยู่เคียงข้าง
โดยพระนางมารีย์พรหมจารี “ทรงเป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง
และความบรรเทาใจที่แน่นอน” (LG 68) โดยทางบรรดา
อัครสาวก โดยทางผู้ที่เปี่ยมประจักษ์พยานถึงเชื่อของพวกเขาจนถึง
ชั้นยอมสละชีวิต และโดยทางบรรดานักบุญทุกยุคทุกสมัย

- 18.** ในประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระศาสนจักร เอกภาพ
ของผู้มีความเชื่อ (*communio fidelium*) เป็นเอกภาพของ
พระศาสนจักร (*communio Ecclesiarum*) ในเวลาเดียวกัน
ซึ่งแสดงให้เห็นในความเป็นเอกภาพของพระสังฆราช (*communio
Episcoporum*) โดยเหตุผลของหลักปฏิบัติโบราณที่ว่า
“พระศาสนจักรอยู่ในพระสังฆราชและพระสังฆราชอยู่ใน
พระศาสนจักร” (นักบุญซีเปเรียน, จดหมาย ข้อ 66, 8)
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งอัครสาวกเปโตร (เทียบ มธ 16:18)
และผู้สืบทอดตำแหน่งของท่านไว้เพื่อรับใช้เอกภาพที่หลากหลายนี้
โดยอาศัยอำนาจของพันธกิจ เปโตรพระสังฆราชแห่งกรุงโรม
“เป็นหลักและฐานที่ตั้งอันถาวรและที่แลเห็นได้” (LG 23)
ของเอกภาพของพระศาสนจักร

19. “ดวงพระทัยของพระเจ้ามีที่พิเศษสำหรับบรรดาคนยากจน” (EG 197) ผู้ที่อยู่ชายขอบ และผู้ถูกกีดกัน ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นหัวใจของพระศาสนจักร ทุกชุมชนคริสตชนได้รับการเรียกให้ตระหนักถึงผู้ที่ยากจนในฐานะพระพักตร์และเนื้อหนังของพระคริสตเจ้า แม้ทรงร่ำรวย พระองค์ก็ยังทรงยอมกลายเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ร่ำรวยเพราะความยากจนของพระองค์ (เทียบ 2 คร 8:9) การเลือกคนยากจนเป็นพิเศษเป็นนัยยะของความเชื่อคริสตวิทยา จึงได้รู้จักพระคริสตเจ้าผู้ทุกข์ทรมานโดยตรง (เทียบ EG 198) การเลือกอยู่เคียงข้างคนยากจนก่อน ทำให้พวกเขาเป็นผู้ประกาศความรอดพ้นที่ได้รับพระพรและเป็นประจักษ์พยานถึงความชื่นชมยินดีในพระวรสาร พระศาสนจักรได้รับเรียกให้ยากจนร่วมกับผู้ที่ยากจนซึ่งมักจะเป็นคนส่วนใหญ่ที่มีความเชื่อ เพื่อรับฟังพวกเขา เรียนรู้ร่วมกันถึงวิธีการตระหนักถึงจิตตารมณ์ที่พวกเขาได้รับจากพระจิตเจ้า พระศาสนจักรยังต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับพวกเขาในฐานะผู้ประกาศข่าวดีด้วย

20. “พระคริสตเจ้าทรงเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ” (LG 1) และความสว่างนี้ส่องสว่างบนใบหน้าของพระศาสนจักร แม้ในยามที่ถูกหมายด้วยความเปราะบางของสภาพมนุษย์ที่ถูกบดบังด้วยบาป พระศาสนจักรได้รับพระพรและความรับผิดชอบจากพระคริสตเจ้าในการเป็นเชื้อเพลิงที่มีประสิทธิภาพในสายสัมพันธ์

ในความสัมพันธ์ และเครือญาติของครอบครัวมนุษย์ (เทียบ AG 2-4) เป็นประจักษ์พยานถึงความหมายและเป้าหมายของการเดินทางในโลก (เทียบ GS 3 และ 42) พระศาสนจักรถือว่าความรับผิดชอบนี้ในวันนี้ เป็นช่วงเวลาที่ถูกรอบงำด้วยวิกฤตที่มีส่วนร่วมกัน นั่นคือ ผู้คนรู้สึกว่าเขาไม่ได้มีส่วนร่วมหรือเป็นผู้กระทำที่มีชะตากรรมร่วมกัน รวมถึงความเข้าใจแบบปัจเจกนิยมเกี่ยวกับความสุขและความรอดพ้น พระกระแสนี้และการรับใช้อย่างประกาศของพระศาสนจักร (เทียบ LG 12) ประกอบด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึงแผนการของพระเจ้าในการรวมมนุษยชาติทั้งหมดเข้ากับพระองค์ในอิสราเอลและเอกภาพ พระศาสนจักรเป็น “พระอาณาจักรของพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นตัวตนอยู่ในธรรมล้ำลึกแล้ว” (LG 3) และ “เป็นทั้งเมล็ดพันธุ์และเป็นทั้งการเริ่มต้นการสถาปนาพระอาณาจักรไว้บนแผ่นดินโลก” (LG 5) ดังนั้นพระศาสนจักรจึงเดินเคียงข้างไปกับมนุษยชาติทุกคน มุ่งมั่นอย่างยิ่งต่อความยุติธรรมและสันติภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และความดีของส่วนรวม ที่กล่าวมานี้ในขณะที่พระศาสนจักร “ปรารถนาไปสู่การเป็นพระอาณาจักรที่ครบครัน” (LG 5) เมื่อพระเจ้าจะทรงเป็น “ทุกสิ่งในทุกคน” (1 คร 15:28)

รากเหง้าแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ของประชากรของพระเจ้า

21. การเดินทางก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรนำเราไปสู่การค้นพบรากเหง้าของความหลากหลายของจิตตารมณ์ กระแสเรียก และพันธกิจ “เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน และเราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน” (1 คร 12:13) ศีลล้างบาปเป็นรากฐานของชีวิตคริสตชน เพราะแนะนำทุกคนให้รู้จักกับพระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือการเป็นบุตรของพระเจ้า นั่นคือการมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ของพระเยซูเจ้ากับพระบิดาในพระจิตเจ้า ไม่มีสิ่งใดสูงส่งไปกว่าศักดิ์ศรีแห่งศีลล้างบาปนี้ซึ่งมอบให้กับแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งเราได้รับเชิญให้สวมใส่พระคริสตเจ้าและได้รับการต่อกิ่งก้านเข้ากับพระองค์เหมือนกิ่งก้านของเถาองุ่นต้นเดียวกัน ชื่อ “คริสตชน” ซึ่งเราได้รับเกียรติให้ถูกเรียกนั้น มีพระหรรษทานที่เป็นพื้นฐานของชีวิตเรา และทำให้เราสามารถเดินเคียงข้างกันในฐานะพี่น้องชายหญิงได้

22. โดยผ่านทางศีลล้างบาป “ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าย่อมมีส่วนในหน้าที่ประกาศกของพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะเมื่อเขาบำเพ็ญตนเป็นพยานยืนยันถึงพระองค์ด้วยการดำเนินชีวิตตามความเชื่อและความรัก” (LG 12) การเจิมโดยพระจิตเจ้าที่ได้รับในพิธีศีลล้างบาป (เทียบ 1 ยน 2:20.27) ช่วยให้ผู้มีความเชื่อทุกคนมีความรู้สึกไวต่อความจริงแห่งพระวรสาร เราเรียกสิ่งนี้ว่า

sensus fidei ซึ่งประกอบด้วยความเป็นธรรมชาติบางอย่างกับความเป็นจริงของพระเจ้าโดยอาศัยความจริงที่ว่า ในพระจิตเจ้าผู้รับศีลล้างบาปจะกลายเป็น “ผู้มีส่วนร่วมในธรรมชาติของพระเจ้า” (DV 2) จากการมีส่วนร่วมนี้ทำให้เกิดความสามารถในการเข้าใจโดยสัญชาตญาณว่าสิ่งใดสอดคล้องกับความจริงของการเปิดเผยในเอกภาพของพระศาสนจักร นี่คือเหตุผลที่พระศาสนจักรมั่นใจว่าประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าไม่สามารถผิดพลาดในเรื่องของความเชื่อ พวกเขาแสดงให้เห็นคุณสมบัติพิเศษนี้เมื่อพวกเขาแสดงความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความเชื่อและศีลธรรม (เทียบ LG 12) การใช้ sensus fidei ต้องไม่สับสนกับความคิดเห็นสาธารณะ ที่มักจะเชื่อมโยงกับการไตร่ตรองแยกแยะของผู้อภิบาล ใน sensus fidei มีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุนันทามติของผู้มีความเชื่อ (consensus fidelium) ซึ่งถือเป็น “เกณฑ์ที่แน่นอนสำหรับการพิจารณาว่าหลักข้อความเชื่อหรือการปฏิบัติใด ๆ เป็นความเชื่อของอัครสาวกหรือไม่” (ITC, Sensus fidei ในชีวิตของพระศาสนจักร, 2014, 3)

23. คริสตชนทุกคนมีส่วนร่วมใน *sensus fidei* ผ่านทางศีลล้างบาป ดังนั้นนอกจากจะเป็นพื้นฐานของการก้าวไปด้วยกันแล้ว ศีลล้างบาปยังเป็นรากฐานของสัมพันธภาพระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ อีกด้วย “การเดินทางก้าวไปด้วยกันที่พระศาสนจักรคาทอลิกได้ดำเนินการนั้นต้องเป็นสัมพันธภาพระหว่างคริสตจักร เช่นเดียวกับการเดินทางแห่งสัมพันธภาพของคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ เป็นการเดินทางก้าวไปด้วยกัน” (สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส, Address to His Holiness Mar Awa III, 19 พฤศจิกายน 2022) คริสตศาสนจักรสัมพันธ์เป็นเรื่องของการฟื้นฟูฝ่ายจิต ก่อนอื่นต้องการกระบวนการสำนึกผิดและการเยียวยารักษาความทรงจำเกี่ยวกับบาดแผลในอดีต และหากมีความจำเป็น ต้องหาความกล้าหาญที่จะแก้ไขแบบพี่น้องกัน ในจิตตารมณ์ความรักเมตตาในการประกาศข่าวดี ที่ประชุมสะท้อนก้องไปด้วยประจักษ์พยานอันลึกซึ้งจากคริสตชนจากธรรมประเพณีพระศาสนจักรต่างๆ ที่แบ่งปันมิตรภาพและคำภาวนา การใช้ชีวิตร่วมกันในชุมชน ความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ผู้ที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ ของความยากจน และดูแลบ้านที่อาศัยร่วมกันของเรา ในหลายภูมิภาคของโลก เหนือสิ่งอื่นใดคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ในการหลั่งเลือดของคริสตชนจากภูมิหลังที่แตกต่างกันซึ่งร่วมกันสละชีวิตเพื่อความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า การเป็นประจักษ์พยานแห่งการพลีชีพของพวกเขามีความหมายมากกว่าคำพูดใด ๆ ความเป็นหนึ่งเดียวกันมาจากไม้กางเขนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

24. เราจะเข้าใจศีลล้างบาปได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นเมื่ออยู่ในบริบทของการเริ่มต้นชีวิตเป็นคริสตชน นั่นคือการเดินทางที่ทรงแนะนำเราให้รู้จักกับความเชื่อแห่งปัสกาและดึงเราเข้าสู่ความเป็นเอกภาพแบบพระตรีเอกภาพ และพระศาสนจักรที่เป็นหนึ่งเดียวกันผ่านทางพันธกิจของพระศาสนจักร การเดินทางนี้มีรูปแบบที่หลากหลายอย่างมากขึ้นอยู่กับยุคสมัย ที่มีจุดเน้นที่แตกต่างกันของธรรมเนียมประเพณีตะวันออกและตะวันตก และลักษณะเฉพาะของแต่ละพระศาสนจักรท้องถิ่น การริเริ่มนำแต่ละคนไปสัมผัสกับกระแสเรียกและพันธกิจพระศาสนจักรที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้เป็นศูนย์รวมของใบหน้าแห่งความเมตตาของพระศาสนจักร ผู้ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นมารดาสอนลูก ๆ ให้เดินโดยการเดินเคียงข้างพวกเขา พระศาสนจักรรับฟังผู้ที่เริ่มต้นชีวิตคริสตชน ตอบข้อสงสัยและคำถามของพวกเขา และได้รับการเสริมสร้างจากความแปลกใหม่ของแต่ละคนนำมาโดยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตนเอง ในการปฏิบัติกิจกรรมงานอภิบาล ชุมชนคริสตชนมักจะประสบบ่อย ๆ กับการไม่ตระหนักถึงรูปแบบของการเดินไปด้วยกัน

25. ในเส้นทางการเริ่มต้นเป็นคริสตชน ศีลกำลังเสริมสร้างชีวิตของผู้มีความเชื่อด้วยการหลังพระพรของพระจิตเจ้าเป็นพิเศษเพื่อให้พวกเขากลายเป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่ออย่างเต็มเปี่ยม พระจิตเจ้าที่พระเยซูเจ้ารับอย่างเต็มเปี่ยม (เทียบ ลก 4:1) ผู้ทรงเจิมพระองค์และส่งพระองค์ไปประกาศพระวรสาร (เทียบ ลก 4:18) เป็นพระจิตเจ้าองค์เดียวกันกับที่หลั่งมาบนผู้มีความเชื่อ การเจิมอันศักดิ์สิทธิ์นี้เจิมตั้งให้พวกเขาเป็นของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ศีลกำลังซึ่งทำให้พระหรรษทานของการเสด็จมาของพระจิตเจ้าในวันเพนเทกอสเต ปรากฏอยู่ในชีวิตของผู้รับศีลล้างบาปและชุมชนจึงเป็นพระพรอันล้ำค่า พื้นฟูความมหัศจรรย์ของพระศาสนจักรที่ถูกปลุกเร้าด้วยไฟแห่งพันธกิจในตัวเรา ด้วยความกล้าหาญที่จะออกไปตามท้องถนนบนโลกนี้ ด้วยความสามารถที่จะเข้าใจได้โดยทุกชนชาติและวัฒนธรรม ผู้มีความเชื่อทุกคนได้รับเรียกให้มีส่วนร่วมในแรงผลักดันนี้ ยอมรับจิตตารมณ์ที่พระจิตเจ้าทรงประทานให้อย่างสิ้นเหลือให้กับแต่ละคน และมุ่งมั่นที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้เพื่อรับใช้พระอาณาจักรของพระเจ้าด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตนและความคิดสร้างสรรค์

26. การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ เป็นหนทางแรกและเป็นพื้นฐานที่ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า มารวมตัวกันและพบปะกัน “ความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร ถูกแสดงออกมาและทำให้เป็นจริง” (UR 2) โดยการเฉลิมฉลอง ศีลมหาสนิท “ในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ โดยมีความรู้และ อย่างแข็งขัน” (SC 14) ของผู้มีความเชื่อทุกคน ในที่ที่มีพันธกิจ ต่างๆ และในการเป็นประธานของพระสังฆราชหรือพระสงฆ์ ชุมชนคริสตชนจะปรากฏให้เห็น ซึ่งความรับผิดชอบร่วมกัน ที่แตกต่างกันของทุกคนสำหรับพันธกิจจะสำเร็จลุล่วงไป ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า จึงเรียนรู้ จากศีลมหาสนิทถึงวิธีการรวมความเป็นหนึ่งเดียวและความ หลากหลายเข้าด้วยกัน ความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร และความหลากหลายของการชุมนุมศีลมหาสนิท ความเป็นหนึ่งเดียว ของศีลศักดิ์สิทธิ์และความหลากหลายของธรรมเนียมพิธีกรรม ความเป็นหนึ่งเดียวของการเฉลิมฉลองและความหลากหลาย ของกระแสรีก จิตตารมณ์ และพันธกิจ เหนือสิ่งอื่นใด ศีลมหาสนิท แสดงให้เห็นว่าการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันที่สร้างขึ้นโดยพระจิตเจ้า ไม่ใช่ความเหมือนกัน และพระพรทุกอย่างของพระศาสนจักร ถูกกำหนดไว้เพื่อความสุขส่วนรวมของทุกคน การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท ทุกครั้งยังเป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาและการเรียก ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้รับศีลล้างบาปทุกคนที่ยัง ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน หากไม่สามารถเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท

ได้ในวันอาทิตย์ แม้จะมีความปรารถนาที่จะทำเช่นนั้น ชุมชนก็จะมารวมตัวกันรอบ ๆ การเฉลิมฉลองพระวาจา ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงประทับอยู่ ไม่ว่าในกรณีใดๆ

27. ความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่าง การร่วมชุมนุม (synaxis) และการร่วมเดินทาง (synodos) ระหว่างการชุมนุมศีลมหาสนิท และการชุมนุมก้าวเดินทางไปด้วยกันทั้งสองกรณี แม้จะอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่พระสัญญาของพระเยซูเจ้าที่จะทรงประทับอยู่ ณ ที่ใดก็ตามที่มีสองหรือสามคนมารวมกันในพระนามของพระองค์ ก็เป็นจริง (เทียบ มธ 18:20) การชุมนุมก้าวเดินทางไปด้วยกัน เป็นเหตุการณ์ที่เฉลิมฉลองการรวมกันของพระคริสตเจ้า กับพระศาสนจักรของพระองค์ผ่านทางการทำงานของพระจิตเจ้า พระจิตเจ้าทรงทำให้มั่นใจได้ถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักรทั้งในการชุมนุมศีลมหาสนิทและการชุมนุมก้าวเดินทางไปด้วยกัน พิธีกรรมคือการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าและการตอบสนองต่อการริเริ่มพันธสัญญาของพระองค์ ในทำนองเดียวกัน การชุมนุมก้าวเดินทางไปด้วยกันคือการฟังพระวาจาเดียวกันนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นทั้งในสัญญาณของกาลเวลาและในจิตใจของผู้มีความเชื่อ และยังเป็น การตอบสนองของที่ประชุมที่กำลังไตร่ตรองแยกแยะพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อนำไปปฏิบัติ การเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างพิธีกรรม และการก้าวเดินทางไปด้วยกันจะช่วยให้ชุมชนคริสตชน

ในความหลากหลายของวัฒนธรรมและธรรมเนียมของพวกเขา นำรูปแบบการเฉลิมฉลองที่ทำให้ใบหน้าของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันปรากฏให้เห็น เพื่อจุดประสงค์นี้ เราเรียกร้องให้มีการจัดตั้งกลุ่มศึกษาเฉพาะ ซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ไตร่ตรองว่า จะทำให้การเฉลิมฉลองพิธีกรรมเป็นการแสดงออกถึงการก้าวเดินไปด้วยกันมากขึ้นได้อย่างไร นอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาหัวข้อการเทศนาภายในพิธีกรรม รวมถึงการพัฒนาแหล่งข้อมูลคำสอนเกี่ยวกับการก้าวเดินไปด้วยกัน จากมุมมองการสอนคำสอนที่เน้นการอธิบายความหมายอันลึกซึ้งของศีลศักดิ์สิทธิ์

ความหมายและมิติของการก้าวเดินไปด้วยกัน

- 28.** คำว่า “การก้าวเดินไปด้วยกัน” (Synodality) และ “ก้าวไปด้วยกัน” (Synodal) มาจากการปฏิบัติของพระศาสนจักรในสมัยโบราณ และต่อเนื่องในการประชุมซินอด ตามธรรมเนียมของพระศาสนจักรตะวันออกและตะวันตก คำว่า “ซินอด” หมายถึงสถาบันและเหตุการณ์ที่ใช้ในรูปแบบต่างๆ กันไปตามกาลเวลา ซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวแทนและผู้เข้าร่วมจำนวนมาก แม้จะมีความหลากหลายนี้ สิ่งที่รวมพวกเขาเข้าด้วยกันคือการรวมตัวกันเพื่อเสวนาไตร่ตรอง แยกแยะและตัดสินใจ เนื่องจากประสบการณ์ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ความหมายของคำเหล่านี้จึงเป็นที่เข้าใจมากขึ้น และสิ่งที่พวกเขาเป็นตัวแทนนั้นมีชีวิตชีวามากขึ้น พวกเขา

มีความเกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้งมากขึ้นเรื่อยๆ กับความปรารถนา
สำหรับพระศาสนจักรที่ใกล้ชิดกับผู้คนมากขึ้นและมีความ
สัมพันธ์กันมากขึ้น พระศาสนจักรที่เป็นบ้านและครอบครัว
ของพระเจ้า ระหว่างการเดินทางก้าวไปด้วยกัน เราได้เห็นการบรรจบกัน
ของความแตกต่างอย่างมีประสิทธิผลเกี่ยวกับความหมายของ
การก้าวเดินไปด้วยกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานของเอกสารนี้ การก้าวเดิน
ไปด้วยกันคือการเดินเคียงข้างกันของคริสตชนกับพระคริสตเจ้า
และมุ่งไปสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า โดยเป็นหนึ่งในเดียวกับ
มนุษยชาติทั้งหมด การก้าวเดินไปด้วยกันมุ่งเน้นไปที่พันธกิจ
เกี่ยวข้องกับการรวมตัวกันในทุกระดับของพระศาสนจักร
เพื่อการรับฟังซึ่งกันและกัน การเสวนา และการไตร่ตรองแยกแยะ
ร่วมกัน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการบรรลุคุณค่าเป็นการแสดงออก
ถึงผลของการที่พระคริสตเจ้าทำให้พระองค์เองทรงประทับอยู่
พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในพระจิตเจ้า นอกจากนี้ยังประกอบด้วย
การตัดสินใจตามความรับผิดชอบร่วมกันที่แตกต่างกัน ตามแนวทาง
เหล่านี้ เราสามารถเข้าใจได้ดีขึ้นถึงสิ่งที่หมายถึงการก้าวเดิน
ไปด้วยกัน ในมิติที่เป็นส่วนประกอบของพระศาสนจักรนั้น
หมายความว่าอย่างไร (เทียบ ITC 1) ในแง่ง่ายๆ และอย่างกระชับ
ของการก้าวเดินไปด้วยกันนั้นเป็นหนทางแห่งการฟื้นฟูชีวิต
ฝ่ายจิตและการปฏิรูปโครงสร้างที่ช่วยให้พระศาสนจักร
มีส่วนร่วมและเป็นธรรมมากขึ้น เพื่อให้สามารถเดินเคียงข้าง
กับชายหญิงทุกคน ส่องแสงสว่างแห่งพระคริสตเจ้า

29. เราเห็นลักษณะเด่นของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ที่เป็น
ธรรมทูต และที่มีความเมตตา ส่องแสงสว่างในพระนางมารีย์
พรหมจารีพระมารดาของพระคริสตเจ้า พระมารดาของ
พระศาสนจักร และพระมารดาของมนุษยชาติ พระนางเป็นรูปแบบ
ของพระศาสนจักรที่รับฟัง ภาวนา รำพึง เสดนา อยู่เคียงข้าง
ไตร่ตรอง แยกแยะ ตัดสินใจและลงมือกระทำ จากพระนางเอง
เราเรียนรู้ศิลปะการรับฟัง ความสนใจต่อพระประสงค์ของพระเจ้า
ความนบนอบเชื่อฟังพระวาจาของพระเจ้า และความพร้อมที่จะ
รับฟังความต้องการของผู้ยากไร้และออกเดินทางไป นอกจากนี้
เรายังเรียนรู้ความรักที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือผู้ที่ต้องการ
ความช่วยเหลือ และบทเพลงสรรเสริญที่ชื่นชมยินดีในพระจิตเจ้า
ด้วยเหตุนี้นักบุญเปาโลที่ 6 กล่าวไว้ “การกระทำของ
พระศาสนจักรในโลกสามารถเปรียบได้กับการแผ่ขยาย
ความห่วงใยของพระนางมารีย์” (MC 28)

30. โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก้าวเดินไปด้วยกันกำหนดสามประการ
ที่แตกต่างกันของชีวิตของพระศาสนจักร:

ก) ในประการแรก หมายถึง “รูปแบบเฉพาะที่บ่งบอกถึงชีวิต
และพันธกิจของพระศาสนจักร แสดงออกถึงธรรมชาติของ
พระศาสนจักรในฐานะประชากรของพระเจ้าที่เดินทางร่วมกัน
และรวมตัวกันในการชุมนุม ได้รับการเรียกโดยพระเยซูเจ้า
ในอำนาจของพระจิตเจ้าเพื่อประกาศพระวรสาร การก้าวเดิน

ไปด้วยกันควรแสดงออกในวิถีชีวิตและการทำงานปกติของพระศาสนจักร (modus vivendi et operandi) นี้ทำงานผ่านชุมชนที่รับฟังพระวาจาและเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท ความเป็นพี่น้องของความเป็นหนึ่งเดียวกัน และความรับผิดชอบร่วมกันและการมีส่วนร่วมของประชากรของพระเจ้าทุกคน ในชีวิตและพันธกิจ ในทุกระดับและแยกแยะระหว่างพันธกิจและบทบาทต่างๆ” (ITC 70.a)

ข) ประการที่สอง “ในความหมายที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ซึ่งพิจารณาจากมุมมองทางเทววิทยาและทางกฎหมาย การก้าวเดินไปด้วยกันหมายถึงโครงสร้างและกระบวนการพระศาสนจักรเหล่านั้นที่ธรรมชาติของการก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรแสดงออกในระดับสถาบัน แต่ในเชิงเปรียบเทียบในระดับต่างๆ ทั้งถิ่น ภูมิภาค และสากล โครงสร้างและกระบวนการเหล่านี้ อยู่ที่ใช้การรับใช้ของพระศาสนจักรอย่างเป็นทางการ ซึ่งต้องค้นพบหนทางที่มุ่งไปข้างหน้าโดยรับฟังองค์พระจิตเจ้า” (ITC 70.b)

ค) ประการที่สาม การก้าวเดินไปด้วยกันหมายถึง “โครงการของเหตุการณ์ที่ก้าวเดินไปด้วยกันเหล่านั้นที่พระศาสนจักรถูกเรียกมารวมตัวกันโดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามขั้นตอน เฉพาะที่กำหนดโดยหลักเกณฑ์ของพระศาสนจักรเกี่ยวข้องกับประชากรทั้งหมดของพระเจ้าในรูปแบบต่างๆ ในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและสากลซึ่งมีพระสังฆราชเป็นประธานในความ

เป็นเอกภาพร่วมกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม เพื่อไตร่ตรองแยกแยะ หนทางข้างหน้าและคำถามเฉพาะอื่นๆ และเพื่อตัดสินใจและกำหนด ทิศทางเฉพาะโดยมีเป้าหมายเพื่อบรรลุพันธกิจการประกาศ ข่าวดี” (ITC 70.c)

31. ในบริบทของพระศาสนจักรวิทยาของสภาสังคายนา ด้วยการ อ้างอิงถึงประชากรของพระเจ้า แนวคิดเรื่องเอกภาพแสดงออก ถึงแก่นแท้ของพระธรรมล้ำลึกและพันธกิจของพระศาสนจักร พระธรรมล้ำลึกนี้มีบ่อเกิดและจุดสุดยอดในการเฉลิมฉลอง ศีลมหาสนิท นั่นคือในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าองค์ พระตรีเอกภาพ และในความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างมนุษย์ ที่เกิดขึ้นจริงในพระคริสตเจ้าผ่านทางองค์พระจิตเจ้า ภายใต้ ภูมิหลังนี้ การก้าวเดินไปด้วยกัน “เป็นวิถีชีวิตและการดำเนินงานปกติ (modus vivendi et operandi) เฉพาะของพระศาสนจักร ประชากรของพระเจ้า ซึ่งเปิดเผยและให้เนื้อหาแก่วิธีการเป็นอยู่ ของพระศาสนจักรในฐานะความเป็นเอกภาพเมื่อสมาชิกทั้งหมด ของพระศาสนจักรเดินทางไปด้วยกัน รวมตัวกันในการชุมนุม และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจการประกาศข่าวดีของ พระศาสนจักร” (ITC 6)

32. การก้าวเดินไปด้วยกันไม่ใช่จุดจบในตัวเอง แต่เป็นการรับใช้พันธกิจที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้พระศาสนจักรในพระจิตเจ้า การประกาศข่าวดีเป็น “พันธกิจที่สำคัญของพระศาสนจักร คือ พระหรรษทานและกระแสเรียกที่เหมาะสมกับพระศาสนจักร อัครลักษณะที่ลึกซึ้งที่สุดของพระศาสนจักร” (EN 14) ด้วยการใกล้ชิดกับทุกคนโดยไม่แบ่งแยกบุคคล การเทศนาและการสอน การโปรดศีลล้างบาป และการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาป ทุกพระศาสนจักรท้องถิ่นและคริสตจักรทั้งหมดตอบสนองอย่างเป็นรูปธรรมต่อคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการประกาศพระวรสารแก่นานาชาติ (เทียบ มธ 28:19-20; มก 16:15-16) ด้วยการชื่นชมในทุกจิตตารมณ์และพันธกิจ การก้าวเดินไปด้วยกันช่วยให้ประชากรของพระเจ้าสามารถประกาศและเป็นประจักษ์พยานถึงพระวรสารแก่ชายหญิงทุกสถานที่และทุกเวลา ทำให้ตัวเองเป็น “ศีลศักดิ์สิทธิ์ที่มองเห็นได้” (LG 9) ของมิตรภาพและความเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์เจ้าตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ การก้าวเดินไปด้วยกันและพันธกิจเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด พันธกิจให้ความกระจ่างแก่การก้าวเดินไปด้วยกัน และการก้าวเดินไปด้วยกันกระตุ้นให้เกิดพันธกิจ

33. อำนาจของผู้อภิบาล “เป็นพระพรเฉพาะของพระจิตเจ้าแห่งพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นศิรัษะแห่งการเสริมสร้างพระกายทั้งหมด” (ITC 67) พระพรนี้ผูกพันกับศีลบวช ซึ่งกำหนดให้ผู้อภิบาลเป็นเหมือนพระคริสตเจ้า ผู้เป็นศิรัษะ ผู้เลี้ยงแกะและผู้รับใช้ และวางพวกท่านไว้ในการใช้ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเพื่อปกป้องความเป็นอัครสาวกของการประกาศข่าวดีและเพื่อส่งเสริมเอกภาพในพระศาสนจักรในทุกระดับ การก้าวเดินไปด้วยกันนำเสนอ “กรอบการตีความที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการทำความเข้าใจพันธกิจตามลำดับชั้น” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, สุนทรพจน์ในพิธีรำลึกครบรอบ 50 ปีของการสถาปนาซินอดบรดาพระสังฆราช, 17 ตุลาคม 2015) และให้บริบทที่ถูกต้องสำหรับการทำความเข้าใจภารกิจที่พระคริสตเจ้าทรงมอบหมายให้กับผู้อภิบาลในพระจิตเจ้า ดังนั้นการก้าวเดินไปด้วยกันจึงเชื้อเชิญพระศาสนจักรทั้งมวล รวมถึงผู้ที่มีอำนาจให้กลับใจและปฏิรูปเปลี่ยนแปลง

ความเป็นหนึ่งเดียวที่ผสมผสานกัน

34. “ในฐานะที่เป็นสิ่งมีชีวิตฝ่ายจิต มนุษย์ถูกกำหนดผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ยิ่งเขามีชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์เหล่านี้อย่างแท้จริงมากเท่าไร อัตลักษณ์ส่วนบุคคลของเขาก็ยิ่งเติบโตเต็มที่มากขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ด้วยการแยกตัวที่มนุษย์สร้างคุณค่าของตนเอง แต่ด้วยการวางตัวเองไว้ในความสัมพันธ์กับผู้อื่นและกับพระเจ้า

ดังนั้นความสัมพันธ์เหล่านี้จึงมีความสำคัญขั้นพื้นฐาน” (CV 53) เราเห็นถึงพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันได้จากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เฟื่องฟูซึ่งหล่อหลอมมาจากความรักซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพระบัญญัติใหม่ที่พระเยซูทรงมอบไว้ให้กับเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ (เทียบ ยน 13:34-35) พระศาสนจักรในฐานะ “ประชากรที่รวมเป็นหนึ่งเดียวโดยความเป็นหนึ่งเดียวของ พระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้า” (LG 4) สามารถเป็นประจักษ์พยานถึงพลังแห่งความสัมพันธ์ที่ก่อตั้งขึ้นในตรีเอกานุภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ซึ่งปัจเจกนิยมแพร่หลายในวัฒนธรรมและสังคม ความแตกต่างที่พบในทุกชุมชนคริสตชนเกี่ยวกับอายุ กระแสเรียก เพศ อาชีพ และสังคม เป็นโอกาสสำหรับการเผชิญหน้ากับความแตกต่างซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเติบโตและวุฒิภาวะส่วนบุคคล

- 35.** ครอบครัว ซึ่งสภาสังคายนาเรียกว่า “เปรียบเสมือนพระศาสนจักรระดับบ้าน” (LG 11) เป็นบริบทที่โดดเด่นที่เราเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตในความสัมพันธ์ที่หลากหลายระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลายของลักษณะนิสัย เพศ อายุ และบทบาท ในครอบครัว เราเรียนรู้ที่จะสัมผัสกับการปฏิบัติขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน แม้จะมีความเป็นจริงของความแตกแยกและความทุกข์ทรมานที่ครอบครัวประสบ แต่พวกเขาก็ยังคงเป็นสถานที่ที่เราเรียนรู้ที่จะแลกเปลี่ยน

ของประทานแห่งความรัก ความไว้วางใจ การคืนดี การให้อภัย และความเข้าใจ ที่นี้เราเรียนรู้ว่าเราเท่าเทียมกันในศักดิ์ศรีและถูกสร้างขึ้นเพื่อการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เราจำเป็นต้องได้รับการรับฟัง และเราพร้อมที่จะรับฟังได้ ที่บ้านเราเรียนรู้ก่อนว่าจะไตร่ตรอง แยกแยะและตัดสินใจร่วมกันอย่างไร ยอมรับและใช้อำนาจที่รัก และให้ชีวิต และมีความรับผิดชอบและมีภาระรับผิดชอบร่วมกัน “ครอบครัวทำให้คนเป็นมนุษย์ผ่านความสัมพันธ์ของ ‘พวกเรา’ และในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความแตกต่างที่ถูกต้องตามกฎหมายของแต่ละคน” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, สุนทรพจน์ ต่อสถาบันวิทยาศาสตร์สังคมของพระสันตะสำนัก, 29 เมษายน 2022)

36. กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันได้แสดงให้เห็นว่าพระจิตเจ้าทรงเรียกจิตตารมณ์และพันธกิจที่มีความหลากหลายจากประชากรของพระเจ้าอยู่เสมอ “ในโครงสร้างของพระกายของพระคริสตเจ้า ก็มีความหลากหลายของสมาชิกและหน้าที่เช่นกัน มีพระจิตเจ้าองค์เดียวที่ทรงแจกจ่ายของประทานต่างๆ ของพระองค์เพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักรตามความครบครันของพระองค์และความต้องการของพันธกิจ” (เทียบ 1 คร 12:1-11) (LG 7) ในทำนองเดียวกัน ความปรารถนาที่จะขยายความเป็นไปได้ในการมีส่วนร่วม และการใช้ความรับผิดชอบร่วมกันที่แตกต่างกันโดยผู้รับศีลล้างบาปทุกคนทั้งชายและหญิงก็ปรากฏขึ้น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ การขาดการมีส่วนร่วมของสมาชิกจำนวนมากของประชากร

ของพระเจ้าในการเดินทางแห่งการฟื้นฟูพระศาสนจักรนี้ เป็นที่มาของความโศกเศร้า นอกจากนี้ยังมีความรู้สึกเศร้าใจที่แสดง ออกมาถึงความยากลำบากอย่างกว้างขวางภายในพระศาสนจักร ในการดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์ที่เต็มเปี่ยมอย่างเต็มที่ระหว่าง ชายและหญิง ระหว่างคนต่างรุ่น และระหว่างบุคคลและกลุ่มที่มี อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสถานะทางสังคมที่หลากหลาย สิ่งที่น่ากังวลเป็นพิเศษในเรื่องนี้คือคนยากจนและคนที่ถูกกีดกัน

37. นอกจากนี้ กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน ยังเน้นย้ำถึงมรดก ทางฝ่ายจิตของพระศาสนจักรท้องถิ่น ซึ่งพระศาสนจักรคาทอลิก ดำรงอยู่และความจำเป็นในการผสมผสานประสบการณ์ของพวกเขา โดยอาศัยความเป็นสากล “แต่ละส่วนนำพระพรของตนเองมาสู่ ส่วนอื่นๆ และสู่พระศาสนจักรทั้งครบ ในลักษณะที่มีส่วนร่วม และแต่ละส่วนเติบโตมากขึ้นผ่านการสื่อสารซึ่งกันและกัน ของทุกคนและความพยายามร่วมกันมุ่งสู่ความครบครันในความ เป็นหนึ่งเดียว” (LG 13) พันธกิจของผู้สืบทอดตำแหน่งนักบุญ เปโตร “ปกป้องความแตกต่างที่ถูกต้องตามกฎหมายในขณะที่ ด้ดูแลว่าสิ่งที่เฉพาะเจาะจงไม่เพียงแต่ไม่เป็นอันตรายต่อความเป็น หนึ่งเดียวกัน แต่ส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันด้วย” (ibid., เทียบ AG 22)

38. พระศาสนจักรทั้งหมดประกอบด้วยผู้คนและภาษา กระแสเรียก จิตตารมณ์และพันธกิจที่หลากหลายเพื่อรับใช้ความดีส่วนรวม รวมถึงพระศาสนจักรท้องถิ่นมาโดยตลอด ในทางกลับกัน พระศาสนจักรท้องถิ่นเหล่านี้มีพิธีกรรมและกฎเกณฑ์ของตนเอง ตลอดจนมรดกทางเทววิทยาและทางฝ่ายจิตที่โดดเด่นของตนเอง ความเป็นหนึ่งเดียวของความหลากหลายนี้เกิดขึ้นจริง โดยพระคริสตเจ้าผู้เป็นศิลาหัวมุม และพระจิตเจ้าผู้เป็นบ่อเกิดแห่ง ความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลายนี้ เป็นสิ่งที่หมายถึงความเป็นสากลของพระศาสนจักร ความครบครัน ของความหลากหลายของพระศาสนจักร *sui iuris* ที่เน้นโดย กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน เป็นเครื่องหมายของความเป็นสากลนี้ ที่ประชุมขอให้เราดำเนินต่อไปตามหนทางทางแห่งการพบปะกัน ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และการแลกเปลี่ยนพระพรที่หล่อเลี้ยง ความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรของบรรดาคริสตจักรต่าง ๆ

39. การฟื้นฟูที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ส่งเสริมการชื่นชมบริบทท้องถิ่น ในฐานะสถานที่ที่การเรียกจากพระเจ้าในระดับสากลปรากฏ และบรรลุผล เป็นการเรียกให้เป็นส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้า มีส่วนร่วมในพระอาณาจักรของพระเจ้านั้น ซึ่งก็คือ “ความชอบธรรม สันติภาพ และความชื่นชมยินดีในพระจิตเจ้า” (รม 14:17) ด้วยหนทางนี้ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันจะสามารถเข้าใจความเป็น หนึ่งเดียวที่อยู่ภายใต้ความหลากหลายของพวกเขาและเปิดรับ

โอกาสในการแลกเปลี่ยนพระพร “ความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักรไม่ใช่ความเหมือนกัน แต่เป็นการผสมผสานอย่างเป็นธรรมชาติของความหลากหลายที่ถูกต้องตามกฎหมาย” (NMI 46) มีหลากหลายหนทางในการแสดงออกถึงข่าวสารแห่งความรอดพ้น สิ่งนี้ช่วยหลีกเลี่ยงการลดข้อความนี้ให้เหลือเพียงความเข้าใจเดียวเกี่ยวกับชีวิตของพระศาสนจักรและรูปแบบทางเทววิทยา พิธีกรรม การอภิบาล และการฝึกฝนที่พระศาสนจักรใช้

40. การชื่นชมบริบท วัฒนธรรม และความหลากหลาย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นกุญแจสำคัญในการเติบโตในฐานะพระศาสนจักรที่เป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไป และการเดินทางมุ่งไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวที่มองเห็นได้ของคริสตชนโดยการกระตุ้นของพระจิตเจ้า เรายืนยันคำมั่นสัญญาของพระศาสนจักรคาทอลิกที่จะดำเนินการต่อและเข้มข้นขึ้นการเดินทางสัมพันธ์ภาพระหว่างคริสตจักรกับคริสตชนอื่นๆ โดยอาศัยศีลล้างบาปเดียวกันของเราและเพื่อตอบสนองต่อการเรียกร้องให้ใช้ชีวิตร่วมกันในความเป็นหนึ่งเดียวกัน และเอกภาพระหว่างบรรดาศิษย์ที่พระคริสตเจ้าทรงภาวนาในอาหารค่ำมื้อสุดท้าย (เทียบ ยน 17:20-26) ที่ประชุมยินดีและขอบคุณความก้าวหน้าในความสัมพันธ์แห่งสัมพันธ์ภาพระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ ในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา รวมถึงเอกสารและแถลงการณ์การเสวนาที่แสดงออกถึงเชื่อร่วมกัน การมีส่วนร่วมของผู้แทนพี่น้อง

ช่วยเสริมสร้างการดำเนินการของการประชุม และเราตั้งตารอขั้นตอนต่อไปบนเส้นทางมุ่งสู่เอกภาพที่สมบูรณ์ผ่านการรวมผลของการเดินทางแห่งสัมพันธภาพระหว่างคริสตจักรเข้ากับการปฏิบัติตนของพระศาสนจักร

41. ในทุกสถานที่บนโลก คริสตชนอยู่เคียงข้างกับผู้ที่ไม่ได้รับศีลล้างบาป แต่รับใช้พระเจ้าโดยการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เราภาวนาอย่างจริงจังเพื่อพวกเขาในพิธีกรรมวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ และเราพยายามร่วมกับพวกเขาเพื่อสร้างโลกที่ดีกว่า วอนขอพระเจ้าองค์เดียวเพื่อปลดปล่อยโลกจากความชั่วร้ายที่รุมเร้า การเสวนา การพบปะ พูดคุย และการแลกเปลี่ยนพระพร ซึ่งเป็นแบบฉบับของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน เป็นการเรียกร้องให้เปิดใจรับความสัมพันธ์กับประเพณีทางศาสนาอื่นๆ เพื่อ “สร้างมิตรภาพ สันติภาพและความสามัคคี เพื่อแบ่งปันคุณค่า ประสบการณ์ทางฝ่ายจิตและศีลธรรมในประสบการณ์แห่งความจริงและความรัก” (การประชุมพระสังฆราชคาทอลิกแห่งอินเดีย, การตอบสนองของพระศาสนจักรในอินเดียต่อความท้าทายในปัจจุบัน, 9 มีนาคม 2016 อ้างอิงใน FT 271) ในบางภูมิภาคคริสตชนที่สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ที่นับถือศาสนาอื่นถูกข่มเหง ที่ประชุมให้กำลังใจพวกเขาให้พากเพียรด้วยความหวัง

42. ความหลากหลายของศาสนาและวัฒนธรรม ความหลากหลายของประเพณีทางจิตวิญญาณและเทววิทยา ความหลากหลายของพระพรแห่งพระจิตเจ้าและภารกิจของชุมชน รวมถึงความหลากหลายของอายุ เพศ และสังคมภายในพระศาสนจักร เป็นการเชื้อเชิญให้แต่ละคนตระหนักถึงสถานการณ์เฉพาะของตน ต่อต้านการประจัญล่อลวงในการเอาตัวเป็นจุดศูนย์กลาง และเปิดใจรับมุมมองอื่นๆ ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมที่เฉพาะเจาะจง และขาดไม่ได้ในการทำให้ภารกิจร่วมกันของเราสำเร็จจุลวง พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันสามารถอธิบายได้โดยใช้ภาพลักษณ์ของวงออเคสตรา เครื่องดนตรีที่หลากหลายมีความจำเป็นต่อการให้ชีวิตแก่ความงามและความกลมกลืนของดนตรี ซึ่งเสียงของแต่ละคนยังคงมีลักษณะเฉพาะของตัวเองเพื่อรับใช้พันธกิจร่วมกัน ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันที่พระจิตเจ้านำมาสู่พระศาสนจักร พระองค์ผู้ทรงเป็นความเป็นหนึ่งเดียวในพระองค์เอง (เทียบ นักบุญบาซิล สดุดี 29:1; พระจิตเจ้า, XVI: 38)

ชีวิตฝ่ายจิตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

43. การก้าวเดินไปด้วยกันให้มีความสำคัญอันดับแรกในการเดินทางของชีวิตฝ่ายจิต แทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้รับศีลล้างบาป เช่นเดียวกับทุกแง่มุมของพันธกิจของพระศาสนจักร ชีวิตฝ่ายจิตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันหลังไหลมาจากการกระทำของพระจิตเจ้า และต้องการการพึ่งพระวาจาของพระเจ้า การไตร่ตรอง ความเงียบ และการกลับใจของหัวใจ ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสไว้ในสุนทรพจน์เปิดการประชุมสมัชชาที่ 2 ว่า “พระจิตเจ้าทรงเป็นผู้นำทางที่แน่นอน และภารกิจแรกของเราคือเรียนรู้วิธีแยกแยะ พระสურเสียงของพระองค์ เพราะพระองค์ตรัสผ่านทุกคนและในทุกสิ่ง” (สุนทรพจน์ในการประชุมสามัญครั้งแรกของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัชชาสามัญ ครั้งที่ 16 วันที่ 2 ตุลาคม 2024) ชีวิตฝ่ายจิตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันยังต้องการบำเพ็ญเพียร ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความอดทน และความเต็มใจที่จะให้อภัย และได้รับการอภัย เปิดรับด้วยการขอบพระคุณและความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระพรและภารกิจที่หลากหลายที่พระจิตเจ้าทรงแจกจ่ายเพื่อการรับใช้พระเจ้าองค์เดียว (เทียบ 1 คร 12:4-5) การกระทำโดยปราศจากความทะเยอทะยาน ความอิจฉา หรือความปรารถนาที่จะครอบงำหรือควบคุม แต่ปลุกฝังทัศนคติแบบเดียวกับพระคริสตเจ้า “ผู้ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส” (ฟป 2:7) เราตระหนักถึงผลของชีวิตฝ่ายจิตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน เมื่อชีวิตประจำวันของพระศาสนจักรถูกทำเครื่องหมาย

ด้วยความเป็นหนึ่งในเดียวและความสามัคคีในความหลากหลาย
ไม่มีใครสามารถก้าวไปบนเส้นทางฝ่ายจิตที่แท้จริงได้เพียงลำพัง
เราต้องการการสนับสนุน รวมถึงการอบรมและการดูแลฝ่ายจิต
ทั้งในฐานะบุคคลและในฐานะชุมชน

44. การฟื้นฟูชุมชนคริสตชนเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อตระหนักถึงความ
สำคัญของพระพรพรทาน หากขาดความลึกซึ้งฝ่ายจิตทั้งในระดับ
บุคคลและชุมชน การก้าวเดินไปด้วยกันจะลดลงเหลือเพียงความ
เหมาะสมขององค์กร เราถูกเรียกไม่เพียงแต่ให้แปลผลของ
ประสบการณ์ฝ่ายจิตส่วนบุคคลเป็นกระบวนการชุมชน แต่เรายัง
ถูกเรียกให้สัมผัสกับวิธีการปฏิบัติทบบัญญัติใหม่แห่งความรัก
ซึ่งกันและกันซึ่งเป็นสถานที่และรูปแบบของการพบปะกับพระเจ้า
ในแง่นี้ ในขณะที่วาดภาพมรดกทางจิตวิญญาณอันครบครันของ
ธรรมประเพณี มุมมองของการก้าวไปด้วยกันมีส่วนช่วยในการ
ฟื้นฟูรูปแบบต่างๆ การภาวนาที่เปิดกว้างสำหรับการมีส่วนร่วม
การไตร่ตรองร่วมกัน และพลังแห่งการเป็นธรรมทูตที่เกิดจาก
การแบ่งปันและแผ่กระจายเป็นดังการรับใช้

45. การสนทนาในพระจิตเจ้า (Conversation in the Spirit) เป็นเครื่องมือที่แม้จะมีข้อจำกัด แต่ก็ช่วยให้สามารถรับฟังเพื่อการไตร่ตรองแยกแยะ “สิ่งที่พระจิตเจ้ากำลังตรัสกับพระศาสนจักร” (วอ 2:7) การปฏิบัตินี้ทำให้เกิดความชื่นชมยินดี ความยำเกรง และการขอบพระคุณ และได้รับการสัมผัสเป็นหนทางแห่งการฟื้นฟูที่เปลี่ยนแปลงบุคคล กลุ่ม และพระศาสนจักร คำว่า “การสนทนา” เป็นมากกว่าการสนทนา ซึ่งเชื่อมโยงความคิดและความรู้สึก สร้างพื้นที่สำคัญร่วมกัน นั่นคือเหตุผลที่เราสามารถพูดได้ว่าการกลับใจมีบทบาทในการสนทนา นี่คือการเป็นจริงทางมานุษยวิทยาที่พบในชนชาติและวัฒนธรรมต่างๆ ที่มารวมตัวกันด้วยความปรารถนาหนึ่งใจเดียวกันเพื่อจัดการและตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่สำคัญต่อชุมชน พระพรหมท่านทำให้ประสบการณ์ของมนุษย์นี้ประสบผลสำเร็จ การสนทนา “ในพระจิตเจ้า” หมายถึงการใช้ชีวิตในการแบ่งปันภายใต้ความเชื่อและแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในบรรยากาศแบบพระวรสารซึ่งสามารถได้ยินพระสุรเสียงที่ชัดเจนของพระจิตเจ้า

46. ความจำเป็นในการเยียวยารักษา การคืนดี และการสร้างความไว้วางใจขึ้นใหม่ภายในพระศาสนจักรได้สะท้อนให้เห็นในทุกขั้นตอนของกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากเรื่องอื้อฉาวมากมายที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดในรูปแบบต่างๆ ที่ยังสะท้อนให้เห็นในการเผชิญหน้ากับการ

ล่องละเมิดที่คล้ายคลึงกันในสังคม พระศาสนจักรได้รับเรียกให้วางความจริงที่ว่าในพระคริสตเจ้า โดยผ่านทางศีลล้างบาป เราได้รับความไว้วางใจซึ่งกันและกันไว้ที่ศูนย์กลางของชีวิตและการกระทำของพระศาสนจักร การตระหนักถึงความเป็นจริงอันลึกซึ้งนี้กลายเป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยให้เราตระหนักถึงความผิดพลาดและสร้างความไว้วางใจขึ้นใหม่ มีพันธกิจแห่งธรรมทูตต่อประชากรของพระเจ้าในการเดินทางบนหนทางนี้ในโลกของเรา และเราจำเป็นต้องวิงวอนขอพระพรจากเบื้องบนเพื่อทำเช่นนั้น การเดินทางนี้ยังเป็นการกระทำที่ยุติธรรม ความปรารถนาที่จะทำเช่นนั้นเป็นผลมาจากการฟื้นฟูที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

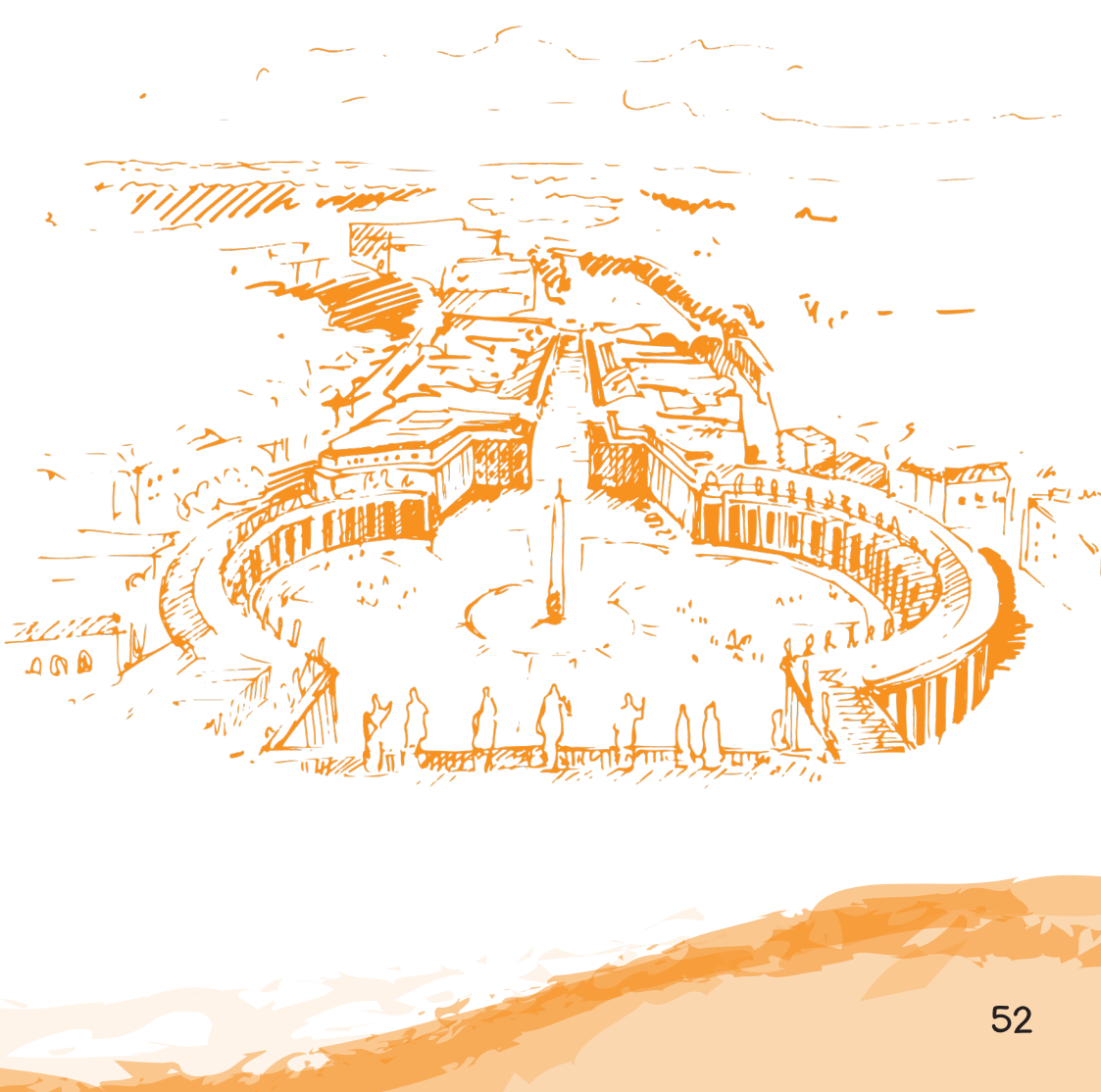
การก้าวเดินไปด้วยกันเป็นดังประกาศในโลยุคปัจจุบัน

47. รูปแบบของการก้าวเดินไปด้วยกันช่วยให้พระศาสนจักรเป็นกระบอกเสียงดังเป็นประกาศในโลกปัจจุบันได้เมื่อปฏิบัติตนด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน “พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันเปรียบเสมือนธงที่ชูขึ้นท่ามกลางนานาชาติ(เทียบ อสย 11:12)” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, สุนทรพจน์ในพิธีรำลึกครบรอบ 50 ปีของการสถาปนาซินอดบรดาพระสังฆราช, 17 ตุลาคม 2015) เราอยู่ในยุคที่ความไม่เท่าเทียมกันเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ความผิดหวังที่เพิ่มขึ้นกับรูปแบบการปกครองแบบดั้งเดิม ความไม่พอใจกับการทำงานของประชาธิปไตย แนวโน้มอำนาจ

เด็ดขาดและเผด็จการที่เพิ่มขึ้น และการครอบงำของรูปแบบ การตลาดโดยไม่คำนึงถึงความเปราะบางของผู้คนและสิ่งสร้าง อาจมีการล่อลวงให้แก้ไขความขัดแย้งด้วยกำลังมากกว่า การเจรจา การปฏิบัติการก้าวเดินไปด้วยกันแท้จริงช่วยให้ คริสตชนเป็นกระบอกเสียงที่สำคัญและเป็นประกาศต่อต้าน วัฒนธรรมที่แพร่หลาย ด้วยหนทางนี้ เราสามารถมีส่วนร่วมที่ โดดเด่นในการค้นหาคำตอบสำหรับความท้าทายมากมายที่ สังคมร่วมสมัยของเราเผชิญในการเสริมสร้างความดีส่วนรวม

48. หนทางแห่งการก้าวไปด้วยกันในการสร้างความสัมพันธ์ และรูปแบบของประจักษ์พยานที่มอบให้กับสังคม นอกจากนี้ยังเป็น วิธีตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่จะได้รับการต้อนรับ และยอมรับภายในชุมชนที่เฉพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรม การปฏิบัติ การก้าวเดินไปด้วยกันเป็นความท้าทายต่อการแยกตัวที่เพิ่มขึ้น ของผู้คนและต่อปัจเจกนิยมทางวัฒนธรรม ซึ่งพระศาสนจักร ให้ความสนใจและเรียกร้องให้เราดูแลซึ่งกันและกัน พึงพาอาศัยกัน และร่วมรับผิดชอบต่อความดีส่วนรวม ในทำนองเดียวกัน มีความท้าทายรูปแบบชุมชนทางสังคมที่เกินจริงที่บีบคั้นบุคคล และขัดขวางไม่ให้พวกเขาเป็นตัวแทนในการพัฒนาของตนเอง ความเต็มใจที่จะรับฟังทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจน ผู้ที่ขัดแย้ง กับโลกที่อำนาจรวมศูนย์มีแนวโน้มที่จะเพิกเฉยต่อผู้ที่ยากไร้ ผู้ถูกกีดกัน ชนกลุ่มน้อย และโลกซึ่งเป็นบ้านที่เราอาศัยร่วมกัน

ทั้งการก้าวเดินไปด้วยกันและนิเวศวิทยาแบบองค์รวมต่างก็มีลักษณะ
ของความสัมพันธ์และยืดยานให้เราหล่อเลี้ยงสิ่งที่ผูกมัดเราไว้ด้วยกัน
นี่คือเหตุผลที่พวกเขาสอดคล้องและเติมเต็มซึ่งกันและกันเกี่ยวกับ
วิธีการดำเนินพันธกิจของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน

ตอนที่

บนเรือที่เราอยู่ด้วยกัน การกลับใจแห่งความสัมพันธ์

ศิษย์บางคนอยู่พร้อมกันที่นั่น คือซีโมนเปโตรกับโทมัสที่เรียกกันว่า “ฝาแฝด” นารานาเอล ซึ่งมาจากหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี บุตรทั้งสองคนของเศเบดีและศิษย์อีกสองคน ซีโมนเปโตรบอกคนอื่นว่า “ข้าพเจ้าจะไปจับปลา” ศิษย์คนอื่นตอบว่า “พวกเราจะไปกับท่านด้วย” (ยอห์น 21:2-3)

49. ทะเลสาบทิเบเรียสคือจุดเริ่มต้นของทุกสิ่ง เปโตร อันดรูว์ ยากอบ และยอห์น ได้ละทิ้งเรือและแหเพื่อติดตามพระเยซูเจ้า หลังจากปีศาจพวกเขาก็ออกเดินทางอีกครั้งจากทะเลสาบเดียวกันนั้น ในตอนกลางคืนมีการสนทนาที่ได้ยินบนชายฝั่ง “ข้าพเจ้าจะไปจับปลา” “พวกเราจะไปกับท่านด้วย” การเดินทางที่ก้าวไปด้วยกัน ก็เริ่มต้นเช่นนี้ เราได้ยินคำเชื้อเชิญของผู้สืบทอดตำแหน่งของท่านนักบุญเปโตรและเรายอมรับ เราออกเดินทางไปกับท่านและเดินติดตามจากการนำของท่าน ภาวนา ไตร่ตรอง พยายาม และเสวนาร่วมกัน แต่เหนือสิ่งอื่นใด เราได้ประสพว่า ความสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ค่าจุนชีวิตของพระศาสนจักร ทำให้โครงสร้างของพระศาสนจักรมีชีวิตชีวา พระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกันจำเป็นต้องฟื้นฟูทั้งสองอย่าง

ความสัมพันธ์ใหม่

50. สิ่งที่เกิดขึ้นตลอดการเดินทางก้าวไปด้วยกัน และในทุกสถานที่และบริบท คือการเรียกร้องให้พระศาสนจักรมีความสามารถมากขึ้นในการทะนุถนอมความสัมพันธ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ระหว่างชายและหญิง ในครอบครัว ในชุมชนท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสังคมและศาสนา และกับสิ่งสร้างทั้งหมด ผู้เข้าร่วมประชุมหลายคนรู้สึกยินดีและประหลาดใจที่ถูกขอให้แบ่งปันความคิดของพวกเขา และได้รับโอกาสให้เสียงของพวกเขาได้รับการรับฟังในชุมชน บางคนยังคงแสดงความเจ็บปวดจากการรู้สึกถูกกีดกันหรือถูกตัดสินเนื่องจากสถานภาพการสมรส อัตลักษณ์ หรือเพศวิถีของพวกเขา ความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงและมีความหมายมากขึ้น ไม่ใช่แค่ความปรารถนาที่จะอยู่ในกลุ่มที่ใกล้ชิด แต่ยังอาจสะท้อนถึงความเชื่ออันลึกซึ้ง มาตรฐานตามพระวรสารของความสัมพันธ์ในชุมชนเป็นสิ่งที่ชี้ขาดสำหรับประชากรที่ยานที่ประชากรของพระเจ้าได้รับเรียกให้สร้างสรรค์ในประวัติศาสตร์ “ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 13:35) สัญญาณที่ชัดเจนที่สุดของการกระทำของพระจิตเจ้าในชุมชนศาสนาคือการเชื่อเชิญสู่ความสัมพันธ์ที่มอบให้กับผู้ที่ต้องการมากที่สุด ซึ่งเกิดจากการฟื้นฟูพระหรรษทานและสอดคล้องกับคำเทศน์สอนของพระเยซูเจ้า

ในการเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน เราจำเป็นต้องเปิดใจรับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ที่แท้จริงซึ่งเปลี่ยนเส้นทางลำดับความสำคัญของแต่ละคน และเราต้องเรียนรู้จากพระวรสารอีกครั้งว่าการเอาใจใส่ความสัมพันธ์ไม่ใช่แค่กลยุทธ์หรือเครื่องมือเพื่อประสิทธิภาพขององค์กรที่ดีขึ้น ความสัมพันธ์และสายใยสัมพันธ์เป็นวิธีที่พระเจ้าพระบิดาทรงเปิดเผยพระองค์เองในพระเยซูเจ้าและพระจิตเจ้า แม้ในความเปราะบางความสัมพันธ์ของเราช่วยให้พระหรรษทานของพระคริสตเจ้า ความรักของพระบิดา และความเป็นหนึ่งเดียวของพระจิตเจ้าส่องสว่าง เราประกาศยืนยันด้วยชีวิตของเราถึงความเชื่อของเราในพระเจ้า พระตรีเอกภาพ

- 51.** ดังนั้นเราจึงควรสนใจในพระวรสารเพื่อสรุปหนทางของการเปลี่ยนแปลงที่เราต้องดำเนินการ เรียนรู้ที่ละเล็กทีละน้อย เพื่อให้การปฏิบัติของพระเยซูเจ้าเป็นของเราเอง พระวรสารนำเสนอองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งมักจะ “กำลังรับฟังผู้คนที่เข้ามาหาพระองค์ตามถนนในดินแดนศักดิ์สิทธิ์” (DCS 11) พระเยซูเจ้าไม่เคยส่งใครกลับไปโดยไม่หยุดรับฟังและพูดคุยกับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ชาวยิวหรือคนต่างชาติ นักกฎหมายหรือคนเก็บภาษี คนชอบธรรมหรือคนบาป คนขอทาน คนตาบอด คนโรคเรื้อน หรือคนป่วย ด้วยการพบปะผู้คนไม่ว่าประวัติศาสตร์และอิสรภาพส่วนบุคคลของพวกเขาจะนำพวกเขาไปที่ใด

พระองค์ทรงเปิดเผยพระพักตร์ของพระบิดาให้พวกเขาทราบ ด้วยการรับฟังความจำเป็นและความเชื่อของผู้ที่พระองค์ทรงพบ และด้วยการตอบสนองผ่านคำพูดและท่าทาง พระองค์ทรงฟื้นฟูชีวิตของพวกเขา เปิดเส้นทางสู่ความสัมพันธ์ที่ได้รับการเยียวยา รักษา พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดพ้น ผู้ “ทรงทำให้คนหูหนวกกลับได้ยิน และคนใบ้กลับพูดได้” (มก 7:37) พระองค์ขอให้เรา เหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ ได้กระทำเช่นเดียวกัน และโดยพระพรของพระจิตเจ้า ประทานความสามารถให้เรา ทำให้ใจเราสอดคล้องกับพระทัยของพระองค์ มีเพียงหัวใจเท่านั้นที่ทำให้เกิดสายใยความสัมพันธ์ที่แท้จริงได้ เพราะความสัมพันธ์ที่ไม่ได้ถูกหล่อหลอมด้วยหัวใจจะไม่สามารถเอาชนะการแตกแยกที่เกิดจากปัจเจกนิยมได้” (DN 17) เมื่อเรารับฟังพี่น้องชายหญิงของเรา เรามีส่วนร่วมในหนทางที่พระเจ้าในพระเยซูคริสตเจ้า เสด็จมาพบกับเราแต่ละคน

52. ความจำเป็นในการกลับใจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงอย่างแน่นนอน พลังการเคลื่อนไหวของความสัมพันธ์ถูกจารึกไว้ในเงื่อนไขของเราในฐานะสิ่งมีชีวิต ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ของมนุษย์ “พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างพวกเขาเป็นชายและหญิง” (ปฐมก 1:27) ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าในการสร้างใหม่ ความแตกต่างนี้ได้รับการพิจารณาใหม่ภายใต้ศักดิ์ศรีของศีลล้างบาป “ท่านทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปในพระคริสตเจ้าก็สวมพระคริสตเจ้าไว้ ไม่มีชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่มีทาสหรือมีไท ไม่มีชายหรือมีหญิงอีกต่อไป เพราะท่านทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสตเยซู” (กท 3:27-28) การเรียกของเราในฐานะคริสตชนคือการเปิดใจรับและเคารพในความแตกต่างนี้ในทุกสถานที่และบริบท ซึ่งเป็นพระพรจากพระเจ้าและเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต เราเป็นประจักษ์พยานถึงพระวรสารเมื่อเราพยายามดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์ที่เคารพในศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันและการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างชายและหญิง ความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานที่แสดงออกมาอย่างกว้างขวางในส่วนของสตรีหลายคนจากทุกภูมิภาคและทุกทวีป ทั้งฆราวาสและผู้เฒ่าชรา ระหว่างกระบวนการก้าวไปด้วยกันเผยให้เห็นว่าเรามักจะล้มเหลวในการทำเช่นนั้นอยู่บ่อยครั้งเพียงใด

ในบริบทที่หลากหลาย

53. การเรียกสู่ความสัมพันธ์ที่ได้รับการฟื้นฟูในพระเยซูเจ้า เจริญเติบโตในบริบทต่างๆ ที่เหล่าสานุศิษย์ของพระองค์อาศัยอยู่ และปฏิบัติพันธกิจของพระศาสนจักร ความหลากหลายทางวัฒนธรรม กำหนดให้ต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละบริบททางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามทุกวัฒนธรรมถูกหมายด้วยความสัมพันธ์ที่บิดเบี้ยว ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระวรสาร ผ่านทางประวัติศาสตร์ ความล้มเหลวเชิงสัมพันธ์เหล่านี้ได้กลายเป็นโครงสร้างของบาป (เทียบ SRS 36) ซึ่งกำหนดรูปแบบการคิดและการกระทำของผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงสร้างของบาปสร้างอุปสรรคและสร้างความกลัว เราต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้เพื่อออกเดินทางบนเส้นทางสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ภายใต้แสงสว่างแห่งพระวรสาร

54. ความชั่วร้ายที่รุมเร้าโลกของเรารวมถึงสงคราม และความขัดแย้งทางอาวุธ และภาพลวงตาที่ว่าสันติภาพที่ยุติธรรมสามารถบรรลุได้ด้วยการใช้กำลัง มีรากฐานมาจากพลังขับเคลื่อนเหล่านี้ เช่นเดียวกับความเชื่อที่ทำลายล้างสิ่งสร้างทั้งหมด ซึ่งรวมถึงมนุษย์ด้วย สามารถถูกเอารัดเอาเปรียบได้ตามต้องการเพื่อผลกำไร ผลที่ตามมาของความเป็นจริงนี้คือการสร้างอุปสรรคที่แบ่งแยก รวมถึงในหมู่ชุมชนคริสตชน ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งบางคนมีความเป็นไปได้ที่คนอื่นถูกปฏิเสธ สิ่งเหล่านี้คือ

ความไม่เท่าเทียมกัน เช่น ระหว่างชายและหญิง อคติทางเชื้อชาติ การแบ่งแยกชั้นวรรณะ การเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ การละเมิดสิทธิของชนกลุ่มน้อยในทุกกรณี และความไม่เต็มใจที่จะยอมรับผู้อพยพ แม้แต่ความสัมพันธ์ของเรากับโลกซึ่งเป็นมารดาและพี่สาวของเรา (เทียบ LS 1) ก็ยังมีรอยร้าวที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของชุมชนนับไม่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนที่ยากจนที่สุด หากไม่ใช่ผู้คนทั้งโลกและบางที่อาจเป็นมนุษยชาติทั้งหมด การปฏิเสธที่รุนแรงและน่าทึ่งที่สุดคือการปฏิเสธชีวิตมนุษย์เอง สิ่งนี้นำไปสู่การละทิ้งเด็กในครรภ์และบรรดาผู้สูงอายุ

55. ความชั่วร้ายมากมายที่รุมเร้าโลกของเรายังปรากฏให้เห็นในพระศาสนจักร วิกฤตการล่วงละเมิด ในรูปแบบต่างๆ และน่าเศร้าสลด ได้นำความทุกข์ทรมานที่บอกเล่าไม่ได้และมักจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาสู่เหยื่อและผู้รอดชีวิต และชุมชนของพวกเขา พระศาสนจักรจำเป็นต้องรับฟังด้วยความเอาใจใส่และความอ่อนน้อมเป็นพิเศษต่อเสียงของเหยื่อและผู้รอดชีวิตจากการล่วงละเมิดทางเพศ จิตวิญญาณ เศรษฐกิจ อำนาจ และมโนธรรมโดยสมาชิกของบาทหลวงหรือบุคคลที่มีตำแหน่งในพระศาสนจักร การรับฟังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของเส้นทางสู่การเยียวยารักษา การกลับใจ ความยุติธรรม และการคืนดี ในช่วงเวลาที่เน้นย้ำด้วยวิกฤตความไว้วางใจระดับโลก ซึ่งกระตุ้นให้ผู้คนดำเนินชีวิตด้วยความไม่ไว้วางใจและความสงสัย พระศาสนจักร

ต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง ต้องขอการอภัยโทษ ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ต้องดูแลเหยื่อ จัดหาแนวทางป้องกัน และพยายามในองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อสร้างความไว้วางใจ ซึ่งกันและกันขึ้นใหม่

56. การรับฟังผู้ที่ถูกกีดกันและบุคคลที่ชายขอบช่วยเสริมสร้างความตระหนักของพระศาสนจักรว่าการแบกรับภาระของความสัมพันธ์ที่บาดเจ็บเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจ พระศาสนจักรทำเช่นนี้เพื่อให้พระเจ้า พระองค์ผู้ทรงพระชนม์ ทรงรักษาพวกเขาได้ นี่เป็นวิธีเดียวที่พระศาสนจักรสามารถเป็น “ศีลศักดิ์สิทธิ์หรือเครื่องหมายและเครื่องมืออันบันดาลให้เกิดเอกภาพอันชิดสนิทกับพระเจ้า และเอกภาพระหว่างมนุษยชาติทั้งสิ้น” (LG 1) ในขณะเดียวกัน การเปิดตัวเองไปสู่โลกทำให้เราค้นพบว่า พระจิตเจ้านำเมล็ดพันธุ์แห่งพระวรสารไปหว่านในทุกมุมโลก ในทุกวัฒนธรรม และในทุกกลุ่มชนทุกชาติ เมล็ดพันธุ์เหล่านี้เกิดผลในการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจ และการให้อภัยซึ่งกันและกัน และเอาชนะความกลัวในความหลากหลาย พวกเขายังทำให้ชุมชนที่ต้อนรับมีชีวิตชีวา ส่งเสริมเศรษฐกิจที่เคารพผู้คนและโลก และนำมาซึ่งการคืนดีหลังจากความขัดแย้ง ประวัติศาสตร์ทิ้งมรดกแห่งความขัดแย้งไว้ให้เรา ซึ่งได้รับแรงจูงใจจากข้องเกี่ยวของทางศาสนา ทำลายความน่าเชื่อถือของศาสนาเอง ความทุกข์ทรมานมากมายเกิดจาก

เรื่องอื้อฉาวของการแบ่งแยกระหว่างกันในคริสตศาสนา และความเป็นปรปักษ์ระหว่างพี่น้องชายหญิงที่ได้รับศีลล้างบาปเดียวกัน ประสบการณ์ใหม่ของแรงผลักดันแห่งสัมพันธภาพระหว่างคริสตจักรที่ทำเครื่องหมายการเดินทางการก้าวเดินไปด้วยกันได้เปิดทางสู่ความหวัง

จิตตารมณ์ กระแสเรียก และงานอภิบาลต่างๆ เพื่อพันธกิจ

57. บรรดาคริสตชน ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและในฐานะส่วนหนึ่งของกลุ่มเคลื่อนไหวและองค์กรทางศาสนา ได้รับเรียกให้เกิดผลโดยการแบ่งปันพระพรที่พวกเขาได้รับ และเป็นประจักษ์พยานถึงพระวรสาร “พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้าพระองค์เดียว มีหน้าที่หลายอย่างต่างกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว กิจการมีหลายอย่าง แต่มีพระเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงกระทำทุกอย่างในทุกคน พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ในแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม” (1 คร 12:4-7) ในชุมชนคริสตชน ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนได้รับการเสริมสร้างด้วยพระพรเพื่อแบ่งปัน ตามแต่กระแสเรียกแต่ละคนและตามวิถีชีวิตหรือเงื่อนไขของตน กระแสเรียกในพระศาสนจักรมีมากมาย แต่พวกเขาแสดงออกถึงการเรียกให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และพันธกิจจากศีลล้างบาปเพียงครั้งเดียว ความหลากหลายของจิตตารมณ์ ซึ่งมีต้นกำเนิดจากอิสรภาพของพระจิตเจ้า มีเป้าหมายเพื่อรวมเป็นพระกาย

ของพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักร (เทียบ LG 32) และส่งเสริมพันธกิจในพื้นที่และวัฒนธรรมต่างๆ (เทียบ LG 12) พระพรเหล่านี้ไม่ใช่ทรัพย์สินเฉพาะของผู้ที่ได้รับและใช้พวกเขา และไม่ได้มีไว้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่มีไว้เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของชีวิตชุมชนคริสตชนและการพัฒนาสังคมโดยรวม ผ่านการอภิบาลดูแลที่เหมาะสมสำหรับกระแสนี้

58. ผู้รับศีลล้างบาปแต่ละคนตอบสนองต่อความจำเป็นด้านพันธกิจในบริบทที่พวกเขาอาศัยอยู่และทำงานตามความถนัดและความสามารถของพวกเขา นี่แสดงให้เห็นถึงอิสรภาพของพระจิตเจ้าในการประทานพระพรของพระเจ้า เนื่องจากพลังแห่งการขับเคลื่อนในพระจิตเจ้า ประชากรของพระเจ้าที่รับฟัง ความเป็นจริงที่พวกเขาอาศัยอยู่ จึงค้นพบรูปแบบใหม่ของความมุ่งมั่นและวิธีการใหม่ๆ ในการปฏิบัติภารกิจของพวกเขา คริสตชนแต่ละคนตามบทบาทที่หลากหลายของพวกเขา ภายในครอบครัวและสถานะอื่นๆ ของชีวิตในที่ทำงานและในอาชีพของพวกเขา มีส่วนร่วมในระดับพลเมือง การเมือง สังคม หรือระบบนิเวศ ในการพัฒนาวัฒนธรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระวรสาร รวมถึงการประกาศข่าวดีในสภาพแวดล้อมดิจิทัล การเดินทางหนทางของโลกและประกาศพระวรสารที่พวกเขาอาศัยอยู่ โดยได้รับการสนับสนุนจากพระพรแห่งพระจิตเจ้า

59. ในการทำเช่นนั้น พวกเขาขอให้พระศาสนจักรอย่าละทิ้งพวกเขา แต่ให้พวกเขารู้สึกว่าพวกเขาได้ถูกส่งออกไปและได้รับการสนับสนุนในพันธกิจ พวกเขาขอให้ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยอาหารแห่งพระวาจาและศีลมหาสนิท รวมถึงสายสัมพันธ์ในครอบครัวของชุมชน พวกเขาขอให้ความมุ่งมั่นของพวกเขาได้รับการยอมรับในสิ่งที่เป็นอยู่ การกระทำของพระศาสนจักรภายใต้แสงสว่างของพระวรสาร และไม่ใช่แค่การเลือกส่วนบุคคล สุดท้าย พวกเขาขอให้ชุมชนอยู่เคียงข้างผู้ที่ถูกดึงดูดเข้าหาพระวรสารผ่านการเป็นประจักษ์พยานของพวกเขา ในพระศาสนจักรที่เป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน ภายใต้การนำของผู้อภิบาลของพวกเขา ชุมชนจะสามารถส่งผู้คนออกไปในพันธกิจและสนับสนุนผู้ที่พวกเขาส่งไป ดังนั้น ชุมชนจะมองว่าตัวเองอุทิศตนเพื่อการรับใช้พันธกิจที่ผู้ศรัทธาปฏิบัติภายในสังคม ในครอบครัว และชีวิตการทำงานเป็นหลัก ดังนั้นพวกเขาจะไม่มุ่งเน้นไปที่กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในชุมชนของตนเองและความต้องการขององค์กรของตนเองเท่านั้น

60. โดยอาศัยศีลล้างบาป หญิงและชายมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันในฐานะสมาชิกของประชากรของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม สตรียังคงพบกับอุปสรรคในการได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่มากขึ้นเกี่ยวกับจิตตารมณ์ กระแสเรียก และพื้นที่ในทุกด้านของชีวิตพระศาสนจักร สิ่งนี้เป็นอันตรายต่อการรับใช้พันธกิจร่วมกันของพระศาสนจักร

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่โดดเด่นของสตรีหลายคน ในประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น สตรีผู้หนึ่ง คือ มารีย์ ชวามักดาลา ได้รับความไว้วางใจให้ประกาศการกลับคืนพระชนมชีพเป็นครั้งแรก ในที่องค์พระจิตเจ้าเสด็จลงมา พระนางมารีย์ มารดาของพระเจ้า ทรงประทับอยู่ พร้อมด้วยสตรีอีกหลายคนติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า สิ่งสำคัญคือข้อความในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวเหล่านี้ มีพื้นที่เพียงพอในหนังสือบทอ่านพิธีกรรม จุดเปลี่ยนที่สำคัญ ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรยืนยันการมีส่วนร่วมที่สำคัญ ของสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระจิตเจ้า สตรีเป็นกลุ่มคน ส่วนใหญ่ของผู้เข้าร่วมพิธีในวัด และมักจะเป็นประจักษ์พยานคนแรก ของความเชื่อในครอบครัว พวกเขามีบทบาทในชีวิตของชุมชน คริสตชนขนาดเล็กและในเขตวัด พวกเขาทำงานในโรงเรียน โรงพยาบาล และสถานที่พักพิง พวกเขานำความคิดริเริ่มเพื่อการคืนดี และส่งเสริมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความยุติธรรมทางสังคม สตรีมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าทางเทววิทยาและอยู่ใน ตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบในสถาบันของพระศาสนจักร ในสังฆมณฑล และในสำนักงานวาติกัน มีสตรีที่ดำรงตำแหน่ง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและเป็นผู้นำชุมชนของพวกเขา การประชุมนี้ ขอให้ดำเนินการอย่างเต็มที่ตามโอกาสทั้งหมดที่มีไว้ในกฎหมาย พระศาสนจักรเกี่ยวกับบทบาทของสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพื้นที่ที่พวกเขายังไม่ได้รับการใช้อย่างเต็มที่ ไม่มีเหตุผล หรืออุปสรรคใดที่ควรขัดขวางไม่ให้สตรีดำรงตำแหน่งผู้นำ

ในพระศาสนจักร สิ่งที่มาจากพระจิตเจ้าไม่สามารถหยุดยั้งได้ นอกจากนี้ คำถามเกี่ยวกับการเข้าถึงพันธกิจของสังฆานุกรหญิง ก็ยังคงเปิดอยู่ การไตร่ตรองนี้จำเป็นต้องดำเนินต่อไป ที่ประชุมยังขอให้ใส่ใจกับภาษาและภาพที่ใช้ในการเทศนา การสั่งสอน การสอนคำสอน และการร่างเอกสารอย่างเป็นทางการของพระศาสนจักร ให้พื้นที่มากขึ้นสำหรับการมีส่วนร่วมของนักบุญ ผู้หญิง นักเทววิทยาหญิง และนักพรตหญิง

61. ภายในชุมชนคริสตชน ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับบรรดาเด็ก ๆ ไม่เพียงแต่ต้องการการดูแลในการเจริญเติบโตของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขายังมีสิ่งดี ๆ มากมายที่จะมอบให้กับชุมชน ผู้มีความเชื่อ เมื่ออัครสาวกโต้เถียงกันเองว่าใครยิ่งใหญ่ที่สุด พระเยซูทรงวางเด็กไว้ที่ตรงกลาง นำเสนอเด็กเล็ก ๆ เป็นเกณฑ์ในการเข้าสู่พระอาณาจักร (เทียบ มก 9:33-37) พระศาสนจักรไม่สามารถเป็นการก้าวเดินไปด้วยกันได้หากปราศจากการมีส่วนร่วมของเด็ก ๆ ผู้ซึ่งมีศักยภาพในการเป็นธรรมทูต ชุมชนต้องการเสียงของเด็ก เราต้องรับฟังเด็ก ๆ และพยายามทำให้ทุกคนในสังคมรับฟังพวกเขา โดยเฉพาะผู้ที่มีความรับผิดชอบทางการเมืองและการศึกษา สังคมที่ไม่สามารถต้อนรับและดูแลเด็ก ๆ เป็นดังสังคมที่ป่วยไข้ ความทุกข์ทรมานที่เด็กจำนวนมากประสบเนื่องจากสงคราม ความยากจน และการถูกทอดทิ้ง การล่วงละเมิด และการค้ามนุษย์ เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่เรียกร้องให้มีความกล้าหาญในการประณาม ด้วยความมุ่งมั่นอย่างจริงจังและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

62. บรรดาเยาวชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันด้วยเช่นกัน พวกเขามีความตระหนักรู้กันอย่างเฉียบแหลมถึงคุณค่าของมิตรภาพและการแบ่งปัน ในขณะที่ปฏิเสธการปกครองแบบพ่อปกครองลูกหรือทัศนคติเผด็จการ ในบางครั้ง ทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อพระศาสนจักรอาจดูเหมือนเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ แต่บ่อยครั้งแสดงให้เห็นด้านเชิงบวกในฐานะความมุ่งมั่นส่วนบุคคลในการสร้างชุมชนที่ต้อนรับ อุทิศตนเพื่อต่อสู้กับความอยุติธรรมทางสังคมและเพื่อการดูแลบ้านร่วมกันของเรา คำร้องขอที่พวกเขาในการประชุมซินอด 2018 ในเรื่องเยาวชน ขอให้ “เดินเคียงข้างกันในชีวิตประจำวัน” สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ สิ่งสำคัญคือเราให้ความมั่นใจในการดูแลแบบเดินเคียงข้าง และอดทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเสนอ “ประสบการณ์ของการเดินเคียงข้างในทัศนะของการไตร่ตรองแยกแยะ” ซึ่งเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของพวกเขาสมควรได้รับการพิจารณาใหม่และนำมาใช้อีกครั้ง คาทอลิกถึงมิตรภาพที่แบ่งปันกับนักการศึกษา ความมุ่งมั่นตั้งอัครสาวกที่ดำเนินชีวิตเพื่อรับใช้ผู้ที่ขัดสนที่สุด และการมอบชีวิตฝ่ายจิตที่ยังรากในการภาวนาและชีวิตศีลศักดิ์สิทธิ์ (เทียบเอกสารสรุปสุดท้ายของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 15 “เยาวชน ความเชื่อ และการไตร่ตรองแยกแยะ กระแสเรียก”, 161)

63. ในการส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันสำหรับพันธกิจของผู้รับศีลล้างบาปทุกคน เรายอมรับความสามารถอย่างอัศจรรย์ของคนพิการที่รู้สึกถูกเรียกและส่งออกไปเป็นตัวแทนในการประกาศข่าวดี เรายกย่องการมีส่วนร่วมที่มาจากความครบครันอันยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติที่พวกเขานำมาด้วย เรายอมรับประสบการณ์ความทุกข์ทรมาน การถูกทำให้เป็นชายขอบ และการเลือกปฏิบัติของพวกเขา ซึ่งบางครั้งก็ประสบแม้กระทั่งภายในชุมชนคริสตชนเนื่องจากความพยายามที่จะแสดงความเห็นใจที่อาจเป็นแบบบิดา เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร เราเสนอให้จัดตั้งโครงการวิจัยค้นคว้าหรือศูนย์สังเกตการณ์เกี่ยวกับคนพิการในพระศาสนจักร

64. ในบรรดากระแสเรียกที่เสริมสร้างพระศาสนจักร กระแสเรียกของผู้ที่แต่งงานแล้วมีความโดดเด่น สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สองสั่งสอนว่า “ในสถานะและวิถีชีวิตของพวกเขา พวกเขามีพระพรเฉพาะของตนเองภายในประชากรของพระเจ้า” (LG 11) ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการแต่งงานมอบหมายพันธกิจที่โดดเด่นซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตครอบครัว การสร้างพระศาสนจักร และความมุ่งมั่นในสังคมในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีความตระหนักมากขึ้นว่าเมื่อพูดถึงการดูแลฝ่ายจิตของครอบครัว ครอบครัวเองก็มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ไม่ใช่แค่ผู้รับการดูแลเพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้ ครอบครัวจึงได้พบปะ

และสร้างเครือข่ายร่วมกัน และสถาบันของพระศาสนจักรที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาของเด็กและเยาวชนอาจช่วยเหลือพวกเขาในการทำเช่นนั้น ที่ประชุมแสดงความใกล้ชิดและสนับสนุนอีกครั้งสำหรับทุกคนที่ยอมรับการอยู่คนเดียวเป็นทางเลือกที่เกิดจากความเชื่อสัตย์ต่อธรรมประเพณีและคำสอนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับการแต่งงานและจริยธรรมทางเพศ ซึ่งพวกเขายอมรับว่าเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต

65. ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา พระศาสนจักรได้รับการเสริมสร้างชีวิตฝ่ายจิตจากรูปแบบต่างๆ ของชีวิตที่ถวายแด่พระเจ้า ตั้งแต่เริ่มแรก พระศาสนจักรได้ตระหนักถึงการกระทำของพระจิตเจ้าในชายและหญิงที่ติดตามพระคริสตเจ้าไปตามหนทางแห่งคำแนะนำในพระวรสาร อุทิศตนเพื่อรับใช้พระเจ้า ไม่ว่าจะผ่านการภาวนาเพ่งพิศหรือการรับใช้รูปแบบอื่นๆ พวกเขาถูกเรียกให้ตั้งคำถามกับพระศาสนจักรและสังคมด้วยเสียงแห่งการเป็นประกาศของพวกเขา ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานหลายศตวรรษ รูปแบบต่างๆ ของชีวิตที่ถวายแด่พระเจ้าได้อธิบายสิ่งที่เราตระหนักในขณะนี้ว่าเป็นการปฏิบัติในการดำเนินชีวิตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ซึ่งรวมถึงวิธีการฝึกฝนการไตร่ตรองร่วมกัน และการประสานพระพรส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน รวมถึงการดำเนินพันธกิจร่วมกัน คณะนักบวชต่าง ๆ สถาบันฆราวาส รวมถึงสมาคม กลุ่มต่างๆ และชุมชนใหม่ๆ ล้วนมีส่วนร่วมเป็นพิเศษต่อการเติบโตของการ

ก้าวเดินไปด้วยกันในพระศาสนจักร ทุกวันนี้ หมู่คณะต่างๆ ของชีวิตที่ถวายเป็นพระเจ้าเปรียบเสมือนห้องปฏิบัติการสำหรับการใช้ชีวิตข้ามวัฒนธรรมในลักษณะที่เป็นประกาศสำหรับทั้งพระศาสนจักรและโลก ในขณะเดียวกันการก้าวเดินไปด้วยกัน เชื่อเชิญและบางครั้งก็ท้าทาย การอภิบาลของพระศาสนจักร ท้องถิ่น รวมถึงผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนำในชีวิตที่ถวายเป็นพระเจ้าและในกลุ่มต่างๆ ได้ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนพระพรในการรับใช้พันธกิจร่วมกัน

66. พันธกิจเกี่ยวข้องกับผู้รับศีลล้างบาปทุกคน การกิจแรกของฆราวาสชายหญิงคือการแพร่กระจายและเปลี่ยนแปลงความเป็นจริงทางโลกด้วยจิตตารมณ์แห่งพระวรสาร (เทียบ LG 31.33; AA 5-7) ตามคำสั่งของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส (เทียบ Apostolic Letter issued “Motu Proprio” Spiritus Domini, 10 มกราคม 2021) กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน กระตุ้นให้พระศาสนจักรท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของพันธกิจด้วยความคิดสร้างสรรค์และความกล้าหาญ การตอบสนองนี้ควรเกี่ยวข้องกับการไตร่ตรองในบรรดาจิตตารมณ์ต่างๆ เพื่อระบุวาทิตตารมณ์ใดควรใช้รูปแบบพันธกิจ และด้วยเหตุนี้จึงมีเกณฑ์เครื่องมือ และขั้นตอนที่เพียงพอ ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้จิตตารมณ์ทั้งหมดเป็นพันธกิจ และไม่จำเป็นต้องให้ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนเป็นผู้ปฏิบัติพันธกิจ และไม่จำเป็นต้องมีการจัดตั้งพันธกิจทุกอย่าง

เพื่อให้จิตตารมณ์ถูกกำหนดเป็นพันธกิจ ชุมชนต้องระบุความต้องการฝ่ายจิตที่แท้จริง สิ่งนี้ควรมาพร้อมกับการไตร่ตรองแยกแยะโดยผู้อภิบาลดูแล ผู้ซึ่งจะตัดสินใจร่วมกับชุมชนว่าจำเป็นต้องสร้างพันธกิจใหม่หรือไม่ อันเป็นผลมาจากกระบวนการนี้ หน่วยงานที่มีอำนาจจะตัดสินใจ พระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกันจะส่งเสริมพันธกิจฆราวาสในรูปแบบต่างๆ นั่นคือ พันธกิจที่ไม่ต้องการเพียงศีลบวช และไม่เพียงแต่ภายในขอบเขตพิธีกรรมเท่านั้น พวกเขาสามารถรับการแต่งตั้งหรือไม่ได้รับการแต่งตั้ง ควรมีการไตร่ตรองเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการมอบพันธกิจฆราวาสในช่วงเวลาที่ผู้คนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยความสะดวกสบายมากขึ้น โดยระบุเวลาและพื้นที่ในการปฏิบัติของพวกเขา

67. ในบรรดาการรับใช้ในพระศาสนจักรมากมายที่ประชุมยอมรับคือการมีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจในความเชื่อและการไตร่ตรองที่นำเสนอโดยเทววิทยาในรูปแบบต่างๆ นักเทววิทยามีส่วนช่วยประชากรของพระเจ้าในการพัฒนาความเข้าใจในความเป็นจริงที่ส่องสว่างด้วยการเผยแสดง และพัฒนาการตอบสนองที่เหมาะสมและภาษาที่เหมาะสมสำหรับพันธกิจ ในพระศาสนจักรแห่งธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน “จิตตารมณ์แห่งเทววิทยาถูกเรียกให้มอบการรับใช้ที่เฉพาะเจาะจง ร่วมกับประสบการณ์แห่งความเชื่อของผู้มีความเชื่อและการไตร่ตรองพินิจพิจารณาถึง

ความจริง และด้วยการเทศน์สอนของผู้อภิบาล เทววิทยามีส่วนช่วยในการเจาะลึกพระวรสารอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้น เช่นเดียวกับการเรียกของคริสตชนทุกคน พันธกิจของนักเทววิทยา นอกจากจะเป็นเรื่องส่วนบุคคลแล้วยังเป็นเรื่องส่วนรวมและร่วมกัน” (ITC 75) พันธกิจนี้เป็นเรื่องส่วนรวมและร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดำเนินการเป็นการสอนที่ได้รับมอบหมายพันธกิจตามกฎหมายพระศาสนจักรในสถาบันการศึกษาทางศาสนา “ดังนั้นการก้าวเดินไปด้วยกันในพระศาสนจักรจึงต้องการให้นักเทววิทยาทำเทววิทยาในลักษณะก้าวเดินไปด้วยกัน พัฒนาความสามารถในการรับฟังกันและกัน เพื่อสนทนา เพื่อไตร่ตรอง และเพื่อประสานแนวทางและการมีส่วนร่วมที่หลากหลายของพวกเขา” (ibid.) ในมุมมองนี้ จำเป็นเร่งด่วนที่จะส่งเสริมการสนทนาระหว่างผู้อภิบาลและผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยค้นคว้าทางเทววิทยาตามรูปแบบสถาบันที่เหมาะสม ที่ประชุมเชิญชวนสถาบันเทววิทยาให้ดำเนินการวิจัยค้นคว้าต่อไปโดยมีเป้าหมายเพื่ออธิบายให้เข้าใจและศึกษาอย่างลึกซึ้งถึงความหมายของการก้าวเดินไปด้วยกัน และการอบรมที่ร่วมเดินเคียงข้างในพระศาสนจักรท้องถิ่น

บรรดาผู้ที่ได้รับศิลาบทเพื่องานรับใช้ แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน

68. เช่นเดียวกับพันธกิจทั้งหมดในพระศาสนจักร ตำแหน่งพระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร ล้วนอยู่ในการรับใช้การประกาศ พระวรสารและการเสริมสร้างชุมชนพระศาสนจักร สภาสังคายนา วาติกันครั้งที่สองระลึกว่าพันธกิจที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า “จึงปฏิบัติงานโดยชั้นต่างๆ กัน ผู้ซึ่งแม้แต่โบราณมาแล้วถูกขนานนามว่าบรรดาพระสังฆราช บรรดาพระสงฆ์ และบรรดาสังฆานุกร” (LG 28) ในบริบทนี้ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สองยืนยัน ความศักดิ์สิทธิ์ของตำแหน่งพระสังฆราช (เทียบ LG 21) พื้นฟู ความเป็นเอกภาพของคณะสงฆ์ (เทียบ LG 28) และปูทางไปสู่ การฟื้นฟูการปฏิบัติหน้าที่ของสังฆานุกรถาวรในพระศาสนจักร ละติน (เทียบ LG 29) ศาสนบริการของพระสังฆราช การผสมผสานพระพรแห่งพระจิตเจ้าในความเป็นหนึ่งเดียว

69. หน้าที่ของพระสังฆราชคือเป็นผู้ปกครองเหนือพระศาสนจักร ท้องถิ่นในฐานะหลักการที่มองเห็นได้ของความเป็นหนึ่งเดียว ภายใน และเป็นพันธะแห่งเอกภาพกับพระศาสนจักรทั้งหมด การยืนยันของสภาสังคายนาว่า “การอภิเษกพระสังฆราชนั้น เป็นการรับศิลาบทในชั้นบริบูรณ์” (LG 21) ช่วยให้เราเข้าใจ อัตลักษณ์ของพระสังฆราชในกรอบของความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์

กับพระคริสตเจ้าและกับ “ส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้า” (CD 11) พระสังฆราชถูกเรียกให้รับใช้ในส่วนนี้ของผู้คนที่ได้รับมอบหมายให้พระองค์ในพระนามของพระคริสตเจ้า พระผู้เลี้ยงแกะที่ดีผู้ที่ได้รับศีลบวชเป็นพระสังฆราชไม่ได้ถูกให้มีสิทธิพิเศษและภารกิจที่เขาต้องปฏิบัติเพียงลำพัง แต่เขาได้รับพระพรพรทานและหน้าที่ในการตระหนัก ไตร่ตรองแยกแยะ และรวบรวมพระพรที่พระจิตเจ้าทรงหลั่งลงมาบนบุคคลและชุมชนเข้าด้วยกันทำงานร่วมกับพระสงฆ์และสังฆานุกรในลักษณะที่สะท้อนถึงพันธะศักดิ์สิทธิ์ร่วมกันของพวกเขา พวกเขาพร้อมรับผิดชอบกับพระสังฆราชสำหรับการรับใช้ในพระศาสนจักรท้องถิ่น ในการทำเช่นนี้พระสังฆราชตระหนักถึงสิ่งที่เหมาะสมและเฉพาะเจาะจงที่สุดสำหรับพันธกิจของพระองค์ในบริบทของความหวังใยต่อความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร

70. การรับใช้ของพระสังฆราชคือการรับใช้อยู่ในชุมชน ด้วยกันกับชุมชน และเพื่อชุมชน (เทียบ LG 20) ดำเนินการโดยการประกาศพระวาจาและโดยการเป็นประธานในการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทและศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ นี่คือเหตุผลที่ประชุมซินอดปรารภนาให้ประชากรของพระเจ้ามีเสียงมากขึ้นในการเลือกพระสังฆราช นอกจากนี้ยังแนะนำว่าบวชเป็นพระสังฆราชควรเกิดขึ้นในสังฆมณฑลที่เขาถูกกำหนดให้เป็นผู้ปกครองอภิบาลดูแล และไม่ใช่ว่าในสังฆมณฑลบ้านเกิดของเขา ซึ่งมักจะเป็นไปเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังแนะนำให้เลือกประธานผู้บวชหลักจากบรรดา
พระสังฆราชของสังฆมณฑลนั้น รวมถึงหากเป็นไปได้ให้รวมถึง
สังฆมณฑลนคร (Metropolitan) ดังนั้นจะเห็นได้ชัดเจนขึ้นว่า
ผู้ที่เป็พระสังฆราชสร้างพันธะกับพระศาสนจักรที่เขากำหนดไว้
โดยเปิดเผยต่อสาธารณชนถึงพันธกิจของเขา สิ่งสำคัญเช่นเดียวกันคือ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการอภิบาลเยี่ยมเยียน พระสังฆราช
สามารถใช้เวลากับผู้มีความเชื่อเพื่อรับฟังพวกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการไตร่ตรองแยกแยะถึงความต้องการของเขาอย่างต่อเนื่อง
สิ่งนี้จะช่วยให้พวกเขาได้สัมผัสกับพระศาสนจักรในฐานะ
ครอบครัวของพระเจ้า ในกรณีของพระสังฆราชเกียรตินามในปัจจุบัน
ความสัมพันธ์ที่เป็นส่วนประกอบระหว่างพระสังฆราชและ
พระศาสนจักรท้องถิ่นไม่ปรากฏชัดเจนเพียงพอ ตัวอย่างเช่น
ในกรณีของผู้แทนพระสันตะปาปา ผู้ที่รับใช้ในสำนักงานวาติกัน
ส่วนกลางและพระสังฆราชผู้ช่วยจึงเป็นการสมควรที่จะไตร่ตรอง
เรื่องนี้ต่อไป

71. พระสังฆราชจำเป็นต้องได้รับการดูแลและสนับสนุนในพันธกิจของพวกเรา พระสังฆราชของสังฆมณฑลนคร สามารถมีบทบาทในการส่งเสริมความเป็นพี่น้องระหว่างพระสังฆราชของสังฆมณฑลใกล้เคียง ในระหว่างการประชุมซินอด มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอเส้นทางการอบรมอย่างต่อเนื่องแก่พระสังฆราชรวมถึงในบริบทท้องถิ่น ความจำเป็นยังปรากฏขึ้นเพื่อชี้แจงบทบาทของพระสังฆราชผู้ช่วย และเพื่อขยายภารกิจที่พระสังฆราชสามารถมอบหมายได้ ประสบการณ์ของพระสังฆราชกิตติคุณในรูปแบบใหม่ของการรับใช้ประชากรของพระเจ้าควรได้รับการพิจารณาด้วย สิ่งสำคัญคือต้องช่วยสัตบุรุษให้หลีกเลี่ยงความคาดหวังที่มากเกินไปและไม่สมจริงจากพระสังฆราช โดยจำไว้ว่าพระสังฆราชก็เป็นพี่น้องที่เปราะบางเช่นกัน ที่เผชิญกับการล่อลวง ต้องการความช่วยเหลือเหมือนคนอื่นๆ ภาพลักษณ์ในอุดมคติของพันธกิจของพระสังฆราช ซึ่งเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและอ่อนไหว ทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นเรื่องยากขึ้น ในทางกลับกัน พันธกิจของพระสังฆราชจะได้รับการเสริมสร้างอย่างมากเมื่อได้รับการสนับสนุนจากการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของประชากรทุกคนของพระเจ้าในพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันอย่างแท้จริงร่วมกับพระสังฆราช พระสงฆ์และสังฆานุกร

72. ในพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน พระสงฆ์ถูกเรียกให้ดำรงชีวิตในการรับใช้ด้วยจิตตารมณ์แห่งความใกล้ชิดกับผู้คน ให้การต้อนรับและเตรียมพร้อมที่จะรับฟังทุกคน เปิดใจรับรูปแบบการก้าวเดินไปด้วยกันพระสงฆ์ “ประกอบด้วยคณะสงฆ์เดียวร่วมกับพระสังฆราชของพวกเขา” (LG 28) และร่วมมือกับพระสงฆ์ในการไต่ตรองจิตตารมณ์และในการร่วมดูแลและนำพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปกป้องความเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาถูกเรียกให้ดำรงชีวิตด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระสงฆ์พี่น้องของพวกเขา และร่วมมือกันในการอภิบาลดูแลผู้คน พระสงฆ์ที่อยู่ในคณะนักบวชและกลุ่มต่างๆ เสริมสร้างคณะสงฆ์ด้วยเอกลักษณ์ของจิตตารมณ์ของพวกเขา สิ่งเหล่านี้ พร้อมกับพระสงฆ์ที่มาจากพระศาสนจักรตะวันออก *sui iuris* ไม่ว่าจะเป็นโปแลนด์หรือแต่งงานแล้ว พระสงฆ์ธรรมทูต *fidei donum* และผู้ที่มาจากประเทศอื่นๆ ช่วยเหลือพระสงฆ์ท้องถิ่นในการเปิดใจรับมุมมองของพระศาสนจักรทั้งหมด ในทางกลับกัน พระสงฆ์พื้นเมืองช่วยเหลือพระสงฆ์จากที่อื่นให้เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ของสังฆมณฑลที่เป็นรูปธรรมด้วยความครบครันฝ่ายจิตและธรรมประเพณีที่โดดเด่น ด้วยวิธีนี้ คณะสงฆ์ยังได้สัมผัสกับการแลกเปลี่ยนพระพรที่แท้จริงในการรับใช้พันธกิจของพระศาสนจักร พระสงฆ์ยังจำเป็นต้องได้รับการดูแลและสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเริ่มแรกของพันธกิจ รวมถึงในช่วงเวลาแห่งความอ่อนแอและความเปราะบาง

73. ผู้รับใช้แห่งพระธรรมล้ำลึกของพระเจ้าและพระศาสนจักร (เทียบ LG 41) สังกานุกรได้รับศีลบวช “มิใช่เพื่อเข้าสู่สังฆภาพ แต่เพื่อทำศาสนบริการ” (LG 29) พวกเขาปฏิบัติพันธกิจนี้ ในการรับใช้ด้วยความรัก ในการประกาศพระวาจาและในพิธีกรรม ในการทำเช่นนั้น พวกเขาทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระวรสาร กับชีวิตที่ดำเนินชีวิตด้วยความรักเป็นจริงในทุกบริบททางสังคม และพระศาสนจักร พวกเขายังส่งเสริมจิตสำนึกในการรับใช้และ รูปแบบเฉพาะของการรับใช้ต่อทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจนที่สุด ภายในพระศาสนจักรทั้งหมด ดังที่ธรรมประเพณี บทภาวนา ในตอนบวชและการปฏิบัติศาสนกิจแสดงให้เห็น หน้าที่ของ สังกานุกรมีมากมาย สังกานุกรตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะ ของแต่ละพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกจิตใจ และรักษาความสนใจของทุกคนต่อผู้ที่ยากจนที่สุดในพระศาสนจักร ซึ่งเป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันและแห่งความเมตตา พันธกิจของสังฆานุกรยังคงไม่เป็นที่รู้จักสำหรับคริสตชนหลายคน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะแม้ว่าจะได้รับการฟื้นฟูโดยวาติกันที่ 2 ใน พระศาสนจักรละตินในฐานะรูปแบบเฉพาะและถาวร (เทียบ LG 29) แต่ก็ไม่ได้มีการตอบรับในทุกส่วนของโลก คำสั่งสอนของ สภาสังคายนาจำเป็นต้องได้รับการสำรวจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากการทบทวนประสบการณ์การดำเนินชีวิต ของสังฆานุกร คำสั่งสอนนี้นำเสนอเหตุผลที่ดีแก่พระศาสนจักร ท้องถิ่นที่จะไม่ชะลอการส่งเสริมสังฆานุกรถาวรอย่างใจกว้าง

ยอมรับในพันธกิจนี้ว่าเป็นทรัพยากรอันล้ำค่าในการเติบโตของ พระศาสนจักรแห่งการรับใช้ ตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงทำให้พระองค์เองเป็นผู้รับใช้ของทุกคน ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ยิ่งขึ้นนี้ยังสามารถช่วยให้เข้าใจความหมายของการบวชสังฆานุกร ของผู้ที่จะเป็นพระสงฆ์ได้ดียิ่งขึ้น ความร่วมมือกันของบรรดา ผู้ได้รับศีลบวชภายในพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

74. บ่อยครั้งในระหว่างกระบวนการก้าวไปด้วยกัน พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร ได้รับคำขอบคุณสำหรับความชื่นชมยินดี ความมุ่งมั่น และการอุทิศตนของพวกเขาในการรับใช้ นอกจากนี้ ยังมีการกล่าวถึงความยากลำบากที่แท้จริงที่ศาสนบริกรพบใน ศาสนาบริการ สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกโดดเดี่ยว และเหงา รวมถึงความรู้สึกว่าถูกรอรับด้วยความคาดหวังว่า พวกเขาจะต้องตอบสนองทุกความต้องการ ประสบการณ์ ของการก้าวเดินไปด้วยกัน สามารถตอบสนองต่อความเป็นจริงนี้ ช่วยให้พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร ค้นพบความรับผิดชอบ ร่วมกันในการปฏิบัติศาสนกิจ ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกันกับ สมาชิกคนอื่นๆ ของประชากรของพระเจ้า การกระจายงานและความรับผิดชอบที่กว้างขึ้น และการไตร่ตรองอย่างกล้าหาญมากขึ้น เกี่ยวกับสิ่งที่เปื้อนของพันธกิจที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเหมาะสม และสิ่งที่สามารถและต้องมอบหมายให้ผู้อื่น จะช่วยให้สามารถ ปฏิบัติพันธกิจแต่ละอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพที่แข็งแกร่งและมี

ชีวิตชีวามากขึ้น มุมมองนี้จะมีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจอย่างแน่นอน ทำให้พวกเขามีลักษณะที่ก้าวเดินไปด้วยกันชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังจะช่วยเอาชนะแนวคิดสมณนิยม (Clericalism) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของตนเองและการบิดเบือนอำนาจของพระศาสนจักรที่รับใช้ประชากรของพระเจ้า สิ่งนี้แสดงออกเหนือสิ่งอื่นใดในรูปแบบของการล่วงละเมิด ไม่ว่าจะเป็นทางเพศหรือเศรษฐกิจ การล่วงละเมิดมโนธรรมและอำนาจโดยศาสนบริกรของพระศาสนจักร “แนวคิดสมณนิยม ไม่ว่าจะเป็นได้รับการส่งเสริมโดยพระสงฆ์เองหรือโดยฆราวาส นำไปสู่การตัดตอนในร่างกายของพระศาสนจักรที่สนับสนุนและช่วยให้ความชั่วร้ายมากมายที่เรากำลังประณามในวันนี้ยังคงอยู่” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, Letter to the People of God, 20 สิงหาคม 2018)

การทำพันธกิจร่วมกัน

75. ผ่านทางประวัติศาสตร์ พระศาสนจักรได้นำพันธกิจอื่นๆ นอกเหนือจากพันธกิจที่ได้รับศีลบวชมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและพันธกิจ จิตตารมณ์อยู่ในรูปแบบของพันธกิจเมื่อพวกเขาได้รับการยอมรับจากสาธารณชนโดยชุมชนและโดยผู้ที่รับผิดชอบในการนำชุมชน ด้วยวิธีนี้ พวกเขาจะถูกวางไว้ในการใช้พันธกิจอย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ บางอย่างมีแนวโน้มที่จะมุ่งไปที่การรับใช้ชุมชนคริสตชนโดยเฉพาะ สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือศาสนบริการที่ได้รับการแต่งตั้ง สิ่งเหล่านี้มอบให้โดยพระสังฆราชครั้งเดียวในชีวิตผ่านพิธีกรรมเฉพาะและหลังจากการไตร่ตรองและการอบรมผู้สมัครที่เหมาะสม ศาสนบริการเหล่านี้ไม่สามารถลดลงเหลือเพียงภารกิจง่ายๆ หรือการมอบหมายงาน การมอบศาสนบริการเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่หล่อหลอมบุคคลและกำหนดวิธีการมีส่วนร่วมในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรใหม่ ในพระศาสนจักรละติน สิ่งเหล่านี้คือศาสนบริการของผู้อ่านพระคัมภีร์และผู้ช่วยพิธีกรรม (เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปา, Apostolic Letter issued “Motu Proprio” Spiritus Domini, 10 มกราคม 2021) และครูคำสอน (เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปา, Apostolic Letter issued “Motu Proprio” Antiquum Ministerium, 10 พฤษภาคม 2021) หน่วยงานที่ถูกต้องตามกฎหมายกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขของการปฏิบัติโดยคำสั่ง สภาพระสังฆราช

กำหนดเงื่อนไขส่วนบุคคลที่ผู้สมัครสำหรับศาสนบริการเหล่านี้ต้องปฏิบัติตาม และกำหนดเส้นทางการอบรมที่ต้องดำเนินการเพื่อเข้าถึงพันธกิจเหล่านี้

76. ศาสนบริการได้รับการการตั้งเสริมด้วยพันธกิจที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งโดยพิธีกรรม แต่ได้รับการปฏิบัติอย่างมั่นคงตามที่หน่วยงานที่มีอำนาจสั่ง ตัวอย่างบางส่วนของพันธกิจดังกล่าว ได้แก่ ศาสนบริการในการประสานงานชุมชนพระศาสนจักรขนาดเล็ก การนำสวดภาวนาในชุมชน การจัดกิจกรรมการกุศล และอื่นๆ ศาสนบริการเหล่านี้มีการแสดงออกที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับลักษณะของชุมชนท้องถิ่น ตัวอย่างคือครูคำสอนในหลายภูมิภาคของแอฟริกา มีหน้าที่รับผิดชอบชุมชนที่ไม่มีพระสงฆ์มาโดยตลอด แม้ว่า จะไม่มีพิธีกรรมที่กำหนดไว้ แต่เพื่อส่งเสริมการยอมรับอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการมอบหมายต่อสาธารณะผ่านคำสั่งต่อหน้าสมาชิกในชุมชน นอกจากนี้ยังมีศาสนบริการพิเศษ รวมถึงศาสนบริการของศีลมหาสนิท การนำพิธีกรรมวันอาทิตย์ในกรณีที่ไม่มีพระสงฆ์ การบริการศีลศักดิ์สิทธิ์บางอย่าง และกรณีอื่นๆ กฎหมายของพระศาสนจักรละตินและตะวันออกได้กำหนดไว้แล้วว่า ในบางกรณี ขรราวาส ทั้งชายและหญิง อาจเป็นศาสนบริการในศีลล้างบาปพิเศษด้วย ในกฎหมายพระศาสนจักรละติน พระสังฆราช (โดยได้รับอนุญาตจากสำนักวาติกัน) อาจมอบหมายความช่วยเหลือในการแต่งงานให้กับขรราวาส ทั้งชายและหญิง

เพื่อตอบสนองความต้องการของบริบทท้องถิ่น ควรพิจารณาขยาย และรักษาเสถียรภาพของโอกาสเหล่านี้สำหรับการปฏิบัติศาสนบริการ ฆราวาส สุดท้าย มีการรับใช้ที่เกิดขึ้นเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องมี เงื่อนไขเพิ่มเติมหรือการยอมรับอย่างชัดเจน พวกเขาแสดงให้เห็นว่า ผู้ศรัทธาทุกคนมีส่วนร่วมในพันธกิจผ่านพระพรและจิตตารมณ์ ของพวกเขาในรูปแบบต่างๆ

77. ฆราวาสทั้งชายและหญิงควรได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมมากขึ้น รวมถึงการสำรวจรูปแบบใหม่ของการรับใช้และศาสนบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการฝ่ายจิตในยุคของเราด้วยจิตตารมณ์ แห่งความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความต้องการที่เป็นรูปธรรมบางอย่างเกิดขึ้น จากกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการ ตอบสนองตามบริบทต่างๆ ดังนี้

- ก) การมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของฆราวาสชายและหญิงในกระบวนการ ไตร่ตรองของพระศาสนจักรและทุกขั้นตอนของกระบวนการ ตัดสินใจ (การร่าง การตัดสินใจ และการยืนยันการตัดสินใจ)
- ข) การเข้าถึงตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบในสังฆมณฑล และสถาบันทางศาสนาของฆราวาสชายและหญิงที่มากขึ้น รวมถึงบ้านเณร สถาบันเทววิทยา และคณะต่างๆ โดยบังคับใช้ บทบัญญัติที่มีอยู่อย่างเต็มที่มากขึ้น
- ค) การยอมรับและสนับสนุนชีวิตและจิตตารมณ์ของชายและหญิง

ที่อุทิศตนมากขึ้น และการจ้างงานในตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบ
ในพระศาสนาจักร

- ง) ขรราวาสที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจำนวนมากขึ้นทำหน้าที่
เป็นผู้พิพากษาในทุกกระบวนการตามกฎหมายพระศาสนาจักร
- จ) การยอมรับอย่างมีประสิทธิภาพถึงศักดิ์ศรีและการเคารพ
สิทธิของผู้ที่ทำงานในพระศาสนาจักรและสถาบันต่างๆ

78. กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน ได้ฟื้นฟูถึงการตระหนักรู้ว่า
การรับฟังเป็นองค์ประกอบสำคัญของทุกแง่มุมของชีวิต
พระศาสนาจักร การบริการศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ศีลอุบายบาป คำสอน การอบรม และการอภิบาลดูแล ในแง่มุมนี้
ที่ประชุมยังมุ่งเน้นไปที่ข้อเสนอในการจัดตั้งพันธกิจแห่งการ
รับฟังและการร่วมเดินเคียงข้าง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงมุมมอง
ที่หลากหลาย บางคนเห็นด้วยกับข้อเสนอนี้เพราะพันธกิจนี้
จะเป็นประกาศกในการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการรับฟัง
และการร่วมเดินเคียงข้าง ในชุมชน ท่านอื่นๆ กล่าวว่า การรับฟัง
และการร่วมเดินเคียงข้างเป็นภารกิจของผู้รับศีลล้างบาปทุกคน
โดยไม่จำเป็นต้องมีพันธกิจเฉพาะ ท่านอื่นๆ ยังคงเน้นย้ำถึงความ
จำเป็นในการศึกษาเพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่าง
พันธกิจแห่งการรับฟังและการร่วมเดินเคียงข้างนี้กับการร่วมเดิน
เคียงข้างฝ่ายจิต การให้คำปรึกษาฝ่ายจิต และการเฉลิมฉลอง
แห่งศีลอุบายบาป นอกจากนี้ยังมีการเสนอว่า “พันธกิจแห่งการ

รับฟังและการร่วมเดินเคียงข้าง” ที่เป็นไปได้ควรมีเป้าหมาย เพื่อต้อนรับผู้ที่อยู่ชายขอบของชุมชนพระศาสนจักร ผู้ที่กลับมา หลังจากที่ย่ำแย่เกินไป และผู้ที่แสวงหาความจริงและต้องการ ได้รับความช่วยเหลือเพื่อพบกับพระเจ้า ดังนั้น ในเรื่องนี้ การไตร่ตรองแยกแยะควรดำเนินต่อไป บริบทท้องถิ่นที่รู้สึกถึงความ ต้องการนี้มากขึ้นสามารถลองสำรวจแนวทางที่เป็นไปได้ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการไตร่ตรองแยกแยะ

พระเยซูเจ้าทรงร้องถามว่า “ลูกเอ๋ย มีอะไรกินบ้างไหม” เขาตอบว่า “ไม่มี” พระองค์จึงตรัสว่า “จงเหวี่ยงแหไปทางกราบเรือด้านขวาสิ แล้วจะได้ปลา” บรรดาศิษย์จึงเหวี่ยงแหออกไป แต่ดิ่งขึ้นไม่ไหว เพราะได้ปลาเป็นจำนวนมาก (ยน 21:5-6)

79. การจับปลาไม่เกิดผล และตอนนี้ก็ถึงเวลาที่จะกลับเข้าฝั่ง แต่มีเสียงดังขึ้นด้วยน้ำเสียงที่เชื่อถือได้ เชื้อเชิญเหล่าสานุศิษย์ให้ทำบางสิ่งที่ไม่เคยทำเพียงลำพัง ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ดวงตาและความคิดของพวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ “จงเหวี่ยงแหไปทางกราบเรือด้านขวาสิ แล้วจะได้ปลา” ระหว่างการเดินทางก้าวไปด้วยกันนี้ เราได้พยายามรับฟังเสียงนี้และเปิดต้อนรับเสียงนั้นในการภาวนาและการเสวนา เราตระหนักว่าการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร ความเอาใจใส่ในกระบวนการตัดสินใจ ความมุ่งมั่นในการรับผิดชอบ และการประเมินการตัดสินใจของเรา เป็นการปฏิบัติที่เราตอบสนองต่อพระวาจาที่แสดงให้เห็นหนทางแห่งพันธกิจ

80. การปฏิบัติทั้งสามนี้เกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด กระบวนการตัดสินใจ ต้องการการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร ซึ่งต้องอาศัย การรับฟังในบรรยากาศแห่งความไว้วางใจที่ได้รับการสนับสนุน จากความโปร่งใสและการแสดงความรับผิดชอบ ความไว้วางใจ ต้องเป็นไปร่วมกัน ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องสามารถไว้วางใจและ รับฟังประชากรของพระเจ้า ในทางกลับกัน ประชากรของพระเจ้า ต้องสามารถไว้วางใจผู้มีอำนาจ วิสัยทัศน์แบบองค์รวมนี้เน้นว่า การปฏิบัติแต่ละอย่างขึ้นอยู่กับและสนับสนุนการปฏิบัติอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้พระศาสนจักรสามารถบรรลุพันธกิจได้ จำเป็นต้อง มีการอบรมเพื่อมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจโดยมีพื้นฐาน มาจากการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร และสะท้อนถึง วัฒนธรรมแห่งความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการประเมินผล การอบรมที่ต้องการไม่ใช่แค่ทางเทคนิคเท่านั้น แต่ยังต้องศึกษา รากฐานทางเทววิทยา พระคัมภีร์ และชีวิตฝ่ายจิตด้วย ผู้รับ ศीलล้างบาปทุกคนต้องการการอบรมนี้ในการเป็นประจักษ์พยาน พันธกิจ ความศักดิ์สิทธิ์ และการรับใช้ ซึ่งเน้นความรับผิดชอบ ร่วมกัน ที่ใช้รูปแบบเฉพาะสำหรับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่มีความ รับผิดชอบหรือในการรับใช้การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร

การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรเพื่อพันธกิจ

81. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่สามารถรักษาและกำหนดแนวทางพันธกิจของพระศาสนจักร ต้องให้ความสำคัญกับการใช้ปรีชาญาณแห่งพระวรสารที่ช่วยให้ชุมชนอัครสาวกในเยรูซาเล็มประทับตราผลของเหตุการณ์การก้าวเดินไปด้วยกันเป็นครั้งแรกโดยใช้พระวาจาต่อไปนี้ “พระจิตเจ้าและพวกเรாதกลองที่จะไม่บั้งคับ” (กจ 15:28) นี่คือการไตร่ตรองแยกแยะที่สามารถเรียกได้ว่าเป็น “ของพระศาสนจักร” เนื่องจากเป็นประชากรของพระเจ้าที่ดำเนินการเพื่อพันธกิจ พระจิตเจ้า ผู้ซึ่งพระบิดาทรงส่งมาในพระนามของพระเยซูเจ้าและผู้ทรงสั่งสอนทุกสิ่ง (เทียบ ยน 14:26) ทรงนำผู้มีความเชื่อในทุกยุคทุกสมัย “จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล” (ยน 16:13) โดยผ่านการประทับอยู่และการกระทำที่ยั่งยืนของพระจิตเจ้า “ธรรมประเพณีที่สืบจากอัครสาวกยังคงดำรงอยู่ต่อไปในพระศาสนจักร” (DV 8) ประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในหน้าที่ประกาศของพระคริสตเจ้า (เทียบ LG 12) เรียกร้องแสงสว่างของพระจิตเจ้า “พวกเขาพยายามที่จะถอดรหัสแห่งสัญญาณที่แท้จริงของพระเจ้าที่ทรงสถิตอยู่และพระประสงค์ในเรื่องราวต่าง ในความต้องการ และความปรารถนา ซึ่งประชากรเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมกับมนุษยคนอื่นๆ ในยุคของเรา”(GS 11) การไตร่ตรองแยกแยะนี้ดึงเอาพระพรแห่งปรีชาญาณทั้งหมดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานแก่พระศาสนจักร และจิตสำนึก

ทางความเชื่อ (sensus fidei) ที่พระจิตเจ้าทรงประทาน แก่ผู้รับศีลล้างบาปทุกคน ในพระจิตเจ้านี้ ชีวิตของพระศาสนจักร แห่งการเป็นธรรมทูตและก้าวไปด้วยกัน ต้องได้รับการแนวคิดใหม่ และปรับทิศทางใหม่

82. การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรไม่ใช่เทคนิคแบบองค์กร แต่เป็นการปฏิบัติทางฝ่ายจิตที่มีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่มีชีวิต เรียกร้องให้อิสราฟภายใน ความอ่อนน้อมถ่อมตน การสวดภาวนา ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การเปิดรับสิ่งใหม่ และการยอมรับ ต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ได้เป็นเพียงการกำหนดมุมมอง ส่วนตัวหรือกลุ่ม หรือการสรุปความคิดเห็นส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน แต่ละคนพูดตามโนธรรมของตน ถูกเรียกร้องให้เปิดใจรับผู้อื่น ที่แบ่งปันตามมโนธรรมของพวกเขา ในการแบ่งปันนี้ พวกเขาพยายาม ที่จะตระหนักร่วมกันว่า “พระจิตเจ้ากำลังตรัสอะไรกับพระศาสนจักร” (ว 2:7) เนื่องจากการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรได้รับความร่วมมือจากการมีส่วนร่วมของทุกคน จึงเป็นทั้งเงื่อนไข และการแสดงออกที่ได้รับสิทธิพิเศษของการก้าวไปด้วยกัน ซึ่งความมี เอกภาพ พันธกิจ และการมีส่วนร่วมมีชีวิตอยู่ ยิ่งทุกคนได้รับการรับฟังมากเท่าไร การไตร่ตรองแยกแยะก็จะยิ่งสมบูรณ์ มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น สิ่งสำคัญคือเราต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วม ที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกี่ยวข้องกับผู้ที่อยู่ชายขอบของชุมชน คริสตชนและในสังคม

83. การฟังพระวาจาของพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นและเกณฑ์สำหรับการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรทั้งหมด พระคัมภีร์เป็นประจักษ์พยานว่าพระเจ้าตรัสกับประชากรของพระองค์จนถึงขึ้นประทานความครบครันแห่งการเผยแสดงทั้งหมดในพระเยซูเจ้า (เทียบ DV 2) พวกเขาระบุพื้นที่ที่เราสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ พระเจ้าทรงสื่อสารกับเราก่อนอื่นในพิธีกรรม เพราะพระคริสตเจ้าเองทรงเป็นผู้ตรัส “เมื่ออ่านพระคัมภีร์ในพระศาสนจักร” (SC 7) พระเจ้าตรัสผ่านธรรมประเพณีที่มีชีวิตของพระศาสนจักรทางคำสั่งสอน การไตร่ตรองส่วนตัวและไตร่ตรองร่วมกันเกี่ยวกับพระคัมภีร์ และการปฏิบัติศาสนกิจที่เป็นที่นิยม พระเจ้ายังคงเผยแสดงพระองค์เองผ่านเสียงร้องของผู้ที่ยากจนและในเหตุการณ์ต่างๆ ของประวัติศาสตร์มนุษยชาติ พระเจ้ายังทรงสื่อสารกับประชากรของพระองค์ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ในสิ่งสร้าง ซึ่งการดำรงอยู่นี้บ่งชี้ถึงการกระทำของพระผู้สร้าง และซึ่งเต็มไปด้วยการประทับอยู่ของพระจิตเจ้าผู้ประทานชีวิต สุดท้าย พระเจ้ายังตรัสผ่านมโนธรรมส่วนตัวของแต่ละคน ซึ่งเป็น “แก่นที่อยู่ในที่ลึกที่สุดและเป็นที่อันศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์ ที่นั่นเขาจะอยู่เพียงลำพังกับพระเป็นเจ้า ซึ่งเสียงของพระองค์จะดังก้องอยู่ในห้วงลึกของเขา” (GS 16) การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรต้องการการดูแลและการอบรมมโนธรรมอย่างต่อเนื่อง และการเติบโตเต็มที่ของ *sensus fidei* เพื่อไม่ให้ละเลยสถานที่ใดๆ ที่พระเจ้าตรัสและเสด็จมาพบกับประชากรของพระองค์

84. ขั้นตอนของการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสถานที่และประเพณีต่างๆ จากประสบการณ์การก้าวเดินไปด้วยกัน เราได้ระบุงบองค์ประกอบบางประการของการไตร่ตรองแยกแยะที่ควรรวมไว้ดังนี้

ก) กำหนดวัตถุประสงค์ของการไตร่ตรองแยกแยะอย่างชัดเจน และเผยแพร่ข้อมูลและวิธีการเพื่อทำความเข้าใจอย่างเพียงพอ

ข) ให้เวลาเพียงพอสำหรับการเตรียมตัวด้วยการสวดภาวนา เพื่อรับฟังพระวาจาของพระเจ้า และสำหรับการไตร่ตรองคำถาม

ค) ทศนคติภายในแห่งอิสรภาพเกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเอง ทั้งส่วนบุคคลและกลุ่ม และความมุ่งมั่นในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนรวม

ง) รับฟังเสียงของแต่ละคนอย่างตั้งใจและเคารพ

จ) แสวงหาฉันทามติที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อใจเราเร้าร้อนเป็นไฟ (เทียบ ลก 24:32) โดยไม่ปิดบังความขัดแย้งหรือแสวงหาตัวร่วมให้น้อยที่สุด

ฉ) ผู้นำของกระบวนการกำหนดฉันทามติในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถพูดได้ว่าพวกเขายอมรับหรือไม่

กระบวนการไตร่ตรองแยกแยะควรนำไปสู่การยอมรับ การตัดสินใจอย่างเป็นผู้ใหญ่ของทุกคน แม้กระทั่งผู้ที่ความคิดเห็นส่วนบุคคลไม่ได้รับการยอมรับ กระบวนการนี้ควรกำหนดระยะเวลาสำหรับการรับรองโดยชุมชนที่จะนำไปสู่การทบทวนและประเมินผลเพิ่มเติม

85. การไตร่ตรองแยกแยะมักจะเกิดขึ้นภายในบริบทเฉพาะ ซึ่งต้องเข้าใจความซับซ้อนและลักษณะเฉพาะให้ครบถ้วนที่สุด เพื่อให้การไตร่ตรองแยกแยะเป็น “ของพระศาสนจักร” อย่างแท้จริง ควรใช้วิธีการที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงการอธิบายพระคัมภีร์ที่เพียงพอเพื่อช่วยตีความและทำความเข้าใจข้อความในพระคัมภีร์ ในขณะที่หลีกเลี่ยงการตีความบางส่วนหรือแบบพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับบรรดาปิตาจารย์ของพระศาสนจักร ธรรมเนียม และอำนาจการสั่งสอนของพระศาสนจักร ตามระดับอำนาจที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของเทววิทยาในสาขาต่างๆ และการมีส่วนร่วมของมนุษยชาติ ประวัติศาสตร์ สังคม และการบริหาร หากปราศจากสิ่งเหล่านี้ จะไม่สามารถเข้าใจบริบทที่การไตร่ตรองแยกแยะเกิดขึ้น และมีมุมมองต่อสิ่งใด

86. พระศาสนจักรได้ใช้ตามสิทธิ์อย่างเต็มที่กับแนวทางและวิธีการไตร่ตรองแยกแยะที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับ ความหลากหลายนี้เป็นพระพรเพราะช่วยให้ปรับตัวเข้ากับบริบทต่างๆ และแสดงให้เห็นว่าเกิดผล ด้วยการคำนึงถึงพันธกิจร่วมกันของเรา เราควรนำแนวทางต่างๆ เหล่านี้มาสู่การเสวนา เพื่อให้แน่ใจว่าทั้งสองฝ่ายไม่สูญเสียลักษณะเฉพาะของตนเองและไม่ยึดติดกับวิธีการดำเนินการ สิ่งสำคัญคือต้องเสนอโอกาสในการอบรมที่เผยแพร่และหล่อเลี้ยงวัฒนธรรมแห่งการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรโดยมุ่งเน้นไปที่พันธกิจในพระศาสนจักรท้องถิ่น

โดยเริ่มจากชุมชนพระศาสนาจักรขนาดเล็กและเขตวัด สิ่งนี้
จำเป็นอย่างยิ่งในหมู่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ สิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน
คือการส่งเสริมการสร้างผู้นำอำนวยการความสวด ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้น
มีความสำคัญต่อกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะ

โครงสร้างของกระบวนการตัดสินใจ

- 87.** พระศาสนาจักรที่ก้าวไปด้วยกัน “ชุมชนทั้งหมด ในความหลากหลาย
ที่อิสระและความมั่งคั่งของสมาชิก ได้รับเรียกให้มาร่วมกันภาวนา
รับฟัง วิเคราะห์เสนาหา ไตร่ตรองแยกแยะ และให้คำแนะนำ
ในการตัดสินใจฝ่ายจิต” (ITC 68) เพื่อพันธกิจ วิธีการส่งเสริม
พระศาสนาจักรที่ก้าวไปด้วยกันคือการส่งเสริมให้ประชากรของ
พระเจ้าทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจมากที่สุด หากเป็น
ความจริงที่ว่าวิถีการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานของ
พระศาสนาจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันการปฏิบัตินี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
ต่อพันธกิจของพระศาสนาจักร ซึ่งต้องอาศัยการไตร่ตรองแยกแยะ
การบรรลุฉันทมติ และการตัดสินใจโดยใช้โครงสร้างและสถาบันต่างๆ
ของการก้าวเดินไปด้วยกัน

88. ชุมชนของศาสนิกษีที่ถูกเรียกและส่งออกไปโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ได้เป็นรูปแบบเดียวกันหรือไร้รูปร่าง แต่คือพระกายของพระองค์ที่ประกอบด้วยสมาชิกที่หลากหลาย ชุมชนที่มีประวัติศาสตร์ซึ่งพระอาณาจักรของพระเจ้าทรงประทับอยู่เป็น “เมล็ดพันธุ์และจุดเริ่มต้น” เพื่อการรับใช้การเสด็จมาของพระองค์ท่ามกลางครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด (เทียบ LG 5) บรรดาปีศาจารยของพระศาสนจักรไตร่ตรองถึงธรรมชาติของชุมชนแห่งพันธกิจของประชากรของพระเจ้าด้วยสามสิ่ง “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากปราศจาก” “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากปราศจากพระสังฆราช” (นักบุญอิกญาซีโอแห่งอันติโอก, จดหมายถึงชาวตรัลเลียน 2,2) “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากปราศจากคำแนะนำของพระสงฆ์สังฆานุกรและความเห็นชอบของประชากร” (นักบุญไซเบเรียนแห่งคาร์เธจ, จดหมายถึงพี่น้องพระสงฆ์และสังฆานุกร 14,4) เมื่อไม่สนใจตรรกะของ “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากปราศจาก” อัตลักษณ์ของพระศาสนจักรจะถูกบดบัง และพันธกิจของพระศาสนจักรจะถูกขัดขวาง

89. กรอบพระศาสนจักรวิทยานี้กำหนดความมุ่งมั่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยอาศัยความรับผิดชอบร่วมกันที่แตกต่างสมาชิกแต่ละคนในชุมชนต้องได้รับการเคารพ โดยให้คุณค่ากับพระพรและความสามารถของพวกเขาโดยมีเป้าหมายเพื่อการตัดสินใจร่วมกัน จำเป็นต้องมีการจัดการสถาบันที่มีประสิทธิภาพ

ข้าของไม่มากก็น้อยเพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของชุมชน กฎหมายปัจจุบันได้จัดเตรียมองค์กรที่เข้าร่วมดังกล่าวไว้ในระดับต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะกล่าวถึงในภายหลัง ในเอกสาร

90. เป็นการสมควรที่จะไตร่ตรองถึงกระบวนการตัดสินใจเพื่อให้แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปแล้ว กระบวนการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาของการอธิบายและการเตรียมการ “ผ่านการฝึกฝนการไตร่ตรองแยกแยะ การปรึกษาหารือ และความร่วมมือร่วมกัน” (ITC 69) ซึ่งได้รายงานและสนับสนุนการตัดสินใจครั้งต่อไปโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ ไม่มีการแข่งขันหรือความขัดแย้งระหว่างสององค์ประกอบของกระบวนการ แต่ทั้งสองอย่างมีส่วนช่วยให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการนอบน้อมของทุกคนต่อสิ่งที่พระเจ้าต้องการสำหรับพระศาสนจักรของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องส่งเสริมขั้นตอนที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างที่ประชุมและบุคคลที่เป็นประธานอย่างมีประสิทธิภาพในบรรยากาศแห่งการเปิดกว้างต่อพระจิตเจ้าและความไว้วางใจซึ่งกันและกันในการแสวงหาฉันทามติ ซึ่งอาจเป็นเอกฉันท์ เมื่อการตัดสินใจเสร็จสิ้นแล้ว จำเป็นต้องมีกระบวนการดำเนินการและประเมินผลซึ่งผู้เข้าร่วมต่างๆ มีส่วนร่วมอีกครั้ง แต่ในรูปแบบใหม่

๑1. ผู้มีอำนาจ ในหลายกรณีมีภาระผูกพันตามกฎหมายปัจจุบัน ที่จะต้องปรึกษาหารือก่อนตัดสินใจ ผู้มีอำนาจในการอภิบาล ดูแลมิหน้ำที่ต้งรับฟังผู้ที่เข้าร่วมในการปรึกษาหารือ และไม่สามารถ ดำเนินการรวกับว่าไม่มีการปรึกษาหารือเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้มีอำนาจ จะไม่เบี่ยงเบนไปจากผลของการปรึกษาหารือที่ก่อให้เกิด ข้อตกลงโดยไม่มีเหตุผลอันควร (เทียบ CIC, can. 127, § 2, 2°; CCEO can. 934, § 2, 3°) ซึ่งต้องอธิบายอย่างเหมาะสม เช่นเดียวกับในชุมชนใดๆ ที่ดำเนินชีวิตตามความยุติธรรม การใช้ อำนาจในพระศาสนจักรไม่ได้ประกอบด้วยกำหนัดเจตจำนง โดยพลการ แต่ควรใช้อำนาจในการรับใช้ความเป็นเอกภาพและ การเปิดต้อนรับพระคริสตเจ้า ผู้ซึ่งเป็นความจริงที่พระจิตเจ้า ทรงนำเราไปสู่ในช่วงเวลาและบริบทต่างๆ (เทียบ ยน 14:16)

๑2. ในพระศาสนจักรการก้าวเดินไปด้วยกัน อำนาจของพระสังฆราช คณะพระสังฆราช และพระสังฆราชแห่งกรุงโรมในการตัดสินใจนั้น ไม่อาจละเมิดได้ เนื่องจากมีพื้นฐานมาจากโครงสร้างลำดับชั้นของ พระศาสนจักรที่พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาขึ้น ทั้งสองรับใช้ ความเป็นหนึ่งเดียวและความหลากหลายที่ถูกต้องตามกฎหมาย (เทียบ LG 13) อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจดังกล่าวไม่ได้ไร้ขีดจำกัด อาจไม่เพิกเฉยต่อทิศทางที่เกิดขึ้นจากการไตร่ตรองแยกแยะ ที่เหมาะสมภายในกระบวนการให้คำปรึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากสิ่งนี้กระทำโดยองค์กรที่เข้าร่วม เป็นการไม่เหมาะสมที่จะ

กำหนดองค์ประกอบเพื่อให้คำปรึกษาและการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจให้ขัดแย้งกัน ในพระศาสนจักร องค์ประกอบ การพิจารณาจะดำเนินการโดยได้รับความช่วยเหลือจากทุกคน และไม่เคียดแค้นผู้อภิบาลดูแลทำให้พวกเขาสามารถตัดสินใจได้ โดยอาศัยตำแหน่งของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ รูปแบบที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในประมวลกฎหมายพระศาสนจักร การลงคะแนนเสียง “เพียงให้คำปรึกษา” (tantum consultivum) ควรได้รับการทบทวนเพื่อขจัดความกำกวม ดูเหมือนว่าเหมาะสมที่จะทำการแก้ไขกฎหมายพระศาสนจักรจากมุมมองของการก้าวเดินไปด้วยกัน ชี้แจงความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างการปรึกษาหารือและการพิจารณา และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ที่มีบทบาทต่างกันในกระบวนการตัดสินใจ

93. หากกระบวนการตัดสินใจที่คาดการณ์ไว้นี้จะเกิดผล สิ่งสำคัญพื้นฐานคือต้องดำเนินการอย่างเป็นระเบียบ และผู้คนที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบของตนเอง

ก) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือและการพิจารณาอย่างชัดเจน รวมถึงชี้แจงว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในการตัดสินใจ พวกเขาจำเป็นต้องระบุผู้ที่ควรได้รับการปรึกษาหารือ รวมถึงผู้ที่มีความสามารถเฉพาะหรือได้รับผลกระทบจากเรื่องที่กำลังพิจารณา พวกเขาจะต้องแน่ใจว่าทุกคนที่เกี่ยวข้อง

สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างชาญฉลาด

- ข) ผู้ที่ได้รับการปรึกษาหารือ ไม่ว่าจะในฐานะบุคคลหรือในฐานะสมาชิกขององค์กรแบบร่วมรับผิดชอบในการนำเสนอข้อมูลของพวกเขาอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ด้วยมโนธรรมที่รอบรู้ และปฏิบัติด้วยมโนธรรมที่ดี เคารพการรักษาข้อมูลที่ได้รับเป็นความลับ นำเสนอความคิดที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งระบุประเด็นหลักของพวกเขา สิ่งนี้จะช่วยให้ผู้อภิบาลดูแลสามารถอธิบายได้ว่าพวกเขาคำนึงถึงการปรึกษาหารืออย่างไร หากการตัดสินใจแตกต่างจากความคิดเห็นที่เสนอ
- ค) สุดท้าย เมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจได้กำหนดการตัดสินใจ โดยเคารพกระบวนการปรึกษาหารือและแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน โดยอาศัยพันธะแห่งความเป็นเอกภาพที่รวมพวกเขาไว้ด้วยกัน ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนควรเคารพและปฏิบัติตามการตัดสินใจ พวกเขาควรทำเช่นนี้แม้ว่าจะแตกต่างจากความคิดเห็นของพวกเขาเอง แต่พวกเขาก็ควรมีอิสระที่จะมีส่วนร่วมอย่างซื่อสัตย์ในขั้นตอนการประเมินผล มีความเป็นไปได้ที่จะอุทธรณ์ต่อหน่วยงานที่สูงกว่าตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๙๔. การลงมือดำเนินการตามกระบวนการตัดสินใจอย่างถูกต้องและ
แน่วแน่ และในรูปแบบของการก้าวเดินไปด้วยกัน จะช่วยให้
ประชากรของพระเจ้าก้าวหน้าไปในทางที่มีส่วนร่วม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งโดยการใช้ประโยชน์จากวิธีการของสถาบันที่กำหนดไว้
ในกฎหมายพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่เข้าร่วม
หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมในระยะสั้น วิสัยทัศน์
ของพระศาสนจักรที่ก้าวหน้าไปด้วยกันจะไม่น่าเชื่อถือ และสิ่งนี้
จะทำให้สมาชิกของประชากรของพระเจ้าที่ได้รับพลังและความหวัง
จากการเดินทางก้าวหน้าไปด้วยกันนั้นเห็นห่าง พระศาสนจักร
ต้องฉันทนจำเป็นต้องหาวิธีที่จะนำการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไปปฏิบัติ

ความโปร่งใส การแสดงความรับผิดชอบ และการประเมินผล

๙๕. การตัดสินใจไม่ได้เป็นการสิ้นสุดกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะ
แต่ต้องมาพร้อมกับการปฏิบัติของการแสดงความรับผิดชอบและ
การประเมินผลที่ดำเนินการด้วยจิตวิญญาณแห่งความโปร่งใส
ตามเกณฑ์ของพระวรสาร การแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน
สำหรับพันธกิจของตนเป็นของธรรมประเพณีที่เก่าแก่ที่สุดของเรา
ต่อพระศาสนจักรเอง บทที่ 11 ของหนังสือกิจการของอัครสาวก
นำเสนอตัวอย่างของเปโตรที่อธิบายชี้แจงเหตุผลเมื่อเขากลับ
มายังเยรูซาเล็มสำหรับการโปรดศีลล้างบาปแก่โครเนลิอัส ซึ่งเป็น

คนต่างชาติ เมื่อ “ผู้เชื่อที่เข้าสู่หนัทวีพากษ์วิจารณ์เขากล่าวว่า ‘ทำไมท่านเข้าไปในบ้านของผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัและกินอาหารร่วมกับเขา’” (กจ 11:2-3) เปโตรตอบโดยชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจของเขา

96. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีการร้องขอให้ชี้แจงความหมายของความโปร่งใสมากขึ้น กระบวนการก้าวไปด้วยกันได้เชื่อมโยงกับคำต่างๆ เช่น ความจริง ความซื่อสัตย์ ความชัดเจน ความจริงใจ ความซื่อตรง ความสม่ำเสมอ การปฏิเสธความคลุมเครือ ความหน้าซื่อใจคด และความกำกวม และการไม่มีแรงจูงใจแอบแฝง คำอวยพรของพระวรสารสำหรับผู้ที่มี “ใจบริสุทธิ์” (มธ 5:8) และคำสั่งให้ “ซื้อประจุนกพิราบ” (มธ 10:16) สะท้อนให้เห็นในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับคำกล่าวของอัครสาวกเปาโล “เราละทิ้งการกระทำเร้นลับที่น่าอับอาย เรามิได้ใช้เล่ห์กลหลอกลวง และได้ปิดเบื้องพระวาจาของพระเจ้า ตรงกันข้าม เราประกาศความจริงอย่างเปิดเผยเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เสนอตนให้มนุษย์ทุกคนตัดสินความประพฤติของเรา” (2 คร 4:2) ดังนั้น เมื่อเราพูดถึงความโปร่งใส เรากำลังอ้างถึงทัศนคติพื้นฐานที่มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์ และไม่ใช่ชุดของข้อเรียกร้องด้านการบริหารหรือขั้นตอน ความโปร่งใสในความหมายที่ถูกต้องตามพระวรสาร ไม่ได้ลดทอนการเคารพในความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ การคุ้มครองบุคคล ศักดิ์ศรีและสิทธิของพวกเขา แม้ในขณะที่

เผชิญกับข้อเรียกร้องที่ไม่สมเหตุสมผลของเจ้าหน้าที่พลเรือน
อย่างไรก็ตาม ความเป็นส่วนตัวนี้ไม่สามารถทำให้การปฏิบัติ
ที่ขัดต่อพระวรสารถูกต้องตามกฎหมาย หรือกลายเป็นข้ออ้าง
ในการปกปิดหรือหลีกเลี่ยงการกระทำเพื่อต่อสู้กับความชั่วร้าย
เกี่ยวกับความลับในที่แก้บาป “ตราประทับศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งที่
ขาดไม่ได้ และไม่มีอำนาจของมนุษย์คนใดมีอำนาจเหนือสิ่งนั้น
หรือสามารถอ้างสิทธิ์ใดๆ ได้” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส,
Address to Participants at the course organised by the
Apostolic Penitentiary, 29 มีนาคม 2019)

97. ทศนคติต่อความโปร่งใสที่เราเพิ่งสรุปไว้ ปกป้องความไว้วางใจ
และความน่าเชื่อถือที่พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ซึ่งใส่ใจ
ในความสัมพันธ์ที่จำเป็น เมื่อความไว้วางใจนี้ถูกละเมิด ผู้ที่
อ่อนแอที่สุดและเปราะบางที่สุดจะได้รับผลกระทบมากที่สุด
ไม่ว่าพระศาสนจักรจะได้รับความไว้วางใจอย่างไร การปฏิบัติ
ตามความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการประเมินผล
ช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ การปฏิบัติสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ
ยิ่งกว่าในสิ่งที่ความน่าเชื่อถือของพระศาสนจักรจำเป็นต้องได้รับ
การสร้างใหม่ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับการปกป้อง
ผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบาง

๑๘. การปฏิบัติเหล่านี้มีส่วนช่วยให้พระศาสนจักรซื่อสัตย์ต่อพันธกิจ การไม่มีการปฏิบัติเหล่านี้เป็นหนึ่งในผลที่ตามมาของแนวคิด สมณนิยมที่ได้รับการกระตุ้น แนวคิดสมณนิยมตั้งอยู่บนสมมติฐาน โดยปริยายที่ว่าผู้มีอำนาจในพระศาสนจักรไม่ต้องรับผิดชอบ ต่อการกระทำและการตัดสินใจของพวกเขาว่าพวกเขากำลังถูก แยกออกจากหรืออยู่เหนือประชากรที่เหลือของพระเจ้า ความโปร่งใส และความรับผิดชอบไม่ควรเรียกร้องเมื่อพูดถึงการล่วงละเมิด ทางเพศ การเงิน และรูปแบบอื่นๆ การปฏิบัติเหล่านี้ยังเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของงานอภิบาล การวางแผนงานอภิบาล วิธีการประกาศ ข่าวดี และหนทางที่พระศาสนจักรเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับสภาพการทำงานภายในสถาบันต่างๆ

๑๙. หากพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันต้องการให้การเปิดรับ วัฒนธรรมและการแสดงความรับผิดชอบต้องกำหนดการกระทำ ในทุกระดับ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งผู้มีอำนาจมีความ รับผิดชอบมากกว่าในเรื่องนี้ และถูกเรียกให้รับผิดชอบต่อพระเจ้า และต่อประชากรของพระองค์ ในขณะที่ความรับผิดชอบต่ออธิการ ได้รับการปฏิบัติมาหลายศตวรรษแล้ว มิติของการที่ผู้มีอำนาจ ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชนจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู โครงสร้างและขั้นตอนที่จัดตั้งขึ้นผ่านประสบการณ์ชีวิตที่ถาวร แต่พระเจ้า (เช่น การประชุมสมัชชา การเยี่ยมเยียนอย่างเป็นทางการ ฯลฯ) สามารถใช้เป็นแรงบันดาลใจในเรื่องนี้ได้

100. ในทำนองเดียวกัน จำเป็นต้องมีโครงสร้างและวิธีการในการประเมินการปฏิบัติศาสนบริการเป็นประจำ การประเมินดังกล่าวไม่ใช่การตัดสินบุคคล แต่เป็นการช่วยเหลือผู้ปฏิบัติศาสนบริการโดยเน้นแง่มุมเชิงบวกของพันธกิจของพวกเขา และชี้ให้เห็นถึงเรื่องที่ต้องปรับปรุง การประเมินยังช่วยพระศาสนจักรท้องถิ่นในการเรียนรู้จากประสบการณ์ ปรับแผนปฏิบัติการ กำหนดผลลัพธ์ของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ และเอาใจใส่ต่อพระสุรเสียงของพระจิตเจ้า

101. พระศาสนจักรท้องถิ่นและกลุ่มต่างๆ มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนารูปแบบและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพของความรับผิดชอบและการประเมินผลในลักษณะการก้าวไปด้วยกัน นอกเหนือจากการปฏิบัติตามเกณฑ์และการกำกับดูแลโครงสร้างที่กำหนดไว้แล้วโดยบรรทัดฐานตามแนวทางปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ควรเหมาะสมกับบริบท รวมถึงข้อกำหนดของกฎหมายบ้านเมือง ความคาดหวังที่ถูกต้องตามกฎหมายของสังคม และความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากกว่าเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการประเมินผล โดยเฉพาะฆราวาส ควรพิจารณาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในประชาสังคมและปรับให้เข้ากับบริบทของพระศาสนจักร วิธีการดำเนินการตามกระบวนการความรับผิดชอบและการประเมินผลในระดับท้องถิ่นควรรวมอยู่ในรายงานที่นำเสนอในระหว่างการประชุม ad limina

102. ดูเหมือนว่าจำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าอย่างน้อยที่สุดมีการจัดตั้ง
สิ่งต่อไปนี้ในทุกที่ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทต่างๆ

- ก) การทำงานที่มีประสิทธิภาพของสภาการเงิน
- ข) การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของประชากรของพระเจ้า
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกที่มีความสามารถมากกว่า ในการ
วางแผนแบบงานอภิบาลและการเงิน
- ค) การจัดทำและเผยแพร่ (เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและ
ในรูปแบบที่เข้าถึงได้) รายงานทางการเงินประจำปี ซึ่งได้รับ
การตรวจสอบจากภายนอกเท่าที่จะเป็นไปได้ แสดงให้เห็น
ถึงความโปร่งใสของวิธีการจัดการทรัพย์สินทางโลกและ
ทรัพยากรทางการเงินของพระศาสนจักรและสถาบันต่างๆ
- ง) การจัดทำและเผยแพร่รายงานประจำปีเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติพันธกิจของพระศาสนจักรท้องถิ่น รวมถึงความคิด
ริเริ่มในการปกป้อง (การคุ้มครองผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบาง)
และความคืบหน้าในการส่งเสริมฆราวาสให้เข้าถึงตำแหน่ง
ผู้มีอำนาจและร่วมในกระบวนการตัดสินใจ โดยระบุสัดส่วน
ของชายและหญิง
- จ) การประเมินผลเป็นระยะของการปฏิบัติศาสนบริการ
และบทบาททั้งหมดภายในพระศาสนจักร

เราต้องตระหนักว่านี่ไม่ใช่งานราชการเพื่อประโยชน์
ของตนเอง แต่เป็นความพยายามในการสื่อสารที่พิสูจน์แล้วว่า
เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการนำมา

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังช่วยให้เราสามารถมองเห็นความคิดริเริ่มอันมีค่ามากมายของพระศาสนจักรและสถาบันต่างๆ ซึ่งมักจะถูกซ่อนอยู่

กลุ่มการทำงานที่ก้าวไปด้วยกันและที่มีส่วนร่วม

- 103.** ผู้รับศีลล้างบาปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การแสดงความรับผิดชอบ และการประเมินผล ผ่านโครงสร้างของสถาบัน โดยส่วนใหญ่ผ่านโครงสร้างที่มีให้สำหรับพระศาสนจักรท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายพระศาสนจักรที่มีอยู่ในพระศาสนจักรละติน สิ่งเหล่านี้คือ ซินอดสังฆมณฑล (Diocesan Synod) (เทียบ CIC, can. 466) สภาพระสงฆ์ (เทียบ CIC, can. 500, § 2) สภาอภิบาลสังฆมณฑล (เทียบ CIC, can. 514, § 1) สภาอภิบาลวัด (เทียบ CIC, can. 536) สภาการเงินสังฆมณฑลและเขตวัด (เทียบ CIC, cann. 493 e 537) ในพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก สิ่งเหล่านี้คือ สมัชชาเขตการปกครอง (เทียบ CCEO, cann. 235 ss.) สภาการเงินเขตการปกครอง (เทียบ CCEO, cann. 262 ss.) สภาพระสงฆ์ (เทียบ CCEO can. 264) สภาอภิบาลเขตการปกครอง (เทียบ CCEO cann. 272 ss.) สภาวัด (เทียบ CCEO can. 295) สมาชิกมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของบทบาทในศาสนาและความรับผิดชอบและความสามารถ

ที่แตกต่างกัน (จิตตารมณ์ พันธกิจ ประสบการณ์ ความสามารถ ฯลฯ) องค์กรแต่ละแห่งเหล่านี้มีบทบาทในการไตร่ตรองแยกแยะที่จำเป็นสำหรับการประกาศพระวรสารที่เข้าสู่วัฒนธรรม สำหรับพันธกิจของชุมชนในสภาพแวดล้อมทางสังคม และสำหรับการเป็นประจักษ์พยานของผู้รับศีลล้างบาป พวกเขายังมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจผ่านวิธีการที่กำหนดไว้ องค์กรเหล่านี้เองกลายเป็นหัวข้อของความรับผิดชอบและการประเมินผล เนื่องจากพวกเขาจะต้องรายงานผลงานของพวกเขา องค์กรที่เข้าร่วมเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีแนวโน้มมากที่สุดในการดำเนินการเพื่อการนำแนวทางการก้าวเดินไปด้วยกันไปใช้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนอย่างรวดเร็ว

104. พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการดำรงอยู่ ประสิทธิภาพ และพลังที่แท้จริงขององค์กรที่เข้าร่วมเหล่านี้ ไม่ใช่แค่การดำรงอยู่ตามชื่อเท่านั้น สิ่งนี้กำหนดให้พวกเขาทำงานตามบทบัญญัติอย่างเป็นทางการหรือธรรมประเพณีที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และข้อบังคับที่ควบคุมพวกเขา ด้วยเหตุนี้ เราจึงยืนยันว่าพวกเขาต้องถูกบังคับใช้ตามที่ร้องขอในทุกขั้นตอนของกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน และพวกเขาสามารถมีบทบาทอย่างเต็มที่ ไม่ใช่แค่ในรูปแบบที่เป็นทางการอย่างแท้จริงในลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นที่หลากหลาย

105. นอกจากนี้ โครงสร้างและการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข จำเป็นต้องเริ่มต้นด้วยการใช้วิธีการทำงานที่ก้าวเดินไปด้วยกัน การสนทนาในพระจิตเจ้า หลังจากการปรับตัวที่เหมาะสม อาจเป็นจุดอ้างอิง ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับวิธีการคัดเลือกสมาชิก เมื่อไม่มีการคาดการณ์การเลือกตั้ง ควรมีการปรึกษาหารือที่ก้าวเดินไปด้วยกันที่แสดงออกถึงความเป็นจริงของชุมชนหรือพระศาสนจักรท้องถิ่นมากที่สุด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการแต่งตั้งบนพื้นฐานของผลลัพธ์ โดยเคารพความสัมพันธ์ระหว่างการปรึกษาหารือและการพิจารณาที่อธิบายไว้ข้างต้น จำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าสมาชิกของสภาอภิบาลสังฆมณฑลและสภาอภิบาลวัดสามารถเสนอวาระการประชุมในลักษณะเดียวกับที่อนุญาตในสภาสงฆ์

106. จำเป็นต้องให้ความสนใจเท่าเทียมกันกับสมาชิกภาพขององค์กรที่เข้าร่วมเพื่อส่งเสริมให้สตรี เยาวชน และผู้ที่อยู่ในความยากจนหรือชายขอบมีส่วนร่วมมากขึ้น นอกจากนี้ สิ่งสำคัญคือองค์กรเหล่านี้ต้องรวมผู้รับศีลล้างบาปที่มุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตตามความเชื่อของพวกเขาในความเป็นจริงตามปกติของชีวิต ผู้ที่มุ่งมั่นในชีวิตประกาศข่าวดีและแพร่ธรรม ไม่ใช่แค่ผู้ที่เข้าร่วมในการจัดระเบียบชีวิตและการรับใช้ในพระศาสนจักรภายในเท่านั้น ด้วยวิธีนี้ การได้ตรงตรงแยกแยะ

ของพระศาสนจักรจะได้รับประโยชน์จากการเปิดกว้างที่มากขึ้น
ความสามารถในการวิเคราะห์ความเป็นจริง และมุมมอง
ที่หลากหลาย อาจเหมาะสมที่จะจัดให้มีการมีส่วนร่วมของ
ผู้แทนจากคริสตจักรและกลุ่มคริสตชนอื่นๆ ดังที่เกิดขึ้น
ในระหว่างการประชุมซินอดนี้ หรือตัวแทนของศาสนาต่างๆ ที่มีอยู่
ในดินแดนนั้นๆ พระศาสนจักรท้องถิ่นและกลุ่มต่างๆ สามารถ
ระบุเกณฑ์สำหรับองค์ประกอบขององค์กรที่เข้าร่วมที่เหมาะสม
กับแต่ละบริบทได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

107. ที่ประชุมให้ความสนใจเป็นพิเศษกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด
และประสบการณ์เชิงบวกของการปฏิรูป ซึ่งรวมถึงการสร้าง
เครือข่ายของสภาอภิบาลภายในชุมชน เขตวัด พื้นที่งานอภิบาล
และในสภาอภิบาลสังฆมณฑล นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้มีการ
จัดการประชุมพระศาสนจักรเป็นประจำในทุกระดับ การชุมนุม
เหล่านี้ควรเปิดกว้างสำหรับการรับฟัง การมีส่วนร่วมจาก
คริสตจักรและกลุ่มคริสตชนอื่นๆ โดยไม่จำกัดการปรึกษาหารือ
กับสมาชิกของพระศาสนจักรคาทอลิก ควรให้ความสนใจกับ
ศาสนาอื่นๆ ในดินแดนนั้นๆ ด้วย

108. ที่ประชุมเสนอว่าการประชุมขึ้นอดสังฆมณฑลและสมัชชาเขตการปกครอง ควรได้รับการยกย่องมากขึ้นในฐานะองค์กรสำหรับการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอระหว่างพระสังฆราชและส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้าที่ได้รับมอบหมายจากพระองค์ นี่ควรเป็นสถานที่สำหรับการรับฟัง การสวดภาวนา และการไตร่ตรองแยกแยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงทางเลือกที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรท้องถิ่น นอกจากนี้ การประชุมขึ้นอดสังฆมณฑลอาจมีขอบเขตสำหรับการใช้ความรับผิดชอบและการประเมินผล ซึ่งพระสังฆราชอธิบายชี้แจงถึงงานอภิบาลในด้านต่างๆ การดำเนินการตามแผนงานอภิบาลสังฆมณฑล การรับกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักรทั้งครบ ความคิดริเริ่มในการปกป้องและการบริหารการเงินและทรัพย์สินทางโลก ดังนั้น จำเป็นต้องเสริมสร้างบทบัญญัติอย่างเป็นทางการที่มีอยู่เพื่อสะท้อนลักษณะการเป็นธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ของแต่ละพระศาสนจักรท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น โดยกำหนดให้องค์กรเหล่านี้ประชุมเป็นประจำ ไม่ใช่เพียงเป็นครั้งคราวหรือไม่ค่อยบ่อยนัก

ตอนที่

4

จับปลาได้จำนวนมากมาย การกลับใจแห่งพันธะร่วมกัน

ศิษย์คนอื่นเข้าฝั่งมากับเรือ ลากแหที่ติดปลาเข้ามาด้วย เพราะอยู่ไม่ห่างจากฝั่งนัก ประมาณหนึ่งร้อยเมตรเท่านั้น ซีโมนเปโตร จึงลงไปในเรือ แล้วลากแหขึ้นฝั่ง มีปลาตัวใหญ่ติดอยู่เต็ม นับได้หนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว แต่ทั้งๆ ที่ติดปลามากเช่นนั้น แหก็ไม่ขาด (ยน 21:8.11)

109. แหที่เหวี่ยงลงบนพระวาจาของพระผู้ทรงคืนพระชนมชีพ เกิดผลในการจับปลาที่มากมายล้นเหลือ บรรดาสานุศิษย์ทุกคนทำงานร่วมกัน ลากแหเข้าฝั่ง เปโตรมีบทบาทเฉพาะ ในพระวรสาร การจับปลาเป็นการกระทำร่วมกัน ทุกคนมีหน้าที่เฉพาะของตนเองมีความแตกต่างกันแต่ประสานงานกับผู้อื่น นี่คือพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันที่กำลังกระทำกันอยู่ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของพันธะร่วมกันแห่งความเป็นเอกภาพที่รวมเราเป็นหนึ่งเดียวกัน และมีพื้นที่สำหรับทุกชนชาติและทุกวัฒนธรรม ในช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เกิดขึ้นในหนทางที่เราคิดเกี่ยวกับพื้นที่ที่พระศาสนจักรหยั่งรากลึกและยังคงอยู่ระหว่าง

การเดินทางจาริก เราจำเป็นต้องดูแลรักษารูปแบบใหม่ของการแลกเปลี่ยนพระพรและเครือข่ายพันธะที่รวมเราเป็นหนึ่งเดียวในเรื่องนี้ เราได้รับการสนับสนุนจากการอภิบาลของพระสังฆราชในความเป็นเอกภาพระหว่างกันและกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม

หยั่งรากลึกแต่ยังเป็นผู้จาริก

110. การประกาศพระวรสารปลุกความเชื่อในหัวใจของมนุษย์ชายหญิงและนำไปสู่การสถาปนาพระศาสนจักรในสถานที่เฉพาะ พระศาสนจักรไม่สามารถเข้าใจได้แยกจากรากเหง้าในดินแดนที่เฉพาะเจาะจง ในพื้นที่และเวลาที่ประสบการณ์ร่วมกันของการสนทนาพบเจอกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกิดขึ้น มิติท้องถิ่นนี้ต่อพระศาสนจักรของเราช่วยรักษาความหลากหลายครบครันของการแสดงออกแห่งความเชื่อซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจง ความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรท้องถิ่นเป็นการแสดงออกถึงความ เป็นหนึ่งเดียวของสัตบุรุษภายในพระศาสนจักรเดียว ดังนั้น การกลับใจแห่งการก้าวไปด้วยกันจึงเรียกให้แต่ละคนขยายพื้นที่ของหัวใจ หัวใจเป็นสถานที่แรกที่มีความสัมพันธ์ทั้งหมดของเราให้ปรากฏอยู่ มีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้ที่มีความเชื่อแต่ละคนกับพระเยซูคริสตเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ นี่คือจุดเริ่มต้นและเงื่อนไขของทุกการปฏิรูป

ที่การก้าวไปด้วยกัน เกี่ยวกับพันธะแห่งความเป็นเอกภาพของเรา และพื้นที่ที่เราเป็นพระศาสนจักร การปฏิบัติศาสนบริการ ไม่สามารถจำกัดอยู่แค่การดูแลความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนที่รู้สึกสอดคล้องกันแล้ว แต่ควรส่งเสริมการเผชิญหน้าระหว่างมนุษย์ทุกคน

111. ประสพการณ์แห่งการหยั่งรากหมายถึงการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ “สถานที่” ไม่สามารถเข้าใจได้ในเชิงภูมิศาสตร์และเชิงพื้นที่ล้วนๆ อีกต่อไป แต่ในยุคของเรา หมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายความสัมพันธ์และวัฒนธรรมที่รากฐานทางอาณาเขตมีพลังขับเคลื่อนและยึดหยุ่นมากกว่าที่เคยเป็นมา การขยายตัวของเมืองเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ผลักดันการเปลี่ยนแปลงนี้ ในทุกวันนี้ เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์มนุษย์ ประชากรส่วนใหญ่ของโลกอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ๆ มักเป็นเมืองที่ไม่มีประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ซึ่งผู้คนดำเนินชีวิตอย่างโดดเดี่ยว พันธะทางอาณาเขตแบบดั้งเดิมกำลังได้รับการกำหนดนิยามใหม่ ทำให้ขอบเขตของสังคมชนบทและเขตวัดไม่ชัดเจน ด้วยการใช้ชีวิตในบริบทดังกล่าว พระศาสนจักรได้รับเรียกให้สร้างชีวิตชุมชนขึ้นใหม่ เพื่อทำให้สิ่งที่ไม่มีความหมายให้เป็นรูปธรรม และเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในสภาพแวดล้อมนี้ เพื่อจุดประสงค์นี้ เราต้องไม่เพียงให้ความสำคัญกับโครงสร้าง

ที่ยังคงมีประโยชน์เท่านั้น แต่เรายังต้องการ “ความคิดสร้างสรรค์อย่างธรรมชาติ” เพื่อสำรวจรูปแบบใหม่ของการทำงาน อภิบาล และกระบวนการดูแลที่เป็นรูปธรรม ยังคงเป็นกรณีที่บริบทในชนบท ซึ่งบางส่วนถือเป็นเขตพื้นที่การอภิบาลดูแลที่มีอยู่จริง ต้องไม่ถูกละเลยและต้องการความสนใจฝ่ายจิตที่เฉพาะเจาะจง เช่นเดียวกับสถานที่ที่เป็นชายขอบและถูกกีดกัน

112. ด้วยเหตุผลหลายประการ ยุคสมัยของเราถูกทำเครื่องหมายด้วยการเติบโตของการเคลื่อนย้ายประชากร ผู้ลี้ภัยและผู้อพยพ มักก่อตั้งชุมชนที่มีการเคลื่อนไหว รวมถึงการปฏิบัติทางศาสนกิจ ทำให้สถานที่ที่พวกเขาตั้งรกรากมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม บางคนมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับประเทศต้นทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยความช่วยเหลือของสื่อดิจิทัล ดังนั้นจึงอาจพบว่าเป็นการยากที่จะสร้างความสัมพันธ์ในประเทศใหม่ คนอื่นๆ พบว่าตัวเองใช้ชีวิตโดยไม่มีรากเหง้า บรรดาประชากรประเทศปลายทางก็พบว่าการต้อนรับผู้มาใหม่เป็นเรื่องท้าทาย ทุกคนได้รับผลกระทบจากการเผชิญหน้ากับต้นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และภาษาที่หลากหลาย และถูกเรียกร้องให้สร้างชุมชนข้ามวัฒนธรรม ไม่ควรมองข้ามผลกระทบของปรากฏการณ์การย้ายถิ่นฐานที่มีต่อชีวิตของพระศาสนจักร ในแง่นี้ สถานการณ์ของบางพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกเป็นสัญลักษณ์ของความ เป็นจริงนี้ โดยมีสัตบุรุษจำนวนมากขึ้นอาศัยอยู่ในต่างแดน

การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่กระจัดกระจายและ
พระศาสนจักรต้นกำเนิดของพวกเขา ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์
ใหม่ที่เคารพในรากเหง้าฝ่ายจิตและวัฒนธรรมที่หลากหลาย
จำเป็นต้องมีการใช้แนวทางใหม่

113. การแพร่กระจายของวัฒนธรรมดิจิทัล ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในหมู่
เยาวชนคนหนุ่มสาว กำลังเปลี่ยนแปลงประสบการณ์เกี่ยวกับ
พื้นที่และเวลาของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อกิจกรรม
ประจำวัน การสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึง
ความเชื่อ โอกาสที่อินเทอร์เน็ตมอบให้กำลังปรับเปลี่ยนความ
สัมพันธ์ พันธะ และขอบเขต ทุกวันนี้เรามักประสบกับความเหงา
และการตกเป็นบุคคลชายขอบ แม้ว่าเราจะเชื่อมต่อกัน
มากกว่าที่เคย นอกจากนี้ ผู้ที่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและ
การเมืองของตนเองสามารถใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย
เพื่อเผยแพร่อุดมการณ์ และสร้างรูปแบบการแบ่งขั้วความคิด
ที่ก้าวร้าวและบงการ เราไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับสิ่งนี้ และ
ควรทุ่มเททรัพยากรเพื่อให้แน่ใจว่าสภาพแวดล้อมดิจิทัล
กลายเป็นพื้นที่แห่งการเป็นประกาศสำหรับพันธกิจและ
การประกาศข่าวดี พระศาสนจักรท้องถิ่นควรส่งเสริม สนับสนุน
และร่วมเดินเคียงข้างผู้ที่มีส่วนในการทำพันธกิจในสภาพแวดล้อม
ดิจิทัล ชุมชนและกลุ่มดิจิทัลคริสตชน โดยเฉพาะเยาวชน
ยังถูกเรียกให้ไตร่ตรองว่าพวกเขาสร้างพันธะแห่งการเป็นเจ้าของ

อย่างไร ส่งเสริมการเผชิญหน้าและการเสวนา พวกเขาจำเป็นต้องเสนอการอบรมในหมู่เพื่อนฝูง พัฒนาวิถีทางของการก้าวไปด้วยกันในการเป็นพระศาสนจักร อินเทอร์เน็ตซึ่งประกอบขึ้นเป็นเครือข่ายการเชื่อมต่อ นำเสนอโอกาสใหม่ๆ ในการดำเนินชีวิตตามมิติของการก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรได้ดียิ่งขึ้น

114. พัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมเหล่านี้ท้าทายพระศาสนจักรให้พิจารณาความหมายของ “ท้องถิ่น” ในชีวิตของพระศาสนจักรใหม่ และทบทวนโครงสร้างองค์กรเพื่อให้สามารถรับใช้พันธกิจได้ดียิ่งขึ้น สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจ “สถานที่” ในฐานะสภาพแวดล้อมที่แท้จริงและเป็นจริงที่เราได้สัมผัสกับมนุษยชาติของเรา โดยไม่ปฏิเสธว่ามีมิติทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมในเรื่องนี้เช่นกัน ดังนั้น สถานที่ที่ซึ่งมีการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ พระศาสนจักรถูกเรียกร้องให้แสดงถึงศีลศักดิ์สิทธิ์ (เทียบ LG 1) และปฏิบัติพันธกิจ

115. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่และพื้นที่นำเราไปสู่การไตร่ตรองถึงพระศาสนจักรในฐานะ “บ้าน” เมื่อไม่ได้คิดว่าเป็นพื้นที่ปิดไม่สามารถเข้าถึงได้ ต้องได้รับการปกป้องโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ภาพลักษณ์ของบ้านทำให้เกิดความเป็นไปได้ในการต้อนรับการมีน้ำใจ และการเปิดรับรวมเข้าด้วยกัน สิ่งสร้างทั้งหมดของพระเจ้าเป็นบ้านร่วมกันของเรา เป็นที่ซึ่งสมาชิกของครอบครัว

มนุษย์เดียวกันอาศัยอยู่ร่วมกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ทั้งหมด ความมุ่งมั่นของเราที่ได้รับการสนับสนุนจากพระเจ้า คือการทำให้แน่ใจว่าพระศาสนจักรถูกมองว่าเป็นบ้านที่อบอุ่น เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการพบปะกันและความรอดพ้น เป็นโรงเรียนแห่งเอกภาพสำหรับบุตรีจิตของพระเจ้าทุกคน พระศาสนจักรยังเป็นประชากรของพระเจ้าที่เดินเคียงข้างกับพระคริสตเจ้า ในนั้นทุกคนถูกเรียกให้เป็นผู้จาริกแห่งความหวัง การปฏิบัติแบบดั้งเดิมของการจาริกเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งนี้ ความเชื่อที่เป็นที่นิยมเป็นหนึ่งในสถานที่ของพระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตที่ก้าวไปด้วยกัน

116. พระศาสนจักรท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงสังฆมณฑลหรือเขตศาสนปกครอง เป็นพื้นที่พื้นฐานที่ความเป็นเอกภาพในพระคริสตเจ้าของผู้รับศีลล้างบาปปรากฏอย่างเต็มที่ที่สุด ในฐานะพระศาสนจักรท้องถิ่น ชุมชนมารวมกันในการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทซึ่งมีพระสังฆราชเป็นผู้นำ พระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งมีองค์กรภายในของตนเอง ในขณะเดียวกันก็รักษาความสัมพันธ์กับพระศาสนจักรท้องถิ่นอื่นๆ

117. เขตวัดเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักในพระศาสนจักรท้องถิ่นที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ของเรา ชุมชนวัดที่มารวมกันในการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทเป็นสถานที่พิเศษสำหรับความสัมพันธ์ การต้อนรับ การไตร่ตรองแยกแยะ และพันธกิจ การเปลี่ยนแปลง

ในวิธีที่เราประสบและดำเนินชีวิตตามความสัมพันธ์ของเรา กับท้องถิ่น กำหนดให้เราต้องพิจารณาการกำหนดค่าเขตวัดใหม่ สิ่งที่ยังบอกลักษณะของเขตวัดคือเป็นชุมชนที่ไม่ได้เลือก ขึ้นมาเอง ผู้คนมารวมตัวกันที่นั่นจากฐานต่างๆ อาชีพ ถิ่นกำเนิด ทางภูมิศาสตร์ ชนชั้นทางสังคมและสถานะ การตอบสนอง ต่อความต้องการใหม่ของพันธกิจ จำเป็นต้องเปิดรับรูปแบบใหม่ ของการปฏิบัติงานอภิบาลที่คำนึงถึงการเคลื่อนย้ายของผู้คน และพื้นที่ที่ชีวิตของพวกเขาดำเนินไป ด้วยการให้ความสำคัญ เป็นพิเศษกับการเริ่มต้นเป็นคริสตชน และการให้การดูแลและ การอบรม ชุมชนเขตวัดจะสามารถสนับสนุนผู้คนในช่วงต่างๆ ของชีวิตในการปฏิบัติพันธกิจในโลก ด้วยวิธีนี้ จะเห็นได้ชัดเจนขึ้นว่า เขตวัดไม่ได้มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวเอง แต่มุ่งเน้นไปที่พันธกิจ จากนั้นเขตวัดจะถูกเรียกให้สนับสนุนความมุ่งมั่นของผู้คน จำนวนมากที่ดำเนินชีวิตและเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อ ของพวกเขาในรูปแบบต่างๆ ผ่านอาชีพของพวกเขา ในกิจกรรม ทางสังคม วัฒนธรรม และการเมือง ในหลายภูมิภาคของโลก ชุมชนคริสตชนขนาดย่อยหรือชุมชนคริสตชนขั้นพื้นฐาน เป็นพื้นที่ที่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ที่สามารถเฟื่องฟู นำเสนอโอกาสที่จะได้สัมผัสกับการก้าวเดิน ไปด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม

118. เรายอมรับว่าสถาบันชีวิตของผู้ที่ถวายแด่พระเจ้า หมู่นักบวช รวมถึงองค์กร กลุ่ม และชุมชนใหม่ๆ มีความสามารถในการหยั่งรากในท้องถิ่น และในขณะเดียวกันก็เชื่อมโยงสถานที่และสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งมักจะอยู่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ การกระทำของพวกเขา ร่วมกับการกระทำของบุคคลและกลุ่มที่ไม่เป็นทางการจำนวนมาก มักจะนำพระวรสารไปสู่บริบทที่หลากหลาย ไปยังโรงพยาบาล เรือนจำ บ้านพักคนชรา ศูนย์ต้อนรับผู้อพยพ ผู้เยาว์ บุคคลชายขอบ และผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ไปยังศูนย์กลางการศึกษาและการฝึกอบรม โรงเรียน และมหาวิทยาลัย ในที่เยาวชนและครอบครัวพบปะกัน ไปยังศูนย์วัฒนธรรมและการเมือง และการพัฒนามนุษย์แบบองค์รวม ซึ่งรูปแบบใหม่ของการอยู่ร่วมกันได้รับการจินตนาการและสร้างขึ้น เรามองด้วยความขอบคุณต่ออารามต่างๆ ซึ่งเป็นสถานที่แห่งการชุมนุมและการไตร่ตรองแยกแยะ และพูดถึง “ที่อยู่นอกเหนือ” ที่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักร ทั้งหมดและชี้นำหนทางของพระศาสนจักร เป็นความรับผิดชอบ โดยเฉพาะของพระสังฆราชหรือผู้ปกครอง ในการทำให้ร่างกายที่หลากหลายเหล่านี้มีชีวิตชีวา และดูแลพันธะแห่งความเป็นหนึ่งเดียว สถาบันและสมาคมต่างๆ ถูกเรียกให้ดำเนินการร่วมกับพระศาสนจักรท้องถิ่น มีส่วนร่วมในพลังที่ขับเคลื่อนของการก้าวเดินไปด้วย

119. การให้ความสำคัญกับพื้นที่ “ตรงกลาง” ระหว่างพระศาสนจักรท้องถิ่นและพระศาสนจักรสากลมากขึ้น เช่น พระศาสนจักรระดับสังฆมณฑล และพระศาสนจักรระดับชาติ และระดับทวีปสามารถส่งเสริมการประทับอยู่ของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบันได้อย่างมีความหมายมากขึ้น การเคลื่อนย้ายและการเชื่อมต่อถึงกันที่เพิ่มขึ้นทำให้ขอบเขตระหว่างพระศาสนจักรมีความสั่นไหว จำเป็นต้องมีพันธกิจใน “ภูมิภาคสังคมวัฒนธรรมขนาดใหญ่” พันธกิจดังกล่าวจำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าชีวิตคริสเตียน “ปรับให้เข้ากับลักษณะและนิสัยของแต่ละวัฒนธรรม” ในขณะที่หลีกเลี่ยงทุก “ความเฉพาะเจาะจงที่ผิดๆ” (AG 22)

การแลกเปลี่ยนพระพร

120. การเดินทางร่วมกันของเราในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้าในสถานที่ต่างๆ เหล่านี้ ด้วยจิตตารมณ์และพันธกิจที่หลากหลายของเรา ในขณะเดียวกันก็มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนพระพรระหว่างพระศาสนจักร เป็นเครื่องหมายที่มีประสิทธิภาพของความรักและความเมตตาของพระเจ้าในพระคริสตเจ้าที่ส่งผ่านพระจิตเจ้า ผู้ทรงอยู่เคียงข้าง คำจูน และขึ้นาการเดินทางของมนุษยชาติที่มุ่งไปสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า การแลกเปลี่ยนพระพรนี้เกี่ยวข้องกับทุกแง่มุมของชีวิต พระศาสนจักร

ปฏิบัติพันธกิจโดยการรับและส่งเสริม “ความสามารถ ทรัพยากร และชนบประเพณี トラบเท่าที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งดีงาม เมื่อรับไว้แล้ว ท่านก็ชำระสะสาง ปลูกฝังให้มั่นคงและเชิดชูขึ้น” (LG 13) พระศาสนจักรทำเช่นนี้เพราะพระศาสนจักรได้รับการสถาปนา ในพระคริสตเจ้าในฐานะประชากรของพระเจ้าจากทุกชนชาติ บนโลก และมีโครงสร้างแบบพลังการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรท้องถิ่น กลุ่มต่างๆ และพระศาสนจักร sui iuris ภายในพระศาสนจักรคาทอลิกเดียว คำแนะนำของอัครสาวกเปโตร “จงใช้พระพรที่ได้รับมา เพื่อรับใช้กัน ประจักษ์ผู้จัดการที่ดีเพื่อแจกจ่ายพระหรรษทาน หลากหลายของพระเจ้า” (1 ปต 4:10) สามารถนำมาใช้กับ พระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งได้อย่างไม่ต้องสงสัย ความสัมพันธ์ ระหว่างพระศาสนจักรละตินและพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก เป็นตัวอย่างที่เป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจของการ แลกเปลี่ยนพระพรดังกล่าว ความสัมพันธ์นี้จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูและพิจารณาใหม่ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ เนื่องจากสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเร่งด่วน การแลกเปลี่ยนของประทานและการแสวงหา ประโยชน์ส่วนรวมภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ข้ามชาติและข้าม วัฒนธรรมขนาดใหญ่ เช่น ลุ่มน้ำอเมซอน ลุ่มน้ำคองโก และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน กำลังเกิดขึ้นเป็นตัวอย่างของ ความแปลกใหม่และความหวัง การแลกเปลี่ยนนี้รวมถึงความมุ่งมั่น ในประเด็นทางสังคมที่มีความเกี่ยวข้องระดับโลก

121. พระศาสนจักร ทั้งในระดับท้องถิ่นและโดยอาศัยความเป็นหนึ่งเดียว แบบคาทอลิก บรรณานาที่จะเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ที่เผยแพร่ และส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการพบปะเผชิญหน้า ความยุติธรรม ทางสังคม การเปิดรับบุคคลชายขอบความเป็นเอกภาพระหว่าง ผู้คน และการดูแลโลกที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา การทำให้สิ่งนี้ เป็นจริงอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องให้พระศาสนจักรแต่ละแห่ง แบ่งปันทรัพยากรของตนเองด้วยจิตตารมณ์แห่งความเป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยปราศจากการปกครองแบบบิดาหรือ การอยู่ใต้บังคับบัญชา เคารพในความหลากหลาย และส่งเสริม การแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันที่ดีต่อสุขภาพ ซึ่งรวมถึงความมุ่งมั่น ในการเยียวยารักษาบาดแผลแห่งความทรงจำและการเดิน บนหนทางแห่งการคืนดี การแลกเปลี่ยนพระพรและการแบ่งปัน ทรัพยากรระหว่างพระศาสนจักรท้องถิ่นที่อยู่ในภูมิภาคต่างๆ ส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร สร้างความผูกพัน ระหว่างชุมชนคริสตชนที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่ เงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าพระสงฆ์ที่เข้ามาช่วยเหลือ พระศาสนจักรที่ต้องการพระสงฆ์ไม่ได้เป็นเพียงการแก้ปัญหา เจริญหน้าที่ แต่เป็นทรัพยากรสำหรับการเติบโตของทั้งพระศาสนจักร ที่ส่งพวกเขาไปและพระศาสนจักรที่ต้อนรับพวกเขา ในทำนอง เดียวกัน จำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ ไม่ได้เสื่อมโทรมลงเป็นเพียงการจัดหาสวัสดิการ แต่ยังส่งเสริม ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามพระวรสารอย่างแท้จริง และ ได้รับการจัดการอย่างโปร่งใสและเชื่อถือได้

122. การแลกเปลี่ยนพระพรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเดินทางมุ่งไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่สมบูรณ์และมองเห็นได้ในหมู่พระศาสนจักรและกลุ่มคริสตชนทั้งหมด นอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพของความเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อและความรักของพระคริสตเจ้าที่ส่งเสริมทั้งความน่าเชื่อถือและผลกระทบของพันธกิจคริสตชน (เทียบ ยน 17:21) นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 ใช้การอธิบายต่อไปนี้กับการเสนาคริสตศาสนสัมพันธ์ว่า “การเสนาไม่ได้เป็นเพียงการแลกเปลี่ยนความคิด ในบางแง่เป็น ‘การแลกเปลี่ยนพระพร’ อยู่เสมอ” (UUS 28) ความพยายามก่อนหน้านี้และอย่างต่อเนื่องในการรวบรวมพระวรสารเดียวโดยธรรมประเพณีคริสเตียนต่างๆ ภายในบริบททางวัฒนธรรม สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์และความท้าทายทางสังคมที่หลากหลาย โดยเอาใจใส่ต่อพระวาจาของพระเจ้าและพระสุรเสียงของพระจิตเจ้า ได้ก่อให้เกิดผลมากมายในความศักดิ์สิทธิ์ ความรัก ชีวิตจิต เทววิทยา ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทางสังคมและวัฒนธรรม ถึงเวลาแล้วที่จะต้องเก็บรักษาทรัพย์สมบัติอันล้ำค่าเหล่านี้ ด้วยความมั่นใจ ความจริงใจ โดยปราศจากอคติ ด้วยพระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า และด้วยใจเปิดกว้างต่อกันและกัน มอบพระพรให้กันโดยไม่คิดว่าเป็นทรัพย์สินเฉพาะของเรา ตัวอย่างของนักบุญและประจักษ์พยานแห่งความเชื่อจากพระศาสนจักรและกลุ่มคริสตชนอื่นๆ ก็เป็นพระพรที่เราสามารถรับได้เช่นกัน รวมถึงการใส่การรำลึกถึงพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรำลึกถึงบรรดามรณสักขีลงในปฏิทินพิธีกรรมของเรา

123. สมเด็จพระสันตปาปาฟรังซิสและท่านอธิมามแห่งอัลอัซฮาร์ อะห์มัด อัล-ญ็อยยิบ ได้ประกาศข้อตั้งใจที่จะรับเอา “วัฒนธรรมแห่งการเสนาเป็นแนวทาง ความร่วมมือซึ่งกันและกันเป็นจรรยาบรรณ ความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นวิธีการและมาตรฐาน” ในเอกสารว่าด้วยภราดรภาพมนุษย์เพื่อสันติภาพโลกและการอยู่ร่วมกัน ซึ่งลงนามในกรุงอาบูดาบีเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2019 นี้ไม่ใช่ความปรารถนาอันเลื่อนลอยหรือสิ่งที่เป็นทางเลือกในการเดินทางของประชากรของพระเจ้าในโลกปัจจุบัน พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันมุ่งมั่นที่จะเดินบนเส้นทางนี้ร่วมกับผู้เชื่อในศาสนาอื่นและผู้นับถือศาสนาอื่นไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใด พระศาสนจักรแบ่งปันความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสารอย่างเต็มใจและรับพระพรจากพวกเขาด้วยความขอบคุณผ่านความร่วมมือนี้ เรามุ่งหวังที่จะสร้างความยุติธรรม ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สันติภาพ และการเสวนาระหว่างศาสนา ร่วมกันในฐานะพี่น้องทุกคนด้วยจิตตารมณ์แห่งศาสนกิจและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ดู GS 40) ในบางภูมิภาค ผู้คนพบปะกันในชุมชนเล็กๆ ที่ไม่สังกัดศาสนาใด ชุมชนเหล่านี้เป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเสวนาสามประการ ได้แก่ การเสวนาเกี่ยวกับชีวิต การเสวนาเกี่ยวกับการกระทำ และการสวดภาวนาร่วมกัน

พันธะร่วมกันแห่งความเป็นเอกภาพ สภาสังฆราชและการสมัชชาของพระศาสนจักร

124. หลักการซึ่งนำความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรคือมุมมองของการมีส่วนร่วมผ่านการแบ่งปันพระพร สิ่งนี้ผสมผสานความเอาใจใส่ต่อพันธะที่ก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักรทั้งหมดเข้ากับการยอมรับและชื่นชมในลักษณะเฉพาะของบริบทของพระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่ง พร้อมกับประวัติศาสตร์และธรรมเนียม รูปแบบการก้าวเดินไปด้วยกัน อนุญาตให้พระศาสนจักรท้องถิ่นเคลื่อนไหวด้วยจังหวะที่แตกต่างกัน ความแตกต่างในจังหวะสามารถให้คุณค่าเป็นการแสดงออกถึงความหลากหลายที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นโอกาสในการแบ่งปันพระพรและการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ขอบเขตทั่วไปนี้ต้องการการแยกแยะ การระบุ และการส่งเสริมแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมซึ่งทำให้เราเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันในพันธกิจ

125. สภาพระสังฆราชแสดงออกและดำเนินการตามหลักการรวมเป็นคณะของสังฆราชเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างพระศาสนจักรและตอบสนองต่อความต้องการของชีวิตด้านการอภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น พวกเขาเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับการสร้างพันธะร่วมกัน การแบ่งปันประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระหว่างพระศาสนจักร และสำหรับ

การปรับชีวิตคริสตชนและการแสดงออกของความเชื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ด้วยการมีส่วนร่วมของพระเจ้าทั้งหมด พวกเขายังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการก้าวเดินไปด้วยกัน จากผลลัพธ์ของกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน เราขอเสนอสิ่งต่อไปนี้

- ก) เพื่อรวบรวมผลของการพิจารณาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางเทววิทยาและทางกฎหมายของสภาพระสังฆราช
- ข) เพื่อระบุขอบเขตของความสามารถทางหลักข้อคำสอนและระเบียบวินัยของสภาพระสังฆราชอย่างแม่นยำโดยไม่กระทบต่ออำนาจของพระสังฆราชภายในพระศาสนจักรที่มอบหมายให้ท่านหรือทำให้ความเป็นหนึ่งเดียวหรือความเป็นสากลของพระศาสนจักรตกอยู่ในความเสี่ยง การใช้อำนาจดังกล่าวร่วมกันสามารถส่งเสริมการสอนที่แท้จริงของความเชื่อเดียวในลักษณะที่เหมาะสมและมีวัฒนธรรมภายในบริบทที่แตกต่างกันโดยการระบุ ด้านพิธีกรรม ด้านงานคำสอน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบวินัย ด้านเทววิทยาเพื่อการอภิบาลและการแสดงออกทางชีวิตจิตที่เหมาะสม (cf. AG 22)
- ค) กระบวนการประเมินประสิทธิภาพการทำงานที่เป็นรูปธรรมของสภาพระสังฆราช ความสัมพันธ์ระหว่างบรรดาพระสังฆราชกับสันตะสำนักเพื่อระบุการปฏิรูปเฉพาะที่จำเป็น การพบปะสมเด็จพระสันตะปาปา ad limina Apostolorum สามารถให้โอกาสที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนี้

- ง) มั่นใจว่าทุกสิ่งสมณทลเป็นส่วนหนึ่งของอัครสังฆมณทลหลักและสภาพระสังฆราช
- จ) ระบุว่าการตัดสินใจของสภาพระสังฆราชกำหนดภาระผูกพันทางพระศาสนจักรแก่พระสังฆราชแต่ละท่านที่เข้าร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับสังฆมณทลของตนเอง

126. ในกระบวนการก้าวไปด้วยกัน การประชุมของพระศาสนจักรระดับทวีปทั้ง 7 ที่เกิดขึ้นเมื่อต้นปี 2023 เป็นทั้งแนวทางใหม่ที่เกี่ยวข้องและมรดกที่เราต้องหวงแหน พวกท่านเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามคำสอนของสภาที่ปรึกษาเกี่ยวกับคุณค่าของ “พื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละแห่ง” เพื่อแสวงหา “การปรับตัวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในทุกพื้นที่ของชีวิตคริสตชน” (AG 22) เพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการพัฒนาพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน จำเป็นต้องชี้แจงสถานะทางเทววิทยาและทางการของการประชุมสมัชชาพระศาสนจักร เช่นเดียวกับกลุ่มสภาสังฆราชระดับทวีป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นความรับผิดชอบของประธานของกลุ่มเหล่านี้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของกระบวนการนี้

127. ในการประชุมพระศาสนจักร (ระดับภูมิภาค ระดับชาติ ระดับทวีป) สมาชิกที่แสดงออกและเป็นตัวแทนของความหลากหลายของประชากรพระเจ้า (รวมถึงพระสังฆราช) มีส่วนร่วมในการไตร่ตรองแยกแยะที่จะช่วยให้พระสังฆราชสามารถตัดสินใจร่วมกันได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาควรทำโดยเหตุผลของกระทรวงของพวกเขา ประสบการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าการก้าวไปด้วยกันช่วยให้การมีส่วนร่วมของทุกคน (ประชากร ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า) และพันธกิจของบางคน (คณะพระสังฆราช) ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับพันธกิจของพระศาสนจักร เป็นรูปธรรมได้อย่างไร เราเสนอว่าการไตร่ตรองแยกแยะอาจรวมถึง พื้นที่สำหรับการรับฟังและการเสวนากับคริสตชนคนอื่นๆ และตัวแทนของศาสนาอื่นๆ สถาบันสาธารณะ องค์กรภาคประชาสังคม และสังคมโดยรวม ในลักษณะที่เหมาะสมกับความหลากหลายของบริบท

128. ในสถานการณ์ทางสังคมและการเมืองที่เฉพาะเจาะจง สภาพระสังฆราชบางแห่งประสบปัญหาในการเข้าร่วมการประชุมระดับทวีปหรือหน่วยงานพระศาสนจักรระดับชาติที่สูงกว่า สันตะสำนักมีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือพวกเขา โดยส่งเสริมการเจรจาและความไว้วางใจซึ่งกันและกันกับรัฐ เพื่อให้พวกเขามีโอกาสมีส่วนร่วมกับการประชุมพระสังฆราชอื่นๆ เพื่อให้มีการแบ่งปันพระพร

129. เพื่อให้เกิด “การกระจายอำนาจที่ดี” (EG 16) และการผสมผสานความเชื่อเข้าสู่วัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องไม่เพียงแต่ตระหนักถึงบทบาทของสภาพระสังฆราชเท่านั้น แต่ยังต้องค้นพบสถาบันของสภาเฉพาะกลุ่มอีกครั้ง ทั้งระดับภูมิภาคและระดับใหญ่ มีการประชุมสภาเหล่านี้เป็นระยะๆ เป็นภาระผูกพันสำหรับประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรเป็นส่วนใหญ่ และปัจจุบันมีอยู่ในกฎหมายพระศาสนจักรของพระศาสนจักรละติน (cf. CIC cann. 439-446) ควรเรียกประชุมเป็นระยะๆ ขั้นตอนการรับรองข้อสรุปของสภาเฉพาะกลุ่มโดยสันตะสำนัก (recognitio) ควรได้รับการปฏิรูปเพื่อส่งเสริมการตีพิมพ์ในเวลาที่เหมาะสมโดยระบุระยะเวลาที่แน่นอนหรือในกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอภิบาลหรือระเบียบวินัยล้วนๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประเด็นเรื่องความเชื่อ ศีลธรรม หรือระเบียบการทางศีลศักดิ์สิทธิ์) โดยการแนะนำการอนุমানทางกฎหมายที่เทียบเท่ากับความยินยอมโดยปริยาย

การรับใช้ของพระสังฆราชแห่งกรุงโรม

130. กระบวนการก้าวไปด้วยกันได้ทบทวนคำถามเกี่ยวกับหนทางที่พระสังฆราชแห่งกรุงโรมปฏิบัติศาสนบริการของพระองค์ การก้าวเดินไปด้วยกันเชื่อมโยงทั้ง มิติชุมชน (ทั้งหมด) มิติร่วมกัน (บางส่วน) และมิติส่วนบุคคล (คนเดียว) ของพระศาสนจักร

ท้องถิ่นแต่ละแห่งและของพระศาสนจักรทั้งหมดเข้าด้วยกัน อย่างกลมกลืน ในแง่นี้ ศาสนบริการแบบเปโตรเป็นส่วนหนึ่งของพลังแห่งการขับเคลื่อนที่ก้าวไปด้วยกัน เช่นเดียวกับมิติชุมชนที่รวมถึงประชากรของพระเจ้าทุกคน และมิตรร่วมกันของศาสนบริการของคณะพระสังฆราช (เทียบ ITC 64)

131. ดังนั้น เราจึงสามารถเข้าใจขอบเขตของการยืนยันของสภาสังคายนาที่ว่า “สหพันธ์ของพระศาสนจักรยังมีศาสนจักรปลีกย่อย (เฉพาะ) อีกหลายหน่วย ซึ่งเป็นไปตามสิทธิอันชอบธรรมที่จะสงวนรักษาขอบประเพณีเฉพาะของตนไว้ โดยที่ยังดำรงอยู่อย่างครบถ้วนภายใต้การเป็นประมุขเอกของธรรมาสันแห่งท่านเปโตร ผู้เป็นประธานในที่ประชุมของชุมชนที่มีความรักต่อกัน ท่านเปโตรก็ปกป้องความแตกต่างที่เป็นไปตามทำนองคลองธรรมนี้ ในขณะที่เดียวกันก็ดูแลเอาใจใส่ไม่ให้ความต่างนี้เป็นภัยแก่เอกภาพ แต่กลับมีส่วนเสริมเอกภาพให้มั่นคงขึ้น” (LG 13) พระสังฆราชแห่งกรุงโรม ซึ่งเป็นรากฐานของความเป็นหนึ่งในพระศาสนจักร (เทียบ LG 23) เป็นผู้รับประกันการก้าวไปด้วยกัน พระองค์ทรงเป็นผู้เรียกประชุมพระศาสนจักรในซินอดและเป็นประธานในการประชุม และรับรองมติการประชุม ในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งของนักบุญเปโตร พระองค์ทรงมีบทบาทพิเศษในการปกป้องคลังแห่งความเชื่อและศีลธรรม เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการก้าวไปด้วยกันมุ่งสู่ความเป็นหนึ่งเดียว

และเป็นประจักษ์พยาน ร่วมกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม คณะพระสังฆราชมีบทบาทที่ไม่อาจถูกแทนที่ได้ในการดูแล พระศาสนจักรทั้งหมด (เทียบ LG 22-23) และในการส่งเสริม การก้าวเดินไปด้วยกันในทุกพระศาสนจักรท้องถิ่น

132. ในฐานะผู้รับประกันความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย พระสังฆราชแห่งกรุงโรมทรงทำให้แน่ใจว่าเอกลักษณ์ของ พระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกได้รับการปกป้อง และธรรม ประเพณีทางเทววิทยา กฎหมาย พิธีกรรม ชีวิตจิต และ การอภิบาลที่มีมายาวนานหลายศตวรรษของพวกเขาได้รับการ เคารพ พระศาสนจักรเหล่านี้มีโครงสร้างที่ก้าวไปด้วยกัน เพื่อการพิจารณาของตนเอง ได้แก่ ชี้อนุดของพระสังฆราชแห่ง พระศาสนจักรของบรรดาปีตาคารย ชี้อนุดของพระศาสนจักร ของบรรดาพระอัครสังฆราช (เทียบ CCEO cann. 102 ss., 152) สภาแขวง (เทียบ CCEO can. 137) สภาสังฆ (เทียบ CCEO cann. 155, § 1, 164 ss.) และสุดท้าย การประชุมของ พระสังฆราชของพระศาสนจักรต่างๆ sui iuris (เทียบ CCEO can. 322) ในฐานะพระศาสนจักร sui iuris ที่มีความสัมพันธ์ อย่างเต็มที่กับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม ยึดมั่นในเอกลักษณ์ ตะวันออกและการปกครองตนเองของพวกเขา ในกรอบของ การก้าวเดินไปด้วยกันการทบทวนประวัติศาสตร์ร่วมกัน เป็นสิ่งที่เหมาะสมเพื่อรักษาบาดแผลในอดีตและเพื่อเสริมสร้าง

วิธีที่เราใช้ชีวิตในการมีส่วนร่วมร่วมกัน นี่หมายถึงการพิจารณา
ปรับความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก
กับสำนักวาติกันส่วนกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักร
ละตินและพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกต้องมีลักษณะ
เฉพาะด้วยการแลกเปลี่ยนพระพร ความร่วมมือ และการ
เสริมสร้างซึ่งกันและกัน

- 133.** เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์เหล่านี้ การประชุมสังคายนาเสนอ
ให้จัดตั้งสภาสังฆราช อัครสังฆราช และมหานครแห่งคริสตจักร
คาทอลิกตะวันออกซึ่งมีพระสันตะปาปาเป็นประธาน ซึ่งจะเป็น
การแสดงออกถึงสังคายนาและเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม
การมีส่วนร่วมร่วมกัน สภานี้จะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการ
แบ่งปันมรดกทางพิธีกรรม เทววิทยา ศีล และจิตวิญญาณ
การอพยพของชาวตะวันออกจำนวนมากไปยังภูมิภาคของ
พิธีกรรมละตินมีความเสี่ยงที่จะทำให้เอกลักษณ์ของพวกเขา
ตกอยู่ในความเสี่ยง จำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือและบรรทัดฐาน
เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างคริสตจักรละตินและคริสตจักร
คาทอลิกตะวันออกให้มากที่สุดเพื่อแก้ไขสถานการณ์นี้
การประชุมสังคายนาแนะนำให้มีการเจรจาอย่างจริงจังและ
ความร่วมมือฉันพี่น้องระหว่างสังฆราชละตินและตะวันออก
เพื่อให้แน่ใจว่ามีการอภิบาลอย่างดีสำหรับคริสตชนของคริสตจักร
ตะวันออกที่ขาดพระสงฆ์ในพิธีกรรมของตนเอง และเพื่อรับประกัน

การมีส่วนร่วมของสังฆราชตะวันออกในการประชุมสังฆราช ด้วยการปกครองตนเองที่เหมาะสม สุดท้าย การประชุมเสนอให้พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์เรียกประชุมสังคายนาพิเศษเพื่อส่งเสริมการรวมตัวและการแบ่งปันอีกครั้งของคริสตจักรคาทอลิกตะวันออก

134. การไตร่ตรองที่ก้าวไปด้วยกันเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนบริการแบบนิกายเปโตรต้องดำเนินการจากมุมมองของ “การกระจายอำนาจที่ดี” (EG 16) ตามที่พระสันตะปาปาฟรังซิสและสภาพระสังฆราชหลายแห่งต้องการ ตามสังฆธรรมนูญ จงประกาศพระวรสาร (Praedicate Evangelium) การกระจายอำนาจนี้หมายถึง “การมอบอำนาจให้พระสังฆราชในการแก้ไขปัญหาที่พวกเขาคุ้นเคยและไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรในด้านข้อความเชื่อ ระเบียบวินัย และเอกภาพ โดยปฏิบัติตามหลักของความรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งเป็นผลและการแสดงออกของ *mysterium communionis* ที่เฉพาะเจาะจงซึ่งก็คือพระศาสนจักร” (PE II, 2) เพื่อให้ก้าวหน้าต่อไปในทิศทางนี้ เราสามารถเริ่มต้นการศึกษาทางเทววิทยาและทางกฎหมายซึ่งมีหน้าที่ระบุเรื่องที่ควรส่งถึงพระสันตะปาปา (*reservatio papalis*) และเรื่องที่สามารถส่งถึงพระสังฆราชในพระศาสนจักรหรือกลุ่มพระศาสนจักรของพวกเขาได้ สิ่งนี้ควรทำตาม *Motu Proprio Competentias*

quasdam decernere ฉบับล่าสุด (15 กุมภาพันธ์ 2022) เอกสารดังกล่าวมอบหมาย “ขอบเขตความสามารถบางประการเกี่ยวกับบทบัญญัติของประมวลกฎหมายที่มุ่งปกป้องเอกภาพของระเบียบวินัยในพระศาสนจักรสากล และอำนาจบริหารในพระศาสนจักรท้องถิ่นและสถาบันทางศาสนจักร” บนพื้นฐานของ “การขับเคลื่อนของการมีเอกภาพของพระศาสนจักร” (บทนำ) แม้แต่บรรทัดฐานของกฎหมายก็ควรได้รับการพัฒนาในรูปแบบของการก้าวไปด้วยกันโดยผู้ที่มีความรับผิดชอบและผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง และควรได้รับอนุญาตให้สุกงอมเป็นผลของการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร

- 135.** สังฆธรรมนูญ จงประกาศข่าวดี (Praedicate Evangelium) ได้กำหนดรูปแบบการทำงานของสำนักวาติกันส่วนกลางในแง่ของการก้าวไปด้วยกันและการเป็นธรรมทูต ยืนยันว่า “ไม่ได้ตั้งอยู่ระหว่างพระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราช แต่เพื่อทำงานรับใช้ทั้งสองฝ่าย ตามรูปแบบที่เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละฝ่าย” (PE I, 8) การดำเนินการควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ให้มากขึ้น และส่งเสริมให้พวกเขา รับฟังพระศาสนจักรท้องถิ่น ก่อนที่จะเผยแพร่เอกสารเชิงบรรทัดฐานที่สำคัญ ฝ่ายต่างๆ ได้รับการกระตุ้นให้เริ่มการปรึกษาหารือกับสภาพระสังฆราชและกับแผนงานที่สอดคล้องกันของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก ตามเหตุผลของความโปร่งใส

และการร่วมรับผิดชอบที่ระบุไว้ข้างต้น อาจมีการพิจารณา รูปแบบการประเมินผลงานของสำนักวาติกัน การประเมินดังกล่าว ในมุมมองการก้าวไปด้วยกันและการเป็นธรรมชาติ อาจขยาย ไปถึงผู้แทนของพระสันตะปาปาด้วย การเยี่ยมเยียน ad limina Apostolorum เป็นจุดสูงสุดของความสัมพันธ์ระหว่าง พระสังฆราชของพระศาสนจักรท้องถิ่นกับพระสังฆราชแห่ง กรุงโรม และผู้ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดที่สุดของพระองค์ ในสำนักวาติกัน พระสังฆราชหลายท่านปรารถนาให้มีการทบทวน วิธีการเยี่ยมเยียนเหล่านี้เพื่อให้เป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยน อย่างเปิดเผยและการรับฟังซึ่งกันและกันมากขึ้น เมื่อพิจารณา ถึงวัฒนธรรมและภูมิหลังที่หลากหลาย สิ่งสำคัญสำหรับความดี ของพระศาสนจักรคือ สมาชิกของคณะพระคาร์ดินัลต้อง ทำความรู้จักกันให้ดีขึ้น และส่งเสริมความสัมพันธ์ของการ มีส่วนร่วมระหว่างพวกท่าน การก้าวไปด้วยกันควรเป็น แรงบันดาลใจในการทำงานร่วมกันกับศาสนบริการแบบเปโตร และการไตร่ตรองแยกแยะร่วมกันในองค์ประชุมพระคาร์ดินัล แบบสามัญและแบบวิสามัญ

136. การประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราช ปรากฏเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ชัดเจนที่สุดในการปฏิบัติการก้าวเดินไปด้วยกันและการรวมเป็นคณะ สังฆธรรมนุญ *Episcopalis communio* ได้เปลี่ยนสิ่งนี้จากเหตุการณ์ไปสู่กระบวนการทางพระศาสนจักร ซินอดถูกจัดตั้งขึ้นโดยนักบุญเปาโลที่ 6 ในฐานะที่ประชุมของบรรดาพระสังฆราชที่ถูกเรียกประชุมเพื่อสนับสนุนพระสังฆราชแห่งกรุงโรมในความกังวลของพระองค์ที่มีต่อพระศาสนจักรทั้งครบ ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นกระบวนการแบบแบ่งขั้นตอน ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างประชากรของพระเจ้า คณะพระสังฆราช และพระสันตะปาปา ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าทุกคน พระสังฆราชที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลส่วนต่างๆ จากประชากรของพระเจ้า และพระสังฆราชแห่งกรุงโรมมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการก้าวไปด้วยกัน แต่ละคนตามหน้าที่ของตน การมีส่วนร่วมนี้ปรากฏให้เห็นในการจัดองค์ประกอบที่หลากหลายของการประชุมซินอดที่รวมตัวกันรอบพระสันตะปาปา ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นสากลของพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดังที่พระสันตะปาปาฟรังซิสอธิบาย องค์ประกอบของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16 นี้ “มากกว่าข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้น มันแสดงออกถึงวิธีการปฏิบัติศาสนกิจแห่งพระสังฆราชที่สอดคล้องกับธรรมประเพณีที่มีชีวิตของพระศาสนจักรและคำสั่งสอนของสภาสังคายนา

วาทีก้นครั้งที่สอง” (คำปราศรัยต่อที่ประชุมใหญ่ครั้งแรกของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16, 2 ตุลาคม 2024) การประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราชโดยรักษาลักษณะของพระสังฆราชเอาไว้ ได้เห็นและจะสามารถเห็นในอนาคตในการมีส่วนร่วมของสมาชิกประชากรของพระเจ้าคนอื่นๆ “รูปแบบที่การใช้อำนาจของพระสังฆราชถูกเรียกให้ดำรงอยู่ในพระศาสนจักรที่ตระหนักรู้ว่าเป็นความสัมพันธ์โดยพื้นฐานแล้ว ดังนั้นจึงเป็นการก้าวไปด้วยกัน” (ibid.) เพื่อพันธกิจในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราช สิ่งสำคัญคือ การผสมผสานการมีส่วนร่วมของทุกคน (ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า) การกิจของบางคน (คณะพระสังฆราช) และตำแหน่งประธานของคนเดียว (ผู้สืบทอดตำแหน่งของนักบุญเปโตร) ปรากฏขึ้นและเป็นรูปธรรมตลอดกระบวนการก้าวไปด้วยกันและการประชุม

- 137.** หนึ่งในผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของซินอด 2021-2024 คือ ความเข้มข้นของความกระตือรือร้นแบบสากล ความจำเป็นในการแสวงหา “วิธีการใช้อำนาจสูงสุดซึ่งเปิดกว้างสำหรับสถานการณ์ใหม่” (UUS 95) เป็นความท้าทายพื้นฐานสำหรับทั้งพระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน และความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน ซินอดต้อนรับการตีพิมพ์ล่าสุดของสมณกระทรวงส่งเสริมความเป็นเอกภาพของคริสตชน

พระสังฆราชแห่งกรุงโรม อำนาจสูงสุดและการก้าวเดินไปด้วยกัน
ในคริสตศาสนสัมพันธ์แห่งการเสนาแบบสากลและในการ
ตอบสนองต่อสมณสาส์น Ut Unum Sint ซึ่งเปิดช่องทาง
สำหรับการศึกษาเพิ่มเติม เอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า
การส่งเสริมความเป็นเอกภาพของคริสตชนเป็นแง่มุมสำคัญ
ของพันธกิจของพระสังฆราชแห่งกรุงโรม และการเดินทาง
ในคริสตศาสนสัมพันธ์ได้ส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
ข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมที่มีอยู่เกี่ยวกับการทบทวนหรือ
คำอธิบายอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับคำจำกัดความด้าน
ข้อความเชื่อของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่หนึ่งเกี่ยวกับ
อำนาจสูงสุด ความแตกต่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้นระหว่างความรับผิดชอบ
ที่แตกต่างกันของพระสันตะปาปา การส่งเสริมการก้าวเดิน
ไปด้วยกันภายในพระศาสนจักรและในความสัมพันธ์กับโลก
และการค้นหารูปแบบของความเป็นหนึ่งเดียวกันบนพื้นฐาน
ของพระศาสนจักรวิทยาของการมีเอกภาพ นำเสนอโอกาส
การให้คำมั่นสัญญาเพื่อการเดินทางของคริสตศาสนสัมพันธ์
การประชุมขึ้นอดหวังว่าเอกสารนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการ
ไตร่ตรองเพิ่มเติมกับคริสตชนอื่นๆ “ร่วมกันอย่างแน่นอน”
เกี่ยวกับพันธกิจแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระสังฆราช
แห่งกรุงโรมในฐานะ “การรับใช้แห่งความรักที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ยอมรับ” (UUS 95)

138. ความมั่งคั่งของการมีส่วนร่วมของผู้แทนฉันพี่น้องจาก พระศาสนจักรและชุมชนคริสตชนอื่นๆ ในการประชุมซินอด เพื่อเชิญให้เราให้ความสนใจมากขึ้นกับแนวปฏิบัติแห่งการก้าวไปด้วยกันของพันธมิตรแห่งคริสตศาสนสัมพันธ์ของเรา ทั้งในตะวันออกและตะวันตก การเสวนาคริสตศาสนสัมพันธ์ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการก้าวไปด้วยกัน และความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร กระตุ้นให้เราพัฒนา แนวปฏิบัติแบบสังคายนาสากล รวมถึงรูปแบบการปรึกษาหารือและการไตร่ตรองเกี่ยวกับคำถามที่น่าสนใจร่วมกันและ เร่งด่วน เช่นเดียวกับการเฉลิมฉลองสังคายนาสากลเกี่ยวกับการ ประกาศข่าวดี นอกจากนี้ยังเชิญให้เรารับผิดชอบร่วมกัน สำหรับสิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราส่งสอน สิ่งที่ทำให้ สิ่งนี้เป็นไปได้คือ ความเป็นหนึ่งเดียวกันของเราภายใต้ศีลล้างบาป เดียวกันที่มอบพลังของความเป็นเอกภาพการมีส่วนร่วม และ พันธกิจให้กับเรา และสิ่งที่ทำให้เอกลักษณ์ของเราในฐานะ ประชากรของพระเจ้า

139. ในปี 2025 ซึ่งเป็นปีแห่งศักดิ์สิทธิ์ เราจะเฉลิมฉลองวันครบรอบสถาปนาศาสนาสากลแห่งโนเซีย ที่เป็นสถาปนาศาสนาสากลครั้งแรกซึ่งมีการกำหนดสัญลักษณ์แห่งความเชื่อที่รวมคริสตชนทุกคนเข้าด้วยกัน การเตรียมการและการรำลึกถึงวันครบรอบ 1,700 ปีของเหตุการณ์นี้ร่วมกันควรเป็นโอกาสในการเสริมสร้างและประกาศยืนยันความเชื่อในพระคริสต์เจ้าร่วมกัน และนำรูปแบบของการก้าวเดินไปด้วยกันระหว่างคริสตชนจากทุกธรรมเนียมประเพณีนำไปปฏิบัติ นอกจากนี้ยังจะเป็นโอกาสในการริเริ่มโครงการที่กล้าหาญสำหรับวันสมโภชปีสากลเดียวกัน เพื่อที่เราจะได้เฉลิมฉลองการกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันเดียวกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้า ในปี 2025 สิ่งนี้จะทำให้การเป็นธรรมชาติเข้มแข็งมากขึ้นในการประกาศข่าวดีของพระองค์ ผู้ซึ่งทรงเป็นชีวิตและความรอดพ้นของโลก

ตอนที่

“ดังนั้นเราจึงส่งท่านไป”

การอบรมประชากร

เพื่อการเป็นศิษย์ธรรมทูต

พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงสถิตกับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด” (ยน 20:21-22)

140. ในตอนเย็นของวันกลับคืนพระชนมชีพ พระเยซูเจ้าประทานสันติสุขอันเป็นพระพรแห่งความรอดพ้นแก่เหล่าสานุศิษย์ และทรงทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในพันธกิจของพระองค์ สันติสุขของพระองค์แสดงถึงความสมบูรณ์ของชีวิต ความชิดสนิทกับพระเจ้า กับพี่น้องชายหญิงและกับสิ่งสร้าง พันธกิจของพระองค์คือการประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า โดยประทานความเมตตาและความรักของพระบิดาแก่ทุกคน โดยไม่มีข้อยกเว้น ท่าทางที่ค่อย ๆ เผยแสดงที่มาพร้อมกับพระวาจาของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์ ทำให้ระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำตั้งแต่แรกเริ่ม บัดนี้ในห้องชั้นบน ด้วยลมปราณแห่งพระจิตเจ้า การสร้างใหม่เริ่มต้นขึ้น ประชากรแห่งศิษย์ธรรมทูตได้ถือกำเนิดขึ้น

141. ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าต้องการการอบรมที่เหมาะสม เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นประจักษ์พยานถึงความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร และเติบโตในการปฏิบัติการก้าวเดินไปด้วยกัน ประการแรก ในอิสรภาพของการเป็นบุตรและธิดาของพระเจ้า ในการติดตามพระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งใคร่ครวญในการสวดภาวนา และเอาใจใส่บรรดาผู้ที่ยากจน การก้าวเดินไปด้วยกันหมายถึง การตระหนักรู้ในพันธกิจและการประกาศข่าวดีอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นที่มาของวิถีชีวิตใหม่ของความสัมพันธ์ทางพระศาสนจักร และพลังขับเคลื่อนใหม่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการนำการปฏิบัติของการไตร่ตรองแยกแยะทางพระศาสนจักรและนำวัฒนธรรมของการประเมินผลอย่างต่อเนื่องมาใช้ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจาก กระบวนการอบรมที่มุ่งเน้น การอบรมในการก้าวเดินไปด้วยกัน และรูปแบบพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันจะทำให้ผู้คน ตระหนักว่าพระพรที่ได้รับในศีลล้างบาปควรนำไปใช้เพื่อประโยชน์ ของทุกคน พระพรเหล่านั้นไม่สามารถซ่อนไว้หรือเก็บไว้ไม่ได้ใช้

142. การอบรมศิษย์ธรรมทูตเริ่มต้นด้วยและมีรากฐานมาจาก จุดเริ่มต้นของการเป็นคริสตชน ในหนทางแห่งความเชื่อของแต่ละคน มีการพบปะกับผู้คน กลุ่มคน และชุมชนเล็กๆ มากมายที่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้า และแนะนำพวกเขาในชุมชนของพระศาสนจักร บิดามารดา

และสมาชิกในครอบครัว บิดามารดาอุปถัมภ์ ครูคำสอนและ
นักการศึกษา ผู้นำทางพิธีกรรม และผู้ที่ให้บริการด้าน
สังคมสงเคราะห์ สังฆานุกร พระสงฆ์ และพระสังฆราชเอง
บางครั้ง เมื่อจุดเริ่มต้นของการเดินทางสิ้นสุดลง สายสัมพันธ์
กับชุมชนก็อ่อนแอลง และการอบรมก็ถูกละเลย อย่างไรก็ตาม
การเป็นศิษย์ธรรมทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่สิ่งที่สำเร็จ
เพียงครั้งเดียว แต่ต้องการการกลับใจอย่างต่อเนื่อง เจริญเติบโต
ในความรัก “เป็นผู้ใหญ่เต็มที่ได้ตามมาตรฐานความสมบูรณ์ของ
พระคริสตเจ้า” (อฟ 4:13) และเปิดรับพระพรแห่งพระจิต
เพื่อเป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อที่มีชีวิตชีวาและ
เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี นี่คือเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเรื่องสำคัญ
ที่จะต้องค้นพบอีกครั้งว่าศีลมหาสนิทวันอาทิตย์เป็นการอบรม
อย่างไรสำหรับคริสตชน “ขอบเขตทั้งหมดของการอบรม
ของเราคือการทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสตเจ้า ไม่เกี่ยวข้อง
กับกระบวนการทางจิตใจที่เป็นนามธรรม แต่เกี่ยวข้องกับการ
เป็นพระองค์” (DD 41) สำหรับคริสตชนจำนวนมาก ศีลมหาสนิท
วันอาทิตย์เป็นการติดต่อเพียงอย่างเดียวของพวกเขากับ
พระศาสนจักร การกระทำที่แน่วแน่ว่าศีลมหาสนิทได้รับการ
เฉลิมฉลองในลักษณะที่ดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับบทเทศน์
และ “การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน” (SC 14) ของทุกคน
เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการก้าวไปด้วยกัน ในพิธีมิสซา เราพบกับการ
การก้าวเดินไปด้วยกันที่มีชีวิตในพระศาสนจักรในฐานะ

พระพรหมทานที่ได้รับจากเบื้องบน สิ่งนี้มาก่อนการก้าวเดินไปด้วยกันที่เกิดขึ้นจากความพยายามของเราเอง ภายใต้การเป็นประธานของท่านหนึ่ง และด้วยพันธกิจของคนบางคน ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมที่โตะสองโตะของพระวาจาและแผ่นปัง พระพรแห่งการเป็นเอกภาพพันธกิจ และการมีส่วนร่วม เสาหลักสามประการของการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นจริงและได้รับการฟื้นฟูในศีลมหาสนิททุกครั้ง

- 143.** หนึ่งในคำร้องขอที่เกิดขึ้นอย่างมากที่สุดและจากทุกบริบทระหว่างกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันคือ การอบรมที่ชุมชนคริสตชนจัดให้ควรเป็นแบบองค์รวม ต่อเนื่อง และแบ่งปัน การอบรมดังกล่าวต้องมุ่งเป้าไม่ใช่เพียงแค่การได้รับความรู้เชิงทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการส่งเสริมความสามารถในการเปิดกว้างและการพบปะ การแบ่งปันและการทำงานร่วมกัน การไคร่ครวญและการไตร่ตรองแยกแยะร่วมกันด้วย ดังนั้น การอบรมต้องเกี่ยวข้องกับทุกมิติของบุคคล (สติปัญญา อารมณ์ ความสัมพันธ์ และชีวิตฝ่ายจิต) และรวมถึงประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมที่มาพร้อมกับการดูแลอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังมีการยืนยันอย่างชัดเจนตลอดกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันเกี่ยวกับความจำเป็นในการอบรมร่วมกันและแบ่งปัน ซึ่งชายและหญิง ขรราวาส ผู้ถวายตัวปฏิญาณตน ศาสนบริกรที่ได้รับศีลบวชและผู้สมครเพื่อเข้ารับศีลบวชมีส่วนร่วมด้วยกัน ทำให้

พวกเขาสามารถเติบโตไปด้วยกันในความรู้และความเคารพซึ่งกันและกัน และในความสามารถในการทำงานร่วมกัน สิ่งนี้ต้องการการมีอยู่ของผู้ดูแลการอบรมที่เหมาะสมและมีความสามารถ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นด้วยชีวิตของพวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาถ่ายทอดด้วยคำพูดของพวกเขา ด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่การอบรมจะเป็นการเสริมสร้างและการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง เราไม่ควรละเลยการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวกับการฝึกฝนที่สามารถทำได้ในการจัดหาการอบรมที่มุ่งเน้น การเรียนรู้และวิธีการสอนสำหรับผู้ใหญ่ และการร่วมเดินเคียงข้างบุคคลและชุมชน ดังนั้นเราจำเป็นต้องลงทุนในการอบรมผู้ดูแลการอบรม

144. พระศาสนจักรมีสถานที่และทรัพยากรมากมายสำหรับการอบรมศิษย์ธรรมทูตอยู่แล้ว ครอบครัว ชุมชนเล็กๆ เขตวัด องค์กร ในพระศาสนจักร บ้านเณรและบ้านนักบวช สถาบันการศึกษา และสถานที่เพื่อการรับใช้และทำงานกับผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการเริ่มต้นงานธรรมทูตและอาสาสมัคร ในแต่ละด้านเหล่านี้ ชุมชนแสดงออกถึงความสามารถในการให้ความรู้ในการเป็นสาธุศิษย์และการดูแลผ่านการเป็นประจักษ์พยาน บ่อยครั้งที่การพบปะกันนี้ทำให้ผู้คนจากต่างรุ่นมารวมกัน ตั้งแต่รุ่นเล็กสุดไปจนถึงรุ่นใหญ่สุด ในพระศาสนจักร ไม่มีใครได้รับการอบรมเพียงอย่างเดียว ทุกคนเป็นผู้กระทำและมีบางสิ่งบางอย่างที่จะมอบให้ผู้อื่น ความเชื่อที่เป็นที่นิยมก็เป็นสมบัติล้ำค่าของพระศาสนจักรเช่นกัน ซึ่งสอนประชากรของพระเจ้าทุกคนต่างอยู่ในการเดินทาง

145. ในบรรดาแนวทางการปฏิบัติด้านการอบรมที่สามารถได้รับประโยชน์จากแรงผลักดันใหม่ของการก้าวเดินไปด้วยกัน ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการสอนคำสอน เพื่อที่นอกเหนือจากการเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางของการเริ่มต้นแล้ว การสอนคำสอนยังดึงผู้คนออกไปสู่พันธกิจอย่างต่อเนื่อง ชุมชนของบรรดาศิษย์ธรรมทูตจะรู้วิธีดำเนินการสอนคำสอน ภายใต้เครื่องหมายแห่งความเมตตา และทำให้ใกล้ชิดกับประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน นำไปสู่ขอบเขตแห่งการเป็นปัจเจกบุคคลโดยไม่สูญเสีย คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกเป็นจุดอ้างอิง ดังนั้นจึงสามารถกลายเป็น “ห้องปฏิบัติการของการเสวนา” กับชายและหญิงในยุคของเรา (เทียบ สมณกระทรวงเพื่อการส่งเสริมการประกาศข่าวดีใหม่, คู่มือสำหรับการสอนคำสอน, 54) และให้ความกระจ่างแก่การค้นหาความหมายของพวกเขา ในพระศาสนจักรหลายแห่ง ครูคำสอนเป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการดูแลและการอบรม ในบางหน่วยงานบริการของพวกเขาต้องได้รับการชื่นชมและสนับสนุนจากชุมชนมากขึ้น โดยแยกตัวออกจากตรรกะของการมอบหมาย ซึ่งขัดแย้งกับการก้าวเดินไปด้วยกัน เมื่อคำนึงถึงขนาดของปรากฏการณ์การอพยพของมนุษย์ สิ่งสำคัญคือการสอนคำสอนส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของการรู้จักกันระหว่างพระศาสนจักรต้นทางและพระศาสนจักรปลายทาง

146. นอกเหนือจากการจัดพื้นที่และทรัพยากรด้านการอภิบาล โดยเฉพาะแล้ว ชุมชนคริสตชนยังปรากฏอยู่ในสถานที่อบรมอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ในโรงเรียน วิทยาลัยฝึกอบรมวิชาชีพ และมหาวิทยาลัย รวมถึงสถานที่ที่ผู้คนได้รับการอบรมสำหรับความมุ่งมั่นทางสังคมและการเมือง และในโลกของกีฬา ดนตรี และศิลปะ แม้จะมีความหลากหลายของบริบททางวัฒนธรรม ซึ่งกำหนดแนวปฏิบัติและประเพณีที่แตกต่างกันมาก แต่ศูนย์การอบรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคาทอลิกพบว่าตัวเองอยู่ในแนวทางของพระศาสนจักรที่มุ่งหน้าออกไปปฏิบัติศาสนบริการอยู่เสมอ ด้วยแรงบันดาลใจจากการปฏิบัติภารกิจร่วมกัน พวกเขาสามารถกลายเป็นบริบทที่อุดมสมบูรณ์สำหรับความสัมพันธ์ฉันมิตรและการมีส่วนร่วม พวกเขากลายเป็นบริบทที่เป็นประจักษ์พยานถึงชีวิต ในพวกเขาทักษะและองค์ความรู้ส่วนใหญ่เป็นผู้นำฆราวาส และการมีส่วนร่วมของครอบครัวได้รับความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนและมหาวิทยาลัยคาทอลิกมีบทบาทสำคัญในการสนทนาระหว่างความเชื่อและวัฒนธรรม และในการให้การศึกษาด้านศีลธรรมเกี่ยวกับค่านิยม นำเสนอการอบรมที่มุ่งเน้นไปที่พระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตที่ครบครัน ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถส่งเสริมทางเลือกอื่นนอกเหนือจากรูปแบบที่โดดเด่นซึ่งมักถูกขับเคลื่อนด้วยปัจเจกนิยมและการแข่งขัน จึงมีบทบาทการเป็นประกาศกด้วย ในบางบริบทพวกเขาเป็นเพียงสถานที่เดียวที่เด็กและเยาวชนได้สัมผัส

กับพระศาสนจักร เมื่อได้รับแรงบันดาลใจจากการเสวนาระหว่างวัฒนธรรมและศาสนา การมีส่วนร่วมทางการศึกษาของพวกเขา ยังได้รับการยกย่องจากผู้ที่นับถือศาสนาอื่นๆ ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนามนุษย์

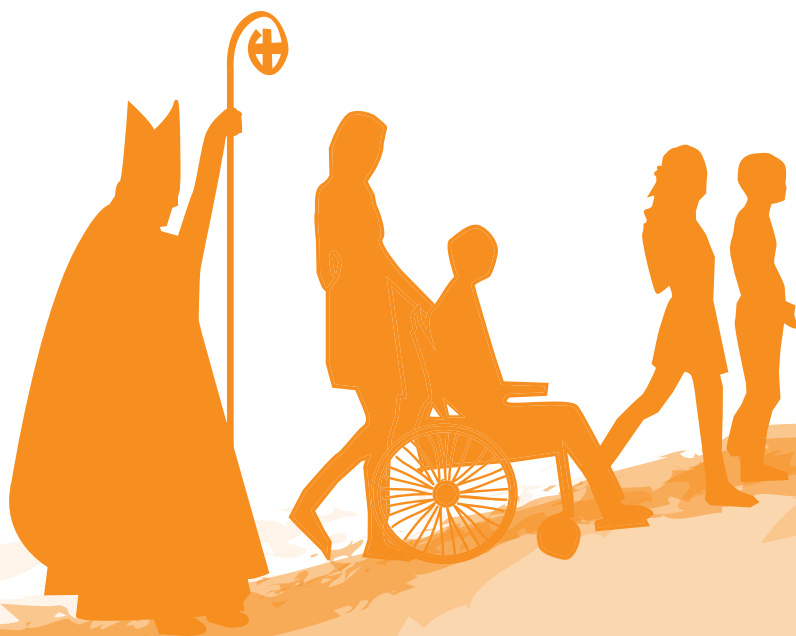
147. การอบรมการก้าวเดินไปด้วยกันร่วมกันสำหรับผู้รับศีลล้างบาปทุกคนถือเป็นขอบฟ้าในการทำความเข้าใจและปฏิบัติ การอบรมเฉพาะสำหรับศาสนบริการและการเรียกแต่ละอย่าง เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น จะต้องดำเนินการเป็นการแลกเปลี่ยน พระพรระหว่างการเรียกที่แตกต่างกัน (การมีส่วนร่วม) ในมุมมองของการรับใช้ที่จะดำเนินการ (พันธกิจ) และในรูปแบบของการมีส่วนร่วมและการศึกษาในความรับผิดชอบร่วมกัน ที่แตกต่างกัน (การมีส่วนร่วม) คำขอนี้ ซึ่งเกิดขึ้นอย่างมาก จากกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน มักต้องการการเปลี่ยนแปลง ความคิดที่ท้าทาย และวิธีการใหม่สำหรับทั้งบริบทและกระบวนการอบรม เหนือสิ่งอื่นใด หมายความว่าความพร้อมภายในที่จะได้รับการเสริมสร้างจากการพบปะกับพี่น้องในความเชื่อ เอาชนะอคติและมุมมองแบบมีส่วนร่วม มิติสากลของการอบรม ไม่สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลง ความคิดนี้ได้

148. ตลอดกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน คำขอที่แสดงออกอย่างกว้างขวางคือ การไตร่ตรองแยกแยะและการอบรมผู้สมัครเตรียมรับศิลาบวชควรดำเนินการในหนทางการก้าวเดินไปด้วยกัน ควรมีสตรีจำนวนมาก ในการมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันของชุมชน และการอบรมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับทุกคนในพระศาสนจักร และวิธีการปฏิบัติการไตร่ตรองแยกแยะทางพระศาสนจักร นี่หมายถึงการลงทุนอย่างกล้าหาญในด้านพลังในการเตรียมผู้ฝึกอบรม การประชุมเรียกร้องให้มีการแก้ไขเอกสารระบบพื้นฐานการอบรมพระสงฆ์ (Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis) เพื่อรวมคำขอที่ทำโดยซินอด ควรแปลเป็นแนวทางที่แม่นยำสำหรับการอบรมสู่การก้าวเดินไปด้วยกัน หนทางการอบรมควรปลูกแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิตผู้สมัครเพื่อพันธกิจต่อทุกคน (ad gentes) การอบรมพระสังฆราชเป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้ารับพันธกิจในการรวบรวมพระพรแห่งพระจิตเจ้าให้เป็นหนึ่งเดียว และใช้อำนาจที่มอบให้พวกเขาในลักษณะการก้าวเดินไปด้วยกัน วิธีการอบรมที่ก้าวเดินไปด้วยกัน หมายความว่ามิติสากลมีอยู่ในทุกแง่มุมของเส้นทางสู่ศาสนบริการที่ได้รับศิลาบวช

149. กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันได้ดึงความสนใจไปที่การอบรม
บางด้านของประชากรของพระเจ้าเพื่อการก้าวเดินไปด้วยกัน
ประการแรกเกี่ยวข้องกับผลกระทบของสภาพแวดล้อมดิจิทัล
ต่อกระบวนการเรียนรู้ ต่อสมาธิ ต่อการรับรู้ตนเองและโลก
และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัฒนธรรมดิจิทัล
ถือเป็นมิติสำคัญของการเป็นประจักษ์พยานของพระศาสนจักร
ในวัฒนธรรมร่วมสมัย และเป็นเขตงานธรรมทูตที่เกิดขึ้นใหม่
สิ่งนี้ต้องการให้แน่ใจว่าข่าวสารของคริสตชนปรากฏทาง
ออนไลน์ในลักษณะที่เชื่อถือได้ ซึ่งไม่บิดเบือนเนื้อหาในเชิง
อุดมการณ์ แม้ว่าสื่อดิจิทัลจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนา
ชีวิตของเรา แต่มันก็สามารถก่อให้เกิดอันตรายและการบาดเจ็บ
ผ่านการกลั่นแกล้ง ข้อมูลที่ผิด การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
และการเสพติด สถาบันการศึกษาของพระศาสนจักรต้องช่วยให้
เด็กและผู้ใหญ่พัฒนาทักษะที่สำคัญในการใช้บ网อย่างปลอดภัย

150. อีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือ การส่งเสริมวัฒนธรรมการปกป้องในทุกบริบทของพระศาสนจักร ทำให้ชุมชนเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยยิ่งขึ้นสำหรับผู้เยาว์และผู้ด้อยโอกาสงานเพื่อจัดเตรียมโครงสร้างของพระศาสนจักรด้วยกฎระเบียบและขั้นตอนทางกฎหมายที่ช่วยให้สามารถป้องกันการล่วงละเมิดและการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ทันท่วงทีได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว จำเป็นต้องดำเนินการตามความมุ่งมั่นตั้งใจนี้ต่อไป นำเสนอการอบรมเฉพาะทางและการอบรมที่เพียงพออย่างต่อเนื่องแก่ผู้ที่ทำงานร่วมกับผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบางเพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรับรู้สัญญาณ ซึ่งมักจะเจียบของผู้ที่ประสบปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ สิ่งสำคัญคือต้องต้อนรับและสนับสนุนเหยื่อและสิ่งนี้ต้องทำอย่างละเอียดอ่อน สิ่งนี้ต้องการมนุษยธรรมอย่างมาก และต้องดำเนินการด้วยความช่วยเหลือจากผู้ทรงคุณวุฒิ เราทุกคนต้องปล่อยให้ตัวเองได้รับความสะเทือนใจจากความทุกข์ทรมานของพวกเขา และฝึกฝนความใกล้ชิด ซึ่งผ่านการเลือกที่เป็นรูปธรรม จะพญุงพวกเขา ช่วยเหลือพวกเขา และเตรียมอนาคตที่แตกต่างกันสำหรับทุกคน กระบวนการป้องกันต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เหยื่อและผู้รอดชีวิตต้องได้รับการต้อนรับและสนับสนุนด้วยความละเอียดอ่อนอย่างมาก

151. ความกังวลของหลักคำสอนทางสังคมของพระศาสนจักร ความมุ่งมั่นต่อสันติภาพและความยุติธรรม การดูแลบ้านร่วมกันของเรา และการเสวนาระหว่างวัฒนธรรมและศาสนา ต้องได้รับการแบ่งปันอย่างกว้างขวางมากขึ้นในหมู่ประชากรของพระเจ้า เพื่อให้การกระทำของบรรดาศิษย์ธรรมทูตสามารถมีอิทธิพลต่อการสร้างโลกที่ยุติธรรมและเห็นอกเห็นใจมากขึ้น ความมุ่งมั่นในการปกป้องชีวิตและสิทธิมนุษยชน เพื่อการจัดระเบียบสังคมที่เหมาะสม เพื่อศักดิ์ศรีของการทำงาน เพื่อเศรษฐกิจที่ยุติธรรม และให้การสนับสนุน และนิเวศวิทยาแบบองค์รวม เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจการประกาศข่าวดีที่พระศาสนจักรได้รับเรียกให้ดำเนินชีวิตและรวบรวมไว้ในประวัติศาสตร์

การเฉลิมฉลองสำหรับประชากรทุกคน (A Feast for All Peoples)

เมื่อบรรดาศิษย์ขึ้นมานบนฝั่ง ก็เห็นถ่านติดไฟลุกอยู่ มีปลาและขนมปังวางอยู่บนไฟ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “มากินอาหารกันเถิด” ไม่มีศิษย์คนใดกล้าถามว่า “ท่านเป็นใคร” เพราะรู้ว่าพระองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเจ้าทรงเข้ามาหยิบขนมปังแจกให้เขา แล้วทรงแจกปลาให้ เช่นเดียวกัน (ยอห์น 21:9,12,13)

152. การจับปลาได้อย่างอัศจรรย์จบลงด้วยงานเลี้ยง พระผู้กลับคืนพระชนม์ทรงขอให้เหล่าสานุศิษย์เชื่อฟังพระเจ้าของพระองค์ ให้เหวี่ยงแหของพวกเขาและตั้งมั่นขึ้นฝั่ง อย่างไรก็ตาม เป็นพระองค์เองที่ทรงจัดเตรียมงานเลี้ยงและเชิญพวกเขามากิน มีขนมปังและปลาสำหรับทุกคน เช่นเดียวกับเมื่อพระองค์ทรงเพิ่มจำนวนสิ่งเหล่านั้นสำหรับฝูงชนที่หิวโหย เหนือสิ่งอื่นใด มีความมหัศจรรย์และความน่าปลาบปลื้มในการประทับอยู่ของพระองค์ ซึ่งชัดเจนและชัดเจนจนไม่มีใครต้องถามคำถาม การกินร่วมกับพวกเขาอีกครั้ง หลังจากที่พวกเขาละทิ้งและปฏิเสธพระองค์ พระองค์ทรงเชิญพวกเขากลับมาอีกครั้งให้เข้ามา

มีส่วนร่วมกับพระองค์ โดยประทับตราแห่งพระเมตตาอันเป็น
นิรันดร์ของพระองค์ที่เปิดไปสู่อนาคต ผู้ที่เข้าร่วมในปีสภาคครั้งนี้
จะระบุตัวตัวเองว่าเป็นผู้ที่ “กินและได้ดื่มร่วมกับพระองค์
หลังจากที่ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย”
(กจ 10:41)

153. โดยการแบ่งปันอาหารกับเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์
องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพทรงเติมเต็ม
ภาพลักษณ์ของประกาศกอิสยาห์ ซึ่งคำพูดของท่านเป็น
แรงบันดาลใจให้งานของการกระซุมขึ้นอด งานเลี้ยงที่อุดมสมบูรณ์
และหรูหราจัดเตรียมโดยพระเจ้าบนยอดเขา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์
ของการอยู่ร่วมกันและการมีส่วนร่วมที่มุ่งหมายสำหรับ
ชนชาติทั้งปวง (เทียบ อสย 25:6-8) อาหารเข้าที่พระเจ้า
ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์หลังจาก
วันปัสกาเป็นสัญญาณว่างานเลี้ยงในวันสิ้นโลกได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว
แม้ว่าจะพบความบริบูรณ์ในสวรรค์เท่านั้น งานเลี้ยงแห่ง
พระหรรษทานและพระเมตตาก็ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับทุกคนแล้ว
พระศาสนจักรมีพันธกิจในการนำคำประกาศอันงดงามนี้ไป
สู่โลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง ขณะที่พระศาสนจักรได้รับการหล่อเลี้ยง
ในศีลมหาสนิทโดยพระกายและพระโลหิตของพระเจ้า
พระศาสนจักรตระหนักว่าไม่สามารถลืมคนยากจนที่สุด คนต่ำต้อย
ผู้ถูกกีดกัน ผู้ที่ไม่รู้จักความรักและปราศจากความหวัง หรือ

ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือไม่ยอมรับตัวเองในศาสนาใดๆ ที่ก่อตั้งขึ้น
ในคำภวานาของพระศาสนจักร พระศาสนจักรนำพวกเขา
มาสู่พระเจ้าแล้วออกไปพบพวกเขาด้วยความคิดสร้างสรรค์
และความกล้าหาญที่พระจิตเจ้าทรงดลใจ ดังนั้น การก้าวเดิน
ไปด้วยกันของพระศาสนจักรจึงกลายเป็นประกาศทางสังคม
สำหรับโลกในปัจจุบัน สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดเส้นทางใหม่ๆ
ในแวดวงการเมืองและเศรษฐกิจ ตลอดจนร่วมมือกับทุกคน
ที่เชื่อในสัมพันธภาพและสันติภาพในการแลกเปลี่ยนพระพร
กับโลก

- 154.** การใช้ชีวิตผ่านกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน เราได้ฟื้นฟู
ความตระหนักของเราว่าความรอดพ้นที่จะได้รับและประกาศ
ข่าวดีนั้นเกี่ยวข้องกันอย่างแท้จริง เราดำเนินชีวิตและเป็นประจักษ์
พยานถึงสิ่งนั้นร่วมกัน ประวัติศาสตร์เผยให้เห็นตัวประวัติศาสตร์เอง
อย่างน่าเศร้าสลดเพราะถูกหมายด้วยเครื่องหมายด้วยสงคราม
การแข่งขันเพื่ออำนาจ และความอยู่ดีธรรมและการล่วงละเมิด
นับพัน ๆ เราทราบดีว่าพระจิตเจ้าได้วางความปรารถนา
ในความสัมพันธ์ที่แท้จริงและพันธะที่แท้จริงไว้ในใจของมนุษย์
ทุกคน สิ่งสร้างเองพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันและการแบ่งปัน
ความหลากหลายและรูปแบบชีวิตที่เชื่อมโยงถึงกันอย่างหลากหลาย
ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากและมีแนวโน้มไปสู่ความสามัคคีกลมเกลียว
แม้ว่าจะถูกทำลายไปโดยความชั่วร้าย ความหมายสูงสุดของ
การก้าวเดินไปด้วยกันคือการเป็นประจักษ์พยานที่พระศาสนจักร

ได้รับเรียกให้มอบให้แก่พระเจ้า พระบิดา พระบุตร และพระจิต
ความสามัคคีกลมเกลียวแห่งความรักที่หลังพระองค์เองออกมา
เพื่อมอบพระองค์เองแก่โลก เราสามารถดำเนินชีวิตการมีส่วนร่วม
ที่ช่วยให้รอดโดยการเดินไปในทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน
ในการพาสานกันของกระแสเรียก จิตตารมณ์ และพันธกิจของเรา
โดยออกไปพบปะทุกคนเพื่อนำความความชื่นชมยินดีแห่ง
พระวรสารมาให้ การเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า กับมนุษยชาติ
ทั้งหมด และสิ่งสร้างทั้งปวง ด้วยวิธีนี้ ต้องขอบคุณการแบ่งปันนี้
เราได้เริ่มสัมผัสงานเลี้ยงแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่
ชนชาติทั้งปวงแล้ว

- 155.** เราอบผลสรุปของซินอดครั้งนี้ให้กับพระนางมารีย์พรหมจารี
ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งอัครมารดาภายใต้ชื่อ Odigitria พระนาง
เป็นผู้ที่แสดงและนำหนทาง ขอให้พระนางมารดาแห่ง
พระศาสนจักร ผู้ซึ่งในห้องชั้นบนช่วยให้ชุมชนศาสนิกย์ที่เพิ่ง
ก่อตั้งขึ้นเปิดรับความแปลกใหม่ของวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมา
สอนให้เราเป็นประชากรของเหล่าศาสนิกย์และเป็นธรรมทูต
ที่เดินไปด้วยกัน กลายเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

นครรัฐวาติกัน, วันที่ 24 ตุลาคม 2024

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

ภาคผนวก

คำปราศรัยของพระสันตะปาปาที่อยู่เ็นภาคผนวกอ้างอิง
ถึงการประชุมสมัยที่ 2 ของการประชุมขึ้นอดของบรรดา
พระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16 (2-27 ตุลาคม 2024)

คำปราศรัยเปิดการประชุม

การประชุมใหญ่ครั้งที่ 1

หอประชุมเปาโลที่ 6 วันพุธที่ 2 ตุลาคม 2024

พี่น้องชายหญิงที่รัก

ตั้งแต่การ “ประชุมขึ้นอด” ของพระศาสนจักรในเดือน
ตุลาคม 2021 พวกเราทุกคนได้เดินทางร่วมกันในส่วนหนึ่งของการ
เดินทางอันยาวนานที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเรียกประชากร
ของพระองค์มาโดยตลอด พระองค์ทรงเชื้อเชิญพวกเราให้นำข่าวดี
ไปสู่บรรดานานาชาติว่าพระเยซูคริสตเจ้าคือสันติภาพของเรา (อฟ 2:14)
และทรงยืนยันพวกเราด้วยพระจิตเจ้าในพันธกิจของพวกเรา

การประชุมครั้งนี้ นำทางโดยพระจิตเจ้า ผู้ “ทรงตั้งใจและ
เจตจำนงที่ दौरान ทำให้หัวใจที่แข็งแกร่งดั่งอ่อนลง ให้หัวใจที่เย็นชา
กลับอบอุ่นขึ้น นำหนทางของก้าวที่หลงทางไป” (ลำดับเหตุการณ์
วันพระจิตเจ้าเสด็จลงมา) ซึ่งจะต้องพึ่งพาพระองค์เพื่อให้มีส่วนร่วม
เพื่อให้มีพระศาสนจักรแห่งธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ซึ่งสามารถ
เคลื่อนตัวมุ่งออกไปและตั้งรกรากอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทางภูมิศาสตร์
และตัวตนของตนเอง โดยพยายามอย่างเต็มที่เพื่อสร้างความเชื่อมโยง
กับทุกคนที่นั่น ในพระคริสตเจ้าพระเชษฐาและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

มีคำกล่าวโดยนักชีวิตจิตในศตวรรษที่ 4 ซึ่งสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระจิตเจ้าทรงกระทำ ณ เวลารับศีลล้างบาป ซึ่งให้ศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันแก่ทุกคน (เทียบมาคาริอุสแห่งอเล็กซานเดรีย, Hom 18, 7-11: PG 34, 639-642) ประสบการณ์ที่มาคาริอุสอธิบายช่วยให้เราตระหนักว่ามีอะไรเกิดขึ้นมากมายในช่วงสามปีที่ผ่านมา และยังมีอะไรอีกมากมายที่จะเกิดขึ้น

การไตร่ตรองของผู้เขียนเรื่องชีวิตจิตผู้นี้ช่วยให้เราเข้าใจว่าพระจิตเจ้าเป็นผู้นำที่ไวใจได้ และงานแรกของเราคือการเรียนรู้ที่จะแยกแยะเสียงของพระองค์ เพราะพระองค์ตรัสในทุกคนและในทุกสิ่ง ประสบการณ์แห่งการก้าวเดินไปด้วยกันทำให้เราได้สัมผัสสิ่งนี้

พระจิตเจ้าทรงอยู่กับเราเสมอ พระจิตเจ้าทรงปลอบโยนเราในช่วงเวลาแห่งความเศร้าและความทุกข์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ (เพราะความรักที่เรามีต่อมนุษยชาติ) เราเผชิญหน้ากับสิ่งที่ไม่ค่อยจะสู้ดี ความอยุติธรรมที่ดูเหมือนจะอยู่เหนือกว่า แรงต้านทานที่จะตอบโต้ความชั่วด้วยความดี ความยากลำบากในการให้อภัย การขาดความกล้าหาญในการแสวงหาสันติภาพ ในช่วงเวลาเหล่านี้ดูเหมือนว่าไม่มีสิ่งใดที่จะทำอีกต่อไปแล้ว และเราก็ถูกรอบงำด้วยความสิ้นหวัง เช่นเดียวกับที่ความหวังแม้จะเป็นคุณธรรมที่อ่อนน้อมถ่อมตนแต่กลับแข็งแกร่งที่สุด ความสิ้นหวังเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุด

พระจิตเจ้าทรงเซ่นน้ำตาของเราและปลอบโยนเราเพราะพระองค์ได้ประทานความหวังของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงเหน็ดเหนื่อยเพราะความรักของพระองค์ก็ไม่เคยเหน็ดเหนื่อย

พระจิตเจ้าเจาะเข้าไปในส่วนหนึ่งของเราซึ่งมักจะเป็นเหมือนศาล ซึ่งเรานำผู้ต้องหามาขึ้นบัลลังก์พยานและตัดสินพวกเขา โดยปกติแล้วพบว่าพวกเขามีความผิด ในคำเทศนาของมาคาริอุส สอนเราว่าพระจิตเจ้าทรงจุดไฟลงในผู้ที่ได้รับพระองค์ ซึ่งเป็น “ไฟแห่งความชื่นชมยินดีและความรักที่ปั่นป่วนไปทั่วไม่มีการเลือกปฏิบัติ ทั้งคนดีและคนชั่ว จะรับไฟเข้าไปในใจของพวกเขา” นี่ก็เพราะพระเจ้าทรงรับทุกคนอยู่เสมอมา ไม่ทรงหลงลืมทุกคน และจะเป็นอย่างนี้เสมอไป และพระองค์ทรงเสนอความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในชีวิตให้กับพวกเขาทั้งหมด จนถึงช่วงเวลาสุดท้าย นั่นคือ เหตุผลที่เราต้องให้อภัยทุกคนอยู่เสมอ โดยตระหนักว่าความเต็มใจที่จะให้อภัยมาจากการได้รับประสบการณ์จากการได้รับการอภัย มีเพียงคนเดียวที่ไม่สามารถให้อภัยได้คือ คนที่ไม่ได้รับการให้อภัย

เมื่อวานนี้ ในระหว่างการตื่นเฝ้าในการสำนึกผิด เรามีประสบการณ์นั้น เราขอรับการอภัย และเรายอมรับว่าเราเป็นคนบาป เราละทิ้งความหยิ่งผยองและสละตัวเองออกจากการคิดไปว่าเรานั้นดีกว่าผู้อื่น เราได้ถ่อมตัวลงหรือไม่?

ความถ่อมตนก็เป็นพระพรจากพระจิตเจ้าเช่นกัน เราควรถามหาสิ่งนั้น ดังที่รากศัพท์ของคำบอกเรา ความถ่อมตนนำเรา กลับลงสู่พื้นดิน และเตือนเราถึงต้นกำเนิดของเรา เมื่อหากปราศจากลมหายใจของผู้สร้าง เราก็ยังคงเป็นดินโคลนที่ไร้ชีวิต ความถ่อมตนทำให้เรามองโลกและยอมรับว่าเราไม่ได้ดีไปกว่าใคร ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวว่า “อย่าทงตนว่าฉลาด” (รม 12:16) และคนเราไม่สามารถถ่อมตนได้หากปราศจากความรัก คริสตชนควรเป็น

เหมือนผู้หญิงเหล่านั้นที่ ดันเต้ อาลีกีรี อธิบายไว้ในบทประพันธ์ว่า ผู้หญิงที่มีความเศร้าในใจสำหรับการสูญเสียพ่อของเปียทริซเซ เพื่อนของพวกเขา “ท่านผู้ซึ่งมีรูปลักษณะที่ถ่อมตน ดวงตาที่ทอดลง แสดงความเศร้า” (Vita Nuova XXII, 9) นี่คือการถ่อมตนแห่ง ความเป็นปึกแผ่นและความเห็นอกเห็นใจ ความถ่อมตนของผู้ที่ รู้สึกเหมือนเป็นพี่น้องกับคนอื่นๆ พวกเขาได้รับความทุกข์จากความเจ็บปวดของพวกเขาและตระหนักถึงบาปแผลและความทุกข์ทรมานของพระเจ้าของเราในบาปแผลและความทุกข์ทรมานของพวกเขา

พ่อขอสนับสนุนให้คุณใคร่ครวญด้วยการอธิษฐานภาวนา ถึงบทความทางฝ่ายจิตอันดงามนี้ และตระหนักว่าพระศาสนจักร *semper reformanda* ไม่สามารถเดินทางต่อไปและได้รับการฟื้นฟูโดยปราศจากพระจิตเจ้าและความประหลาดใจของพระองค์ โดยไม่ยอมให้พระศาสนจักรถูกสร้างขึ้นด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้สร้าง โดยพระบุตรพระเยซูคริสตเจ้า และโดยพระจิตเจ้า ดังที่ นักบุญอิเรเนอัสแห่งลียงสอนเรา (เทียบ Adv. Hær. IV, 20, 1)

นับตั้งแต่พระเจ้า ในตอนแรกเริ่มนั้น พระองค์ได้ทรงสร้าง ชายและหญิงจากแผ่นดิน นับตั้งแต่พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม ให้เป็นการอวยพรแก่ประชากรทุกคนบนแผ่นดินโลก และทรงเรียก โมเสสให้นำทางข้ามทะเลทรายซึ่งประชากรได้รับการปลดปล่อย จากการเป็นทาส นับตั้งแต่นางมารีย์พรหมจารีน้อมรับพระวจนาตถ์ ที่ทำให้พระนางเป็นพระมารดาของพระบุตรของพระเจ้าตามเนื้อหนัง และพระมารดาของชายหญิงทุกคนที่จะกลายเป็นสานุศิษย์ ของพระบุตรของพระนาง นับตั้งแต่พระเยซูเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขน

และพินกลับคืนพระชนมชีพได้หลังองค์พระจิตเจ้าของพระองค์ลงมาในวันเพนเทคอสเต นับตั้งแต่นั้นมาเราได้เดินทางในฐานะผู้ที่ “ได้รับพระเมตตา” ไปสู่ความสำเร็จที่สมบูรณ์ครบบริบูรณ์และแนบแน่นแห่งความรักของพระบิดา และขออย่าลืมว่า เรา “ได้รับพระเมตตา”

เราทราบว่าทางเดินนั้นสวยงามและเหน็ดเหนื่อยเพียงใด เรากำลังทำร่วมกันในฐานะผู้คนที่ไม่เคยของเราก็เป็นสัญญาณและเครื่องมือแห่งความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าและความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษย์ทั้งปวง (เทียบ LG 1) เรากำลังทำร่วมกับพี่น้องชายหญิงและเพื่อพี่น้องชายหญิงทุกคนที่มีความตั้งใจดี ซึ่งพระพรหมท่านกำลังทำงานอย่างมองไม่เห็นในแต่ละคน (เทียบ GS 22) เรากำลังทำสิ่งนั้นโดยเชื่อมั่นในธรรมชาติ “เชิงสัมพันธ์” ของพระศาสนจักร และดูแลให้ความสัมพันธ์ที่มอบให้เราและมอบความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์ของเรา จะเป็นสัญญาณอยู่เสมออยู่ว่าพระเมตตานี้มีให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คริสตชนที่เรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่เข้าไปสู่การขอบพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า เป็นเพียงผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าที่ปลอมตัวมาเป็นคริสตชน พระเมตตาของพระเจ้าทำให้เราเป็นผู้ที่น่าไว้วางใจและมีความรับผิดชอบ

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราเดินทางครั้งนี้ โดยระลึกว่าเราได้รับเรียกให้สะท้อนแสงสว่างแห่งดวงพระอาทิตย์ของเรา ซึ่งคือพระคริสตเจ้า เหมือนดวงจันทร์สีซีดที่รับพันธกิจอย่างซื่อสัตย์ และมีความชื่นชมยินดีในการเป็นศิลปศักดิ์สิทธิ์แห่งแสงสว่างนั้นสำหรับโลก ซึ่งเป็นแสงสว่างที่ไม่ได้ส่องแสงออกมาจากเราเอง

การประชุมซินอดบรดาพระสังฆราชสมัยสามัญ ครั้งที่ 16

ซึ่งขณะนี้มาถึงสมัยที่ 2 แล้ว แสดงถึงการเดินทางร่วมกัน
ของประชากรของพระเจ้าในรูปแบบใหม่

แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นกับนักบุญพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6
เมื่อพระองค์ท่านสถาปนาการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราช
ในปี 1965 ได้พิสูจน์แล้วว่า มีผลอย่างมาก ในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา
เราได้เรียนรู้ที่จะยอมรับการประชุมซินอดของบรรดาพระสังฆราช
ในฐานะหัวข้อที่หลากหลายและสอดคล้องกัน ซึ่งสามารถสนับสนุน
การเดินทางและพันธกิจของพระศาสนจักรคาทอลิก ซึ่งเป็น
ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพสำหรับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม
ในการรับใช้ของพระองค์ท่านต่อความเป็นเอกภาพของบรรดา
พระศาสนจักรทั้งมวลและพระศาสนจักรทั้งครบ

นักบุญเปาโลที่ 6 ทรงทราบดีว่า “ซินอดนั้นเช่นเดียวกับ
ทุกสถาบันของมนุษย์ สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้เมื่อเวลาผ่านไป”
(*Apostolica Sollicitudo*) สังฆธรรมนูญ *Episcopalis communio*
มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างประสบการณ์ของการประชุมซินอดต่างๆ
(แบบสามัญ แบบวิสามัญ และแบบพิเศษ) และนำเสนอประชุม
ซินอดอย่างชัดเจนในฐานะกระบวนการและไม่ใช่แค่เพียงเหตุการณ์
กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันก็เป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน
ในระหว่างที่พระศาสนจักรได้รู้จักตัวเองมากขึ้นและเพื่อระบุ
รูปแบบการปฏิบัติงานอภิบาลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับพันธกิจ
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายให้พระศาสนจักร กระบวนการ
เรียนรู้ยังรวมถึงวิธีการที่ผู้อภิบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดา
พระสังฆราชใช้อำนาจในพันธกิจของพวกเขา

เมื่อพ่อตัดสินใจที่จะเรียกประชุมในฐานะสมาชิกเต็มรูปแบบของการประชุมครั้งที่ 16 นี้ ผู้คนที่เป็นคราวาสและผู้เฒ่าเฒ่าตน (ชายและหญิง) จำนวนมาก สังฆานุกรและพระสงฆ์ซึ่งพัฒนาสิ่งที่เคยวางแผนไว้สำหรับการประชุมในสมัยก่อน ๆ พ่อกระทำเช่นนั้นตามความเข้าใจของสภาสังคายนาสากลครั้งที่สองเกี่ยวกับพันธกิจของบรรดาพระสังฆราช พระสังฆราชซึ่งเป็นหลักการและพื้นฐานที่มองเห็นได้ของความเป็นปึกแผ่นของพระศาสนจักรเฉพาะแต่ละแห่งไม่สามารถดำรงชีวิตในการรับใช้ของท่านได้ เว้นแต่ภายในประชากรของพระเจ้า ร่วมกับประชากรของพระเจ้า คอยนำทาง คอยยืนอยู่ท่ามกลาง และคอยติดตามส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้าที่ได้รับมอบหมายให้ท่าน การแสดงและการระบุความเข้าใจที่ครอบคลุมนี้เกี่ยวกับพันธกิจของพระสังฆราชจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงอันตรายสองประการ ประการแรกแนวทางที่เป็นนามธรรมซึ่งไม่สนใจความจริงที่เป็นรูปธรรมอันอุดมของพื้นที่และความสัมพันธ์และคุณค่าของแต่ละบุคคล ประการที่สอง การนำลำดับขั้นขึ้นในพระศาสนจักรและประศาสตร์บุรุษต่อต้านกันและกันในลักษณะที่ทำให้ความสัมพันธ์แตกแยก ไม่ใช่เรื่องของการแทนที่กันและกันอย่างแน่นอน โดยกระตุ้นจากเสียงร้อง เช่น “ถึงคราวเราแล้ว” ไม่ใช่ นี่ไม่ถูกต้อง “ถึงตาของพวกเราฆราวาสแล้ว” “ถึงตาพวกเรานักบวชแล้ว” ไม่ใช่ นี่ไม่ถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม สิ่งที่เราได้รับมอบหมายให้ทำคือการทำงานร่วมกันในรูปแบบที่กลมกลืนกันในองค์กรประกอบที่รวมเราทุกคนเข้าด้วยกันในการรับใช้แห่งพระเมตตาของพระเจ้า ตามพันธกิจและพระพรที่แตกต่างกันที่พระสังฆราช

มีหน้าที่ได้รับการยอมรับและได้รับการส่งเสริม

การเดินทางร่วมกันกับทุกคน เป็นกระบวนการที่พระศาสนจักร โดยยอมต่อการกระทำของพระจิตเจ้า และมีความไวพ้อที่จะรู้ถึง สัญญาณแห่งกาลเวลา (เทียบ GS 4) รื้อฟื้นตัวเองอย่างต่อเนื่อง และทำให้ลักษณะของศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรสมบูรณ์แบบ เพื่อเป็นประจักษ์พยานที่น่าเชื่อถือของพันธกิจที่พระศาสนจักร ได้รับเรียกให้รวมผู้คนทั้งหมดเข้าด้วยกันเป็นประชากรหนึ่งเดียว ที่เฝ้ารอคอยในที่สุด เมื่อพระเจ้าพระองค์เองจะโปรดให้เราในที่เฝ้า ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ (เทียบ อสย 25:6-10)

องค์ประกอบของการประชุมครั้งที่ 16 นี้จึงเป็นมากกว่า ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ได้แสดงออกถึงวิธีการใช้พันธกิจของพระสังฆราช ซึ่งสอดคล้องกับธรรมประเพณีที่มีชีวิตของพระศาสนจักร และคำสั่งสอนของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง พระสังฆราช หรือคริสตชนคนใดไม่ควรคิดถึงตัวเอง “โดยปราศจากผู้อื่น” เช่นเดียวกับ ที่ไม่มีใครรอดพ้นคนเดียวได้ การประกาศความรอดพ้นเรียกร้อง ให้กับทุกคนและต้องการให้ทุกคนได้ยิน

การปรากฏตัวของสมาชิกที่ไม่ใช่พระสังฆราชในการประชุม ชีโนดของบรรดาพระสังฆราชไม่ได้ลดทอนลักษณะ “พระสังฆราช” ของการประชุม ยิ่งไปกว่านั้นไม่ได้จำกัดหรือลบล้างอำนาจของ พระสังฆราชแต่ละองค์หรือของคณะพระสังฆราช (พอกกล่าวถึงสิ่งนี้ เพราะมีเรื่องซุบซิบนิทานที่แพร่กระจายไปทั่วทุกที่) แต่เป็นการ บ่งบอกถึงรูปแบบที่การใช้อำนาจของพระสังฆราชถูกเรียกให้มี ในพระศาสนจักรที่ตระหนักว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงองค์ประกอบ

และดังที่เป็นการก้าวเดินไปด้วยกัน ความสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า และกับบุคคลอื่นในพระคริสตเจ้า ผู้ที่อยู่ที่นั่นและผู้ที่ยังไม่ได้อยู่ที่นั่น แต่พระบิดาทรงรอคอย ทำให้สาระสำคัญสมบูรณ์และหล่อหลอม รูปร่างของพระศาสนจักรทั้งครบอยู่ตลอดเวลา

รูปแบบของ “คณะ” และ “การก้าวไปด้วยกัน” แตกต่างกัน ของการใช้พันธกิจของพระสังฆราช (ในพระศาสนจักรเฉพาะ ในกลุ่มคริสตจักร ในพระศาสนจักรโดยรวม) จะต้องได้รับการระบุ ในช่วงที่เหมาะสม โดยเคารพการสั่งสมแห่งความเชื่อและธรรมประเพณี ที่มีชีวิตเสมอ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่พระจิตเจ้าทรงขอจากบรรดา พระศาสนจักรในเวลานี้และในบริบทต่างๆ ที่พวกท่านอาศัยอยู่เสมอ และขออย่าลืมนะว่าพระจิตเจ้าคือความเป็นหนึ่งเดียวกัน ขอให้เราคิดถึงเช้าวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมา มีความวุ่นวายที่น่ากลัว แต่พระองค์ทรงนำความเป็นหนึ่งเดียวกันมาสู่ความวุ่นวายนั้น ขออย่าลืมนะว่าพระองค์ทรงเป็นความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริง มันไม่ใช่ความเป็นหนึ่งเดียวกันทางสติปัญญาที่ซับซ้อน แต่เป็นทุกสิ่งความเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีอยู่จริง

พระจิตเจ้าคือผู้ที่ทำให้พระศาสนจักรซื่อสัตย์ต่อพระบัญชาของพระเยซูคริสตเจ้าและใส่ใจในพระวาจาของพระองค์ตลอดไป พระจิตเจ้าทรงนำทางศาสนิกชนไปสู่ความจริงทั้งหมด (เทียบ ยน 16:13) พระองค์ทรงนำทางเราด้วย ซึ่งรวมตัวกันในพระจิตเจ้า ในการประชุมนี้ เพื่อให้คำตอบ หลังจากเดินทางมาสามปีแล้ว ว่าจะเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันในพันธกิจได้อย่างไร พ่อขอเสริมคำว่า “ด้วยความเมตตา”

ด้วยใจที่เต็มไปด้วยความหวังและการขอบคุณ โดยตระหนัก
ถึงงานที่ท้าทายที่มอบหมายให้พวกท่าน (และมอบหมายให้พวกเรา)
พอหวังว่าทุกคนจะเปิดใจอย่างเต็มที่ต่อการกระทำของพระจิตเจ้า
ซึ่งเป็นผู้นำที่ไว้วางใจได้ของเรา ผู้ปลอบประโลมเรา ขอขอบคุณ

คำปราศรัยปิดการประชุม การประชุมใหญ่ ครั้งที่ 17

หอประชุมเปาโลที่ 6 วันเสาร์ที่ 26 ตุลาคม 2024

พี่น้องชายหญิงที่รัก

ด้วยเอกสารสรุปสุดท้ายนี้ เราได้รวบรวมผลสรุปแห่งหลายปีอย่างน้อยสามปี ซึ่งเราได้ออกเดินทางเพื่อรับฟังประชากรของพระเจ้าเพื่อที่จะมีความเข้าใจที่ดีขึ้น โดยการฟังพระจิตเจ้าว่าจะเป็น “พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน” ได้อย่างไรในยุคสมัยเหล่านี้ การอ้างอิงในพระคัมภีร์ที่จุดเริ่มต้นของแต่ละตอนได้กำหนดข้อความโดยเชื่อมโยงกับการกระทำและพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพของเรา ซึ่งทรงเรียกเราให้เป็นประจักษ์พยานแห่งพระวรสารของพระองค์ด้วยชีวิตของเรามากกว่าด้วยวาจาของเรา

เอกสารที่เราได้ลงคะแนนเสียงนั้นเป็นของขั้วสามประการดังนี้

1. ประการแรก เป็นของขั้วสำหรับพ่อ พระสังฆราชแห่งกรุงโรม เมื่อพ่อเรียกประชุมพระศาสนจักรของพระเจ้าในซินอด พ่อตระหนักว่าพ่อต้องการพวาท่านบรรดาพระสังฆราชและประจักษ์พยานแห่งหนทางของการก้าวเดินไปด้วยกัน ขอขอบคุณ!!

พ่อมักจะเตือนตัวพ่อเองและพวกท่านว่า พระสังฆราชแห่งกรุงโรมก็ต้องฝึกการรับฟังเช่นกัน อันที่จริง ท่านต้องการกระทำเช่นนั้น เพื่อตอบสนองต่อพระวาจา ซึ่งบอกท่านในทุกวันนี้ว่า “เสริมสร้างพี่น้องชายหญิงของท่าน....เลี้ยงดูแกะของเรา”

ท่านทราบดีว่างานของพ่อคือการปกป้องและส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังที่นักบุญบาซิลสอนเราว่า พระจิตเจ้ายังคงเผยแผรในพระศาสนจักรของพระเจ้า ในความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักร แม้จะมีทั้งความพยายาม ความตึงเครียด และความแตกแยกที่ทำให้เครื่องหมายการเดินทางของพระศาสนจักรไปสู่การเผยแสดงอย่างเต็มที่ของอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งประกาศกอิสยาห์ขอให้เราจินตนาการว่าเป็นงานเลี้ยงที่พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมไว้สำหรับชนทั้งปวง พวกเขาทั้งหมดและทุกคน โดยหวังว่าจะไม่มีใครขาดหายไป ทุกคน ทุกคน ทุกคน!! ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างนอก และนี่คือคำที่สำคัญ ความเป็นหนึ่งเดียวกัน การเผยแสดงดั่งที่แข็งแกร่งครั้งแรกของสิ่งที่พระจิตเจ้าทรงทำในเช้าวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมา คือการนำความเป็นหนึ่งเดียวกันมาสู่ความแตกต่างทั้งหมดของเราและทุกภาษาของเรา... ความเป็นหนึ่งเดียวกัน นี่คือนี่สิ่งที่สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สองสั่งสอนโดยกล่าวว่าพระศาสนจักร “เป็นดั่งศีลศักดิ์สิทธิ์” เป็นเครื่องหมายและเครื่องมือของการเตรียมการณของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงจัดโต๊ะไว้แล้ว และพระองค์ทรงรอคอยอย่างใจจดใจจ่อ โดยทางพระจิตเจ้าของพระองค์ พระหรรษทานของพระองค์กระซิบคำแห่งความรักในใจของทุกคน เป็นหน้าที่ของเราที่จะขยายเสียง

กระซิบนี้ โดยไม่ขวางทาง เปิดประตูรับ โดยไม่สร้างกำแพง บรรดาหญิงและชายของพระศาสนจักรสร้างความเสียหายมากเพียงใด เมื่อพวกเขาสร้างกำแพง เป็นความเสียหายมากเพียงใด ทุกคน ยินดีต้อนรับ ทุกคน ทุกคน! เราต้องไม่ประพฤติดนเหมือน “ผู้จำหน่ายพระพรชาน” ซึ่งขโมยสมบัติและผูกมือพระเจ้าผู้ทรงเมตตาของเรา โปรดจำไว้ว่าเราเริ่มต้นการประชุมซินอดนี้ โดยการขอรับการอภัย โดยรู้สึกละอายใจและยอมรับว่าเราทุกคน เป็นผู้รับผลประโยชน์จากความเมตตา

มีบทกวีโดย มาเตลิน เดลเบลล์ ผู้นั่งสมาธิเข้าญาณผู้เป็นบุคคลชายขอบ ซึ่งกระตุ้นว่า “เหนือสิ่งอื่นใด อย่ายึดมั่น” ความยึดมั่นเป็นบาป เป็นบาปที่บางครั้งเข้าไปในใจของพระสงฆ์และผู้เฒ่าถวยตนทั้งชายและหญิง พ่อจะอ่านบทกวีบางส่วนจาก มาเตลิน เดลเบลล์ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของการสวดภาวนา เธอกล่าวสิ่งนี้

ฉันคิดว่าคุณคงจะเบื่อหน่ายกับผู้คน
ที่คอยพูดถึงการรับใช้คุณด้วยท่าทางผู้นำอยู่เสมอ
กับการพบปะคุณด้วยท่าทางของอาจารย์
กับการเข้าหาคุณด้วยกฎระเบียบกติกา
กับการรักคุณอย่างที่รักกันในชีวิตแต่งงานที่เก่าแก่
ขอให้เราดำเนินชีวิตของเรา
ไม่ใช่เหมือนเกมหมากรุกที่ทุกสิ่งถูกคำนวณ
ไม่ใช่เหมือนเกมที่ทุกสิ่งดูยากลำบาก
ไม่ใช่เหมือนทฤษฎีบทที่ทำลายสติปัญญาของเรา

แต่เหมือนงานเลี้ยงที่ไม่สิ้นสุดที่การพบปะคุณได้รับการฟื้นฟู
เหมือนลูกบอล
เหมือนการเดินรำ
ในอ้อมแขนแห่งพระหรรษทานของคุณ
ในบทเพลงแห่งความรักสากล

บทกวีเหล่านี้สามารถกลายเป็นเพลงประกอบที่เราใช้รับ
เอกสารสรุปสุดท้าย และตอนนี้ ในแง่ของสิ่งที่ปรากฏจากการ
เดินทางที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ได้มีและจะมีการตัดสินใจที่ต้องทำ

ในยุคแห่งสงครามนี้ เราต้องเป็นประจักษ์พยานแห่งสันติภาพ
และเรียนรู้ที่จะสร้างความอยู่ร่วมกันของความแตกต่างในรูปแบบ
ที่เป็นรูปธรรมด้วย

ด้วยเหตุนี้ พ่อจึงไม่มีเจตนาที่จะเผยแพร่จัดพิมพ์ “สมณลิขิต
เตือนใจ” เพราะสิ่งที่เราอนุมัตินั้นเพียงพอแล้ว เอกสารประกอบ
ด้วยข้อบ่งชี้ที่สำคัญมาก ซึ่งสามารถนำทางพันธกิจของพระศาสนจักร
ในทวีปต่างๆ และในบริบทเฉพาะ ดังนั้นพ่อจึงทำให้เอกสาร
พร้อมใช้งานสำหรับทุกคนทันที ดังนั้นพ่อจึงขอให้มีการเผยแพร่
เอกสารนี้ ในวิธีนี้พ่อต้องการรับทราบคุณค่าของการเดินทางแห่ง
การก้าวไปด้วยกันที่ได้ทำขึ้น และซึ่งโดยทางเอกสารนี้ พ่อมอบให้
กับประชากรศักดิ์สิทธิ์ผู้มีความเชื่อของพระเจ้า

ต้องใช้เวลาในการตัดสินใจและทางเลือกที่เกี่ยวข้องกับ
พระศาสนจักรทั้งหมดในบางแง่มุมของชีวิตของพระศาสนจักร
ที่เอกสารดึงดูดความสนใจ และในหัวข้อที่มอบหมายให้กับ “กลุ่มศึกษา”

ทั้งสิบกลุ่ม ซึ่งจำเป็นต้องทำงานอย่างอิสระเพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่พ่อ
ดังนั้นพ่อจะยังคงรับฟังบรรดาพระสังฆราชและพระศาสนจักรต่าง ๆ
ที่มอบหมายให้พวกเขาต่อไป

นี่ไม่ใช่หนทางที่เป็นรูปแบบดั้งเดิมของการเลื่อนการตัดสินใจ
ไปตลอดกาล สอดคล้องกับรูปแบบของการก้าวเดินไปด้วยกัน
ที่พันธกิจของนักบุญเปโตรก็ต้องดำเนินการด้วย การรับฟัง เรียกประชุม
ไตร่ตรองแยกแยะ ตัดสินใจ และประเมินผล การหยุดชั่วคราว
ความเงียบ และการสวดภาวนาเป็นสิ่งจำเป็นในแต่ละขั้นตอนเหล่านี้
เป็นรูปแบบที่เรากำลังเรียนรู้ร่วมกัน ที่ละเล็กทีละน้อย พระจิตเจ้า
ทรงเรียกเราและสนับสนุนเราในวิธีการเรียนรู้นี้ ซึ่งเราต้องมองว่า
เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง

สำนักเลขาธิการของซินอด และสมณกระทรวงทั้งหมด
ของสำนักงานวาติกันส่วนกลางจะช่วยพ่อในงานนี้

2. เอกสารนี้เป็นของขวัญสำหรับประชากรศักดิ์สิทธิ์ผู้มีความเชื่อ
ของพระเจ้าทุกคน ในรูปแบบต่างๆ เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่ทุกคน
ที่จะเริ่มอ่านเอกสารนี้ จะเป็นท่านหรือเหนือสิ่งอื่นใดท่านได้อ่าน
ร่วมกับผู้อื่นๆ อีกมากมาย ที่จะทำให้สิ่งที่อยู่ในนั้น
เข้าถึงได้ในพระศาสนจักรท้องถิ่น หากไม่มีประจักษ์พยาน
จากประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อความนั้นจะสูญเสียคุณค่าไปมาก

3. พี่น้องที่รัก สิ่งที่เราได้ประสบมานั้นเป็นของขวิญที่เราไม่สามารถเก็บไว้กับตัวเองได้ พลังงานที่มาจากประสบการณ์นี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในเอกสาร ทำให้เรากล้าหาญที่จะเป็นประจักษ์พยานว่า เป็นไปได้ที่จะเดินไปด้วยกันกับความแตกต่างของเราโดยไม่ตัดสินกันและกัน เรามาจากทุกส่วนของโลก จากสถานที่ที่ถูกทำเครื่องหมายด้วยความรุนแรง ความยากจน และความเฉยเมย การร่วมกันด้วยความหวังที่ไม่ทำให้ผิดหวัง รวมเป็นหนึ่งเดียวในความรักของพระเจ้าที่หลั่งลงในจิตใจของเรา เราไม่เพียงแต่ฝันถึงสันติภาพได้ แต่ยังมุ่งมั่นด้วยกำลังทั้งหมดของเรา เพื่อที่แม้เราจะไม่พูดอะไรมากเกี่ยวกับการก้าวเดินไปด้วยกัน สันติภาพอาจสำเร็จได้ผ่านกระบวนการของการรับฟัง การเสวนาและการคืนดี พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน เพื่อพันธกิจตอนนี้ต้องการคำพูดที่เราแบ่งปันกันเพื่อสนับสนุนด้วยการกระทำ และนั่นแหละคือหนทาง

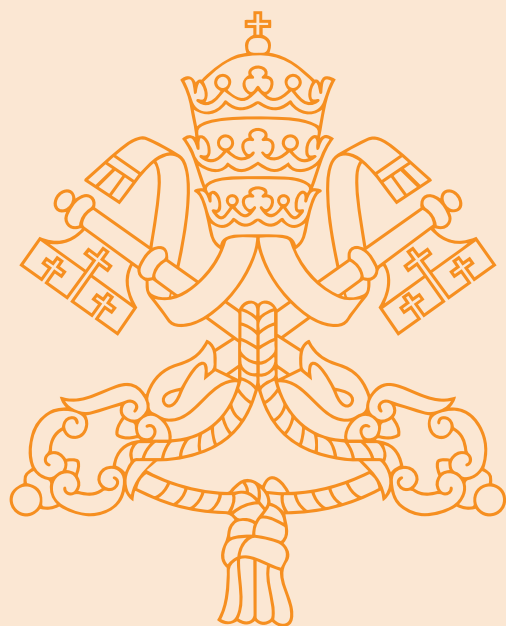
ทั้งหมดนี้เป็นของขวิญจากพระจิตเจ้า พระองค์คือผู้สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน พระองค์คือความเป็นหนึ่งเดียวกัน นักบุญบาซิลมีเทววิทยาอันสวยงามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าท่านทำได้ โปรดอ่านบทความของท่านนักบุญเกี่ยวกับพระจิตเจ้า พระองค์คือความเป็นหนึ่งเดียวกัน พี่น้องทั้งหลาย ขอให้ความเป็นหนึ่งเดียวกันยังคงอยู่ แม้หลังจากที่เราออกจากหอประชุมนี้ และขอให้ลมปราณของพระองค์ผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ช่วยเราแบ่งปันของขวิญที่เราได้รับ และจำไว้ คำพูดเพิ่มเติมจาก มาเตลิน เดลเบรลว่า “มีสถานที่ต่าง ๆ

ที่พระจิตพัดพา แต่มีพระจิตหนึ่งเดียวที่พัดพาในทุกสถานที่”
(there are places where the Spirit blows, but there is one Spirit who blows in every place)

พ่อขอขอบคุณทุกท่าน พ่อขอให้เราขอบคุณซึ่งกันและกันด้วย
พ่อขอขอบคุณ พระคาร์ดินัลเกรซ และพระคาร์ดินัลฮอลเอลริช
สำหรับงานที่พวกท่านได้กระทำ รองเลขาธิการผู้อยู่ในกลุ่มเลขาธิการ
ทั้งสองท่าน ซิสเตอร์เบ็กการ์และพระสังฆราชมาร์ติน เดอมาร์ติน
พวกท่านทำได้ดีมาก! คุณพ่อบัตโตคิโอโต และคุณพ่อคอस्ता
ซึ่งช่วยเหลือเป็นอย่างมาก พ่อขอกล่าวทักทายทุกท่านที่ทำงาน
เบื้องหลัง หากไม่มีพวกท่าน เราคงไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้
ได้ทั้งหมด ขอบคุณมาก! ขอพระเจ้าอวยพรท่าน ขอให้เราสวดภาวนา
เพื่อกันและกัน ขอบคุณ!

พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

เอกภาพ | มีส่วนร่วม | พันธกิจ

